

அரசுறிவியலாளர்

கதம் - 02

2007

Political Scientist

அரசுறிவியல் ஒன்றியம்
அரசுறிவியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அரசறிவியலாளர்

குழு - 02

Political Scientist

அரசறிவியல் ஓன்றியம்
அரசறிவியல் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அரசுறிவியலாளர்

வெளியீடு : 2007 டிசம்பர்

இதழாசிரியர் : ஜெ.கவிதா

அச்சப்பதிப்பு : மதி கலர்ஸ் பிரின்டர்ஸ்
15/2B, முருகேசர் லேண்,
நல்லூர்.
021 2229285

பதிப்புரிமை : அரசுறிவியல் ஒன்றியத்திற்கு

பக்கங்கள் : XII + 134

முகவரி : அரசுறிவியலாளர்,
அரசுறிவியல் ஒன்றியம்,
அரசுறிவியல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெந்வேலி,
இலங்கை.

சுற்றியமை

உவகள் நினைவுகளாய் எவகள் வரிகள்

பொருளியற்றுறையின் வழியில்
புதுமைகள் புரிந்த முன்னோடி
அரசியல் சமூக வியலில்
ஆழமாய்த் தடம் பதித்தீர்!

உலகினில் தென்னாசியாவில்
ஊடுருவி ஆய்வு செய்தாய்
சமகால சமூக வியலால்
அரசியல் மாறும் என்றாய்!

கற்றிட்ட கல்வி எல்லாம்
கரும்பாக்கி நூலில் தந்தாய்
வெற்றிடம் விட்டு அன்று
விண்ணகம் சென்றதேனோ!

சொற் பெரும் வலிமை வாய்ந்த
சுதந்திர எண்ணம் கொண்டோன்
பின்பற்றிட அருகிலில்லை - நின்
புத்தகம் வடிவில் கையில்!

ஸ்கூலை அறிஞர் கூட்டும்
பாதியில் ஓவிலவாக்கராக
மெஸ்கைவ மதைந்து பொரும்
பாவுமோ வழி வழி ந்தி

ஸ்கூலைக் கல்வி வாய்ந்து
மிகுங்குடன் ஆயுள் வேண்டும்
ஆதிரிய அறிந்து கொன்வாய் - எம்கு
அறிஞர்கள் வேண்டும் என்று

மாண்புகின் மீண்டும் வாழும்
மாசுற்ற ஆசாங்கைள்
அரசு-நிலியலாளன் உங்கள்
பாதுத்தில் சமர்ப்பணுமோ!

ஓமுக்கமே உயிரின் மேலாய்
உணர்த்திய அன்பின் குருவே!
உருவது அழிந்து சென்றும் - நம்
உள்ளத்தில் உறைந்துவிட்டாய்

மறைந்துநீ செல்லவில்லை
மங்காதானி விளக்கே!
வழியது காட்டி நின்றாய் - உனை
விழிகளால் தேடுகின்றோம்!

இலங்கையின் நிர்வாகத்தை
இலகுவாய் புரிய வைத்தாய்
நாட்டிடை பொது நிர்வாகத்தை
நன்றாக தெரிய வைத்தாய்!

ஏட்டிடை நாளும் வாழும்
இலக்கணம் நீயாய் நின்றாய்
பாட்டிடை உண்ணைவுக்க
பாடமேன் தந்துசென்றாய்!

**எமையிரிந்த ஆசாங்கங்கு
நீநால் சமர்ப்பணம்**

அமர்
எஸ் . கெ. சமர்புகநாதன்

அமர்
சுந்தாம் யின்சௌ சுகாயர்ச்சன்

The Committee of Political Science Association
Department of political Science - 2007
University of Jaffna.

**The Committee of Political Science Association
Department of Political Science - 2007
University of Jaffna.**

Sitting [L-R]

Mr. T. Thavakarman (Secretary), Mr. K. T. Ganesalingam (Senior Treasurer),
Prof. A. V. Manivasagar (Patron), Mr. T. Balamurugan (President),
Prof. N. Shanmugalingan (Vice Chancellor), Dr. K. Ragunathan, Miss. B. Kirushnaveny.

Standing [L-R]

Miss. R. Piramaluxme (Vice Secretary), Miss. C. Chanthirika (Committee member),
Miss. S. Thushaliny (Committee member), Miss. J. Kavitha (Editor),
Mr. S. Thirusenthuran (Committee member), Mr. S. Sugunes (Committee member),
Mr. S. Nimalan (Vice president), Mr. S. Theparajah (Junior Treasurer).

Final year Students
Department of Political Science
Batch - (2002 / 2003, 2003 / 2004) - 2007

**Final Year Students,
Department of Political Science,
Batch - (2002/2003,2003 /2004) - 2007.**

Sitting [L-R]

Mr. T.Thavakaran, Mr.K.T.Ganesalingam (Senior Lecturer), Prof.A.V.Manivasagar (Head),
Mr.T.Balamurugan, Prof.N.Shammugalingan (Vice Chancellor),
Dr.K.Ragunathan (Senior Lecturer), Miss.B.Kirushhnavey (Assistant Lecturer).

Standing [L-R]

Mr.V.Aravinthan, Miss S.Kirujah, Miss.Y.Shamini, Mrs.R.Jeraldin, Miss.R.Piramaluxme,
Miss.R.Rajaraghini, Miss.V.Sutharsana, Miss.J.Kavitha, Miss.P.Sivakala,
Miss.S.Thushaliny.

Absent

Mr.T.Rajanikanth, Mr.S.Senthuran, Miss.T.Sivatharsiny, Mr.T.Suthakar, Mr.T.Thayaparan,
Miss. S. Vinothiny, Miss. N. Yashothiny, Miss. T. Naganthiny.

அரசுறவியல் ஒன்றியம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் - 2007

காப்பாளர்

பேராசிரியர் அ.வே.மணிவாசகர்

(தலைவர், அரசுறவியல்துறை)

பெரும்பாருளாளர் / : திரு.கே.ரீ.கணேசலிங்கம்

இதழாசிரிய ஆலோசகர் : (சூரேஷ் விரிவுறையாளர்)

தலைவர் : திரு.த.பாலமுருகன்

உபதலைவர் : திரு.எஸ்.நிமலன்

செயலாளர் : திரு.ரி.தவகர்ணன்

இணைச்செயலாளர் : செல்வி.இரா.பிரமாலட்சுமி

பொருளாளர் : திரு.எஸ்.தீபராசா

இதழாசிரியர் : செல்வி.ஜெ.கவிதா

ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் : செல்வி.சு.துஷாலினி

செல்வி.சி.சந்திரிகா

திரு.எஸ்.திருச்செந்தூரன்

ஈடுபாளையம், திட்டங்களைக் கார்யாக வெளியிடான்
உயர்ப்பாண் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
UNIVERSITY OF JAFFNA, SRI LANKA

கலைப்பீட்டுத்துறை செய்தி

அரசரிவியல் ஒன்றியத்தின் இரண்டாவது வெளியீடான் ‘அரசரிவியலாளன்’ சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தியொன்றைத் தருவதில் போர்டுவைகை அடைகிறேன்.

மாணவர் தம் துறைசார் எழுத்தாற்றலை வளர்ப்பதும், தம் ஆய்வுகளை வெளியிடுவதும் பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கது. இத்தகைய மாணவ வெளியீடுகள் மூலம் உள் ஆற்றல்களான ஆளுமைவளர்ச்சி, தன்னாற்றல் மீதான நம்பிக்கை என்பன மாணவர்க்கு ஏற்படும்.

அரசரிவியலாளன் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டிற்கு சாத்தியமான அனைத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்த துறைத்தலைவர், விரிவரையாளர்கள் ஆகியோருக்கு எனது நன்றியையும், அரசரிவியல் மாணவர்களுக்கு எனது பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலைப்பீடாதிபதி அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
09.10.2007.

சோ.கிருஷ்ணராஜா
பீடாதிபதி
கலைப்பீடம்.

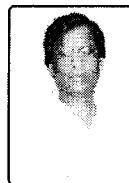

அரசரிவியல் ஒன்றியம்
(Political Science Association)
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

“Not to Curse Darkness, But to Light Lamp”

துறைத்தலைவர்கள் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக அரசரிவியல் துறையின் மாணவர்களின் அமைப்பாகிய அரசரிவியல் ஒன்றியத்தின் இதழாகிய ‘அரசரிவியலாளன்’ எனும் இரண்டாவது மலர் வெளி வருவதையிட்டு அளவுற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மிகக் குறுகிய காலத்திற்குள் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டும், சாதகமற்ற புறச்சூழ்நிலைகளை எதிர்கொண்டும், ஊக்கத்துடனும், ஆர்வத்துடனும் உழைத்தும் ஒன்றியத்தின் அங்கத்தவர்களும், சிரேஷ்ட பொருளாளரும் இம்மலரை வெளிக் கொணர்களின் றார்கள். அரசரிவியலின் பல்வேறு பரிமாணங்களை உள்ளடக்கி மாணவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளுடன், ஆசிரியர்கள் சிலரின் கட்டுரைகளும் மலரை அலங்கரிக்கின்றன. அவ்வகையில் இம்மலர் காத்திரமும், கணதியும் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த இரண்டாவது மலரை வரவேற்று வாழ்த்துவதுடன், அரசரிவியலாளன் தொடர்ந்தும் எதிர்காலத்தில் வெளிவரும் என்பதும் எனது உறுதியான நம்பிக்கையாகும்.

பேராசிரியர் அ.வே.மணிவாசகர்,
துறைத்தலைவர்,
அரசரிவியல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

அரசுறவியல் ஒன்றியம்

(Political Science Association)

யாழ்ப்பாளைப் பல்கலைக்கழகம்

"Not to Curse Darkness, But to Light Lamp"

பெரும் பொருளாளர்கள் வாழ்த்துச் செய்த

அரசுறவியல் துறையின் வெளியீடான் அரசுறவியலாளன் இதழ் - 2 வெளிவருவதையிட்டு அகமகிழ் வடைகிறேன். இவ் இதழை வெளியிட அய்ராது உழைத்த ஒன்றியத்தின் இதழாசிரியருக்கும் அவரோடு சேர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சக மாணவர்களுக்கும், பங்களிப்பை ஆற்றி வரும் ஏனைய மாணவர்களுக்கும் பாராட்டுத் தொரிவிப்பதுடன் "கடன் முயற்சிக்கு பயன் உண்டென்பதை அனுபவ ரீதியில் கற்றிருப்பீர்கள்" என நம்புகிறேன்.

பல்கலைக்கழக கல்வியின் மூலதனம் சிறந்த அறிவுடைமைப் பூர்த்தியை பிரச்சிப்பது. அறிவுடைமையின் பங்கெண்பது சமூக யதார்த்தத்தினை காலத்திற் கேற்ப வெளியிடுவதும் அதன் முக்கியத்துவத்தை சரிசெய்வதுமாகும். மனித சமூகமே தீயற்கையின் இயக்கவியலின் விதிக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பாது செயற் கையின் வாய்ப்பாட்டு விதிகளுக்குள் சாதனை படைக்கும் விசாரத்தை மிக நெடுங்காலமாக பின்பற்றி வருகிறது.

அத்தகைய மனித சமூகத்துக்குள் மீள் முடியாத ஆபத்தை தமிழ் சமூகம் எதிர்நோக்குகிறது. இதன் வேகம் மனிதத்தை அழிப்பதோடு நிலைபெறாது சிற்றனையையும் செயல்பாட்டையும் சிதைக்கும் அளவுக்கு பிற மனிதர்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவு சமூக மாறுதலில் சார்த்தை நிர்க்கத்தியாக்கி நிலையற்ற, மனித வடிவமற்ற, மாற்றத்தை உருவாக்குவதில் முடிவடையும். இதனைத் தடுக்கும் பொறுப்பு சமூகத்திலுள்ள அனைத்து அங்கத்தினருக்கும் உரிய பணியாகும். அத்தகைய பணியினை செயல்மனாங் கொண்டவர்களுக்கு

அறிவுபூர்வமான எண்ணத்தை விதைப்பதில் "அரசுறவியலாளன்" பங்களிப்பு செய்வான் என்ற நம்பிக்கையும், பெருமிதழும் எமக்கு உண்டு. பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் பட்டத்தை மட்டும் புத்திரமாகக் கொள்ளாது அறிவியல் விசாரத்தை விரிவாக்க புலைமைசார் படைப்புக்களை கருத்துருவாக்கத்தளத்தில் பேச வேத்தல் அவசியமானது.

அவ்வகையில் கருத்துருவாக்கத்துள் இயங்கும் அரசுறவியல் மாணவர்களின் படைப்புக்கள் தொர்வதுடன் அதற்கான வழிகாட்டுதலையும் பொறுப்பி கண்ணும் சிரேஷ்ட மாணவர்கள் கொண்டிருப்பது பெருமை தரக்கூடியதாகும். தமிழ் சமூகத்தின் அறிவியலின் கணதியான எண்ண உருவாக்கத்தை பற்ப உதவும் இப்படைப்பை மீளவும் ஒரு தடவை பாராட்டுகின்றேன்.

அரசுறவியல்துறை,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்,

கோ.கணேசலிங்கம்,
பெரும் பொருளாளர்

பொருளாடக்கம்		விவரங்களையில் அடிப்படை உரிமைகள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும், பிரச்சினைகளும்
பக்கம்	கட்டுரை எண்	செய்தி
01. இலங்கையின் அடிப்படை உரிமைகள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் பிரச்சினைகளும்	01-09	Challenges and Problems Faced by Human Rights in Sri Lanka
02. இலங்கையின் முரண்பாட்டு அரசியல் கலாசாரம்	10-18	ச.திருச்செந்தூரன்
03. தென்னாசிய நாடுகளின் அரசியலில் மதம் வகிக்கும் பங்கு	19-31	2ம் வருடம்
04. பொதுத்துறை நிர்வாகத்தின் தோற்றும் வளர்ச்சியும்	32-44	
05. பணியகவழைப்பு	45-55	
06. அமெரிக்க அரசாங்க முறைமை : ஒரு கண்ணோட்டம்	56-67	
07. அமெரிக்க அரசாங்க முறைமையில் வலுவேறாக்கத் தத்துவம்	68-76	
08. வட - அமெரிக்க சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம்	77-83	
09. உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் அரசியல் பொருளாதாரம்	84-93	
10. பொதுஜன அபிப்பிராயமும் அதை உருவாக்கும் சாதனங்களும்	94-105	
11. தென்னாசிய நாடுகள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் இந்தியாவின் வளர்ச்சியும்	106-120	
12. உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறைமை : ஒரு மீன் நோக்கு	121-130	

படாது கரையேற முடியாதோ அவ்வாறே சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப் படுவார் சித்திரவதைக்குள்ளாகாமல் மீண்டுமிருவது அசாத்தியமானது. சித்திரவதையை ஒருவர் அனுபவிப்பதன் ஊடாக ஏனைய பூரணத்துவமான உரிமைகள் யாவும் அதாவது சிந்தனை செய்யும் சுதந்திரம், மனச்சாட்சியைப் பின்பற்றும் சுதந்திரம், மதசுதந்திரம் ஆகியன முற்றாக தகர்த்துவியப்படும் என்னாம்.

மொத்தத்தில் அவசரகால விதிமுறைகளும் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமும் இந்நாட்டில் ஜனநாயகம், அடிப்படை உரிமைகளை குழிதோண்டிப் புதைத்துப்பலாத்கார அடக்குமுறை, கம்பனி கலாசாரத்தை நிலைநாட்டி மக்களை பயத்துடனும் பீதியுடனும் வாழ்வைப்பதற்கான கருவியாகவே காணப்படுகிறது. ஒழுக்கத்தைப் பின்பற்றும் ஒருவரிடந்தான் ஒழுக்கத்தின் விதிகளைப் பற்றி வாதிடலாம். விபச்சாரனிடம் கற்ப நெறி பற்றிய விதிகளை எப்படிப் பேசமுடியாதோ அப்படியே இலங்கையில் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றி பேசுவதில் பொதுவாக அர்த்தமில்லை.

Bibliography

அரசாங்க வெளியீடு இலங்கை ஜனநாயக சோசலிச குடியரசின் அரசியலமைப்பு (1978).

அமிர்தின். வி மனித உரிமைகள் ஓர் அறிமுகம், தகவல் நலன்புரி அமைப்பு, பேராதனை 2003.

குண்சேகர.ச. மனிதாபிமான சட்டம், இலங்கை சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் சட்ட உதவி மன்றம், 2003 டிசம்பர்.

தமிழ்மாறன். வி.ரி, அரசியலமைப்பாக்கச் சிந்தனைகள், மதுரி மலர்வகம், 2004.

திருநாவுக்கரச.மு, "ஜேயாரால், ஜேயாருக்காக, ஜேயாருடைய" தமிழ்த்தாய் வெளியீட்டுக்கம் - 1994.

யோநிலிங்கம். சி.அ இலங்கையின் இனக்குழு அரசியல், முன்றாவது மனிதன் வெளியீடு - 2000.

யோநிலிங்கம். சி.அ இலங்கையின் அரசியல் யாப்புக்கள், குமரன் புத்தக இல்லம் கொழும்பு - 2004.

ரகுநாதன், மனித உரிமைகளை மதிப்பவர் யார்? நியூசெஞ்சரி புக்குவஸ், பிரைவேட் லிமிட்டெட், 1978.

Brownlie Lan "Basic Documents on Human Rights" Third Edition. Claren don press, London 1994.

Jajampathy Wickramaratne, "Fundamental Rights in SriLanka" Narrang Book sellers & Publishers. Inderpuri, New Delhi, 1996.

குவிஸ்லிங்

குவிஸ்லிங் (Quisling) என்ற ஆங்கிலப்பதம் தனது சொந்த நாட்டுக்குத் துரோகமிழைத்து எதிரிகளுடன் ஒத்துழைக்கும் தேசத் துரோகியைக் குறிக்கிறது. இது ஆங்கிலச் சொற்கவட்டத்தில் கிடையிலே சேர்ந்த ஒரு புதமாகும்.

1940ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1ம் திகதி ஜேர்மனிய நோர்வே தேசத்துக்குத் துரோகமிழைத்து ஜேர்மன் படைகளுடன் ஒத்துழைத்து, நோர்வேயில் ஜேர்மனி அமைத்த பொம்மை அரசாங்கத்தின் தலைவனாகவும் இருந்த இத்தேசத்துரோகியின் பெயரே தேசத் துரோகிகளைக் குறிக்கும் ஆங்கிலப் பதமாக இப்போது வழங்கி யுள்ளது.

மதங்களின் தோற்றுவாயாக பெருமளவுக்கு ஆசியநாடுகளே விளங்குகின்றன. இதில் குறிப்பாக தென்னாசிய நாடுகளை நோக்கும் போது இந் நாடுகளில் மதங்களின் தோற்றுவாய், இப்பிராந்தியத்திற்குள் ஏனைய மதங்களின் உள்வருகை, அதனைத் தொடர்ந்து மேலைத்தேயத்தவர்களின் வருகையடிடன் (காலனித்துவம்) அறிமுகமாகிய புதிய மதங்கள் இவையனைத்தும் தென்னாசிய நாடுகளின் அரசியலில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை பின்வரும் வரலாற்று காலப்பிரிப்பின் அடிப்படையில் நோக்கலாம்.

1. காலனித்துவத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதி

அ. சிந்துவெளி நாகரிக காலப்பகுதி கி.மு 3000 - கி.மு 1500

ஆ. ஆரியர் காலப்பகுதி கி.மு 1500 - கி.மு 1200

இ. இஸ்லாமியர் காலப்பகுதி கி.பி 1206 - கி.பி 1757

2. காலனித்துவ காலப்பகுதி (கி.பி 1757 - கி.பி 1947)

அ. போர்த்துக்கேயர் காலம்

ஆ. ஒல்லாந்தர் காலம்

இ. பிரான்சியர் காலம்

ஈ. பிரித்தானியர் காலம்

3. குடியேற்றவாதத்திற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதி

கி.பி 1947ந்து பின் - இற்றை வரை

காலனித்துவத்திற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் குறிப்பாக சிந்துவெளிக் காலப்பகுதியில் இந்நாடுகள் சூயாதீன சிற்றரசுகளாக பிரிக்கப்பட்டு வலிமைமிக்க மன்னர்களால் ஆளப்பட்டது. தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் ஆரம்பகாலம் தொட்டு இந்தியா வலிமை மிக்க நாடாகவும், வளம் மிக்க நாடாகவும், பாரம் பரியமான கலாசார நாகரிகங்களைக் கொண்டதோர் நாடாகவும் விளங்கியது. அது மட்டுமன்றி அக்காலப்பகுதியிலேயே ஏனைய நாடுகள் மீது படையெடுத்து அதனூடாக அந்நாடுகளைத் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருந்தமையை நாம் வரலாற்று ஆதாரங்களுடாக அறியலாம். உதாரணத்துக்கு இராஜராஜசோழனின் ஆட்சிக்காலத்தினை நினைவுபடுத்தலாம்.

இந்தியாவில் பூராதன காலம் தொட்டு இந்துமதமே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. கி.மு 3000 - கி.மு 1500ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் சிந்துவெளி நாகரிகம் சிறப்புற்றிருந்ததற்கு போதிய வரலாற்றுத் தொல்லியல் சான்றுகள் உண்டு.

தென்னாசிய நாடுகள்

தற்போது பாகிஸ்தான் அமைந்துள்ள பிரதேசத்திலேயே சிந்துவெளி நாகரிகம் செழித்தோங்கி காணப்பட்டது. சிந்துவெளிநாகரிக அகழ்வாராய்ச்சிகள் இந்து சமயத்தின் தொன்மையை வெளிக்கொணர்ந்து உள்ளன. இக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த திராவிடர்கள் காலத்துக்குக்காலம் வெவ்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றினர். இந்து, பௌத்தம், ஜயபினிசம் என்பவையே அவையாகும்.

அடுத்து வைப்பர்கணவாட்டாக இந்தியாவினுடைய வடமேற்குப் பிரதேசத்தில் குடியேறிய கோக்கேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த ஜரோப்பியர்களே ஆரியர்களாவர். இவர்களுடைய மொழி சமஸ்கிருதமாகும். இக்காலப்பகுதியில் கிரேக்க படையெடுப்பு இந்தியாவில் காணப்பட்டதாயினும் ஆரியர் கி.மு 322ல் தேசிய அரசாங்கினை நிறுவினர். தென்னாசிய நாடான நேபாளத்தில் தோன்றிய பௌத்தமதம் இந்தியாவில் இக்காலப்பகுதியில் பரவத் தொடங்கியது. அதாவது மெளரிய மன்னான அசோகன் பௌத்தமதத்தை தழுவியதுடன் இலங்கையுட்பட ஏனைய நாடுகளிலும் பௌத்தத்தை பரவசெய்தான். அசோகனின் மறைவுக்குப் பின்னர் நாட்டில் அரசியல் நிலைமை குழப்பமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. குப்தபேரரசு எழுச்சி வரை குழப்பநிலை தொடர்ந்தது. குப்தர் காலத்தில் இந்துமதம் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டாலும் தென்னாசிய பிரதேசங்களில் பௌத்தம் செழிப்பற்றிருந்தது. எனினும் இக்காலப்பகுதி குழப்பம் நிறைந்ததாகவே காணப்பட்டது.

கி.பி 711ம் ஆண்டு சிந்துவெளி பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிய இஸ்லாமியர் கி.பி 120ல் முழுமையான இஸ்லாமிய அரசை விரிவுபடுத்தினர். வர்த்தக நோக்குடன் வருகை தந்தாலும் இவர்கள் காலப்போக்கில் மதத்தினை முதன்மைப்படுத்தினர். இஸ்லாமிய மதத்தினை பரப்பியதோடு இம்மதத்தினை பின்பற்றவோருக்கு குறைந்தளவிலான வரியினை அறவிட்டு கௌரவப்படுத்தினர். ஆயினும் இந்து, பௌத்த மத மக்களின் பாரம்பரியம் காரணமாக முற்று முழுதான மதமாற்றத்தினை இஸ்லாமியர்களினால் மேற்கொள்ள முடிய வில்லை. ஆனால் ஒரு புதிய அரசியல் சமூகத்தை ஸ்தாபிப்பதில் வெற்றி கண்டனர்.

இஸ்லாமிய ஆட்சியைத் தொடர்ந்து தென்னாசிய பிராந்தியத்தில் மேற்குத்தேசத்தவர்களின் போர்த்துக்கேயர், ஓல்லாந்தர், பிரான்சியர், பிரித்

தானியரி வருகையும், இவர்களினால் இப்பிராந்தியத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியல் நிர்வாக விடயங்களில் மதத்தின் செல்வாக்கினையும் அடுத்து நோக்குவோம்.

16, 17ம் நூற்றாண்டுகளில் வர்த்தகத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு தென்னாசிய பிராந்தியத்திற்கு கடல் மார்க்கமாக வந்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர் ஆகியோர் முதலில் கரையோரப்பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி தமது வணிகத்தை இங்கு மேற்கொண்டதோடு காலப்போக்கில் தமது மதத்தினை இப்பிராந்தியத்தில் பரப்புவதை மூக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு செய்திருப்பனர். இந்தியாவில் வந்திரங்கிய வாஸ்காடாமா “வாசனைப் பொருட் களையும், கிரிஸ்தவர்களையும் தேடியே வந்தோம்” என்று கவியதன் மூலம் அவர்களின் மதம் பரப்பும் என்னப்பாடு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. போர்த்துக்கேயரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கத்தோலிக்க மதத்தை பின்பற்ற வேண்டுமென இப்பிராந்திய கரையோர மக்களை இவர்கள் நிர்ப்பந்தித்ததுடன் பல உயர் கல்வி நிறுவனங்கள், சமய நிறுவனங்கள் மீது தமது செல்வாக்கைச் செலுத்தினர்.

போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து இப்பிராந்தியத்திற்கு வந்த ஒல்லாந்தர்கள் இங்கு புரட்டஸ்தாந்து மதத்தை அறிமுகப்படுத்தியதோடு மக்களை மதம் மாற்றும் ஊடகமாக பாடசாலைகளைப் பயன்படுத்தினர். ஒல்லாந்தரை தொடர்ந்து வர்த்தக நோக்கில் இப்பிராந்தியத்திற்கு வந்த பிரான்சியர் இங்கு மதாந்தியில் பெருமளவு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. எனினும் மேற்கூறப்பட்ட மதங்களின் தாக்கமே இங்கு தொடர்ந்து காணப்பட்டது. இதனால் சூதேசிய மதங்கள் பல இன்னல்களை எதிர்நோக்கின.

தென்னாசிய பிராந்தியத்தில் மதம்சார் அரசியல் நிலையினை கூர்மைப் படுத்தியவர்களில் பிரித்தானியருக்கு மூக்கிய பங்குண்டு. இந்த வகையில் 1757ம் ஆண்டு இந்தியாவின் வங்காளத்தை கைப்பற்றியதைத்தொடர்ந்து இப்பிராந்தியத்திற்குள் நுழைந்த பிரித்தானியர் இப்பிராந்திய நோக்களின் அரசியல் நிர்வாக விடயங்களை படிப்படியாக தமது பூரண கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தனர். இவர்களின் மூக்கிய நோக்கம் கீழைத்தேச நோக்களின் வளங்களைச் சுரண்டுதல், கிதற்காக அதிகளவிலான வரியை விதித்தல், மேலைநாட்டு உற்பத்தி பொருட்களினை அறிமுகப்படுத்தல். இதனால் சூதேசிய உற்பத்தியை குறைத்து மூலம் பொருட்களை சுரண்டுதல், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை முறை அறிமுகம்

போன்ற பொருளாதார மாற்றங்களுடன் பல அரசியல் மாற்றங்களையும் மேற்கொண்டனர். இதனால் சூதேசிகள் இவர்களுக்கு எதிராக அஹிம்ஷைப் போராட்டம், விளார்ச்சி, எதிர்ப்புப் போன்றவற்றை மேற்கொண்டு சுதந்திரத்தைக் கோரியபோது பிரித்தானியர் இந்த நோக்களில் காணப்பட்ட மதப்பிரிவுகளை முன்னிறுத்தி மக்களை பிளவுக்குட்படுத்துவதனை தமது உபாயமாக கைக்கொண்டனர்.

“பல்வேறு சமயங்கள் இனங்களுக்கிடையிலான வேற்றுமையை மூழுவிசையுடன் ஆதரிப்பதே நமது முயற்சியாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி அவற்றை இணைப்பதாக இருக்கக்கூடாது, நாட்டை பிரித்தாள வேண்டுமென பதே பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசின் கொள்கையாக வேண்டும்” என இந்தியாவிற்கு பொறுப்பாக இருந்த பிரித்தானிய மொராதாபாத் திரானுவத்தலைவர் லைட்டின் கேணல் ஜோக் 19ம் நூற்றாண்டில் குறிப்பிட்டதில் இருந்து பிரித்தானியர் கீழைத்தேச நோக்களின் அரசியலில் மதத்திற்கு வழங்கிய முதன்மை வெளிப்படுத் துப்பட்டது. இவ்வாறு தான் தென்னாசிய பிராந்தியத்திலும் மதம் அரசியலாகப்பட்டது.

மதத்தின் செல்வாக்கு அரசியலில் காணப்பட்டதை தென்னாசியாவில் மட்டுமல்ல உலக நோக்களின் வரலாறுகளின் மூலமும் அறியலாம்.

- ▶ ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் பாப்பரசர் சக்கரவர்த்திக்கிடையிலான முரண்பாடு களும் அதனைத் தொடர்ந்து வத்திக்கான் உருவாக்கம் பெற்றுமை.
- ▶ பாப்பரசர், இங்கிலாந்து மன்னனுக்கிடையிலான மோதல் காரணமாகவே இங்கிலாந்தில் புரட்டஸ்தாந்து மதம் உருவானமை.
- ▶ நெப்போலியனின் ஆட்சிக்காலத்தில் திருச்சபைக்கும், அரசுக்குமிடையேயான தொடர்பு, நெப்போலியனின் முடிகூட்டலுக்கு பாப்பரசர் வழங்கிய ஆசீர் வாதம் போன்றவற்றை குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும்.

இவ்வாறு மேலைத்தேய நோக்களில் புரட்டஸ்தாந்து, கத்தோலிக்க மத முரண்பாடு குறிப்பிடத்தக்கது. மதம் அரசியலுடன் இணைந்து காணப்பட்ட நூடாக அங்கு உருவான பல பிரச்சனைகளினால் பின்வந்த காலத்தில் தேவாலயம் தோல்வியடைந்து மதம் அரசியலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டதுடன் யாப்பு நியாக அவை முதன்மைப்படுத்தப்படாததால் அங்கு மதசுதந்திரம் என்பது பேணப்பட்டு ஜேரோப்பிய நோக்கள் சர்வமத நோக்கில் மதச்சாரப்பற்ற கொள்கையை

தேர்ந்தெடுத்தால் அரசியலில் மதம் சார்ந்த பிரச்சனைகள் காலப்போக்கில் எழவில்லை. மாறாக இவர்களால் சுதந்திரம் வழங்கிச் சென்ற பின்பும் அரசியலில் மதத்தின் இணைவு மேலும் கவர்மையடையலாயிற்று. அதாவது சுதந்திரத்தின் பின்பு இப்பிராந்திய நாடுகளில் பெரும்பான்மை மக்களால் பின்பற்றப்படும் மதங்கள் யாப்பிலே முதன்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன் வைக்கப்பட்டது. ஆனாலும் இப்பிராந்திய நாடுகள் மதச்சார்பற்ற நாடுகள் என்று கவரிக்கொண்டாலும் அடிப்படையில் மதத்திற்கே முதன்மை வழங்கி வருவதையும், இந்நாடுகளின் மதச் சார்பின்மை என்ற எண்ணக்கருவானது பெருமளவுக்கு மேற்கிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டதான்றேயாகும்.

இந்தவகையில் தென்னாசிய பிராந்திய நாடுகளின் அரசியலில் மதம் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை அடுத்து நோக்குவோம்.

இந்தமதத்தின் தோற்றுவாயாகவும், பொத்த, ஜயினிச மதங்களின் வளர்ச்சியிலும் பெரும்பங்காற்றிய இந்தியா சுதந்திரத்தின் பின் அந்நாடில் காணப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களின் அதிருப்தியை போக்குவுதற்காகவும் பாகிஸ்தான் இல்லாயிய இராச்சியமாக பிரிந்த போதும் விஹிதாசார அடிப்படையில் கூடுதலான முஸ்லீmkள் இந்தியாவிலேயே வாழ்ந்து வந்தமையும், இன்றும் கூட தென்னாசியாவிலேயே இந்தியாவில் தான் அதிகளவான முஸ்லீmkள் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய சிறுபான்மை மதங்களுடைய சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டு அரசியல்யாப்பில் மதச்சார்பின்மையை வலிந்து மேற்கொண்டனர். ஆயினும் ஆட்சியில் பெரும் பாலானவர்கள் இந்துக்களாகவே காணப்பட்டமை ஏனைய மதமக்களிடையே அரசியல் ரதியில் மதம் தொடர்பான அச்சம் தொடர்ந்து வண்ணமே இருப்பதை அங்கு நடைபெற்று வருகின்ற மதக்கலவரங்கள், ஆட்சியதிகாரத்தை கைப்பற்று வதற்காக சில அரசியற்கட்சிகள் மதங்களை முதன்மைப்படுத்துவது போன்ற காரணிகளுக்க்டாக அறியலாம். இந்திய அரசியலில் மதம் என்ற அம்சம் எவ்வாறான தாக்கத்தினை செலுத்தி வருகின்றது என்பதை சில வரலாற்று சம்பவங்கள் வாயிலாக நோக்குவோம்

- ▶ குஜராத்தின் தலைநகராக அகமதாபாத்தில் இந்து முஸ்லீம் முரண்பாடு
- ▶ மத அடிப்படையில் பஞ்சாப்பை பிரித்தெடுத்து தனியான மதசார அரசைன்றினை அமைப்பதற்கு சீக்கிய மதமரபுவாதிகள் முற்படுகின்றன. சுதந்திரத்திற்கு

முற்பட்ட காலத்திலிருந்து இந்திய அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய சீக்கியமதம் இன்று இந்திய அரசியலில் நாடுக்கடிக்குரிய பிரச்சனையாக காணப்படுகிறது. இவர்கள் தாம் அமைக்கப்போகவிருக்கும் நாட்டை “காலில்தான்” என அழைக்க விரும்புகின்றனர். மதச்சார்பின்மை என்ற அம்சத்தினை இல்லாதாழித்து இந்தியாவில் மத அரசியலை உருவாக்குவதற்கு முயன்று வருகின்றனர். இதில் இந்திராகாந்தியின் மரணம் குறிப்பிடத்தக்கது.

- ▶ இந்தியாவில் தேசியவாதப் போர்வையிலிருந்து சமயவகுப்புவாதம் வளர்க்கப்படுகிறது. விஷ்வதிந்துபரிசுத், சிவசேனை போன்ற இந்துசமய தனித்துவ சங்கங்களின் ஆதரவுடன் பாரதீய ஜனதா கட்சி (BJP) பல்லினச் சமூகம் ஒன்றில் இந்துமதம் விசேஷமாக அங்கிரிக்கப்பட்டு உத்தியோக அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்படுவது அவசியம் என பிரகடனப்படுத்தி அதன்வழி சமய வெறுப்புணர்வினை போதிக்க முற்பட்டது. இதன் காரணமாக இந்தியாவின் மதச் சார்பின்மைக் கொள்கை பெரும் பயமுறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளது. BJP இந்து சமயக்கொடி இந்தியா எங்கும் பறக்க வேண்டும் என்ற எண்ணப்பாட்டை கொண்டு செயற்படுகிறது. இது இந்தியாவின் ஒற்றுமையை கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளது. உதாரணமாக வாஜ்பாய் காலப்பகுதி குறிப்பிடத்தக்கது.
- ▶ அயோத்திய பிரச்சனையாகிய ராமலீஜன்ம் பூரி பாபர்மக்கு முரண்பாட்டினை இந்து அரசியல்வாதிகள், முஸ்லீம் அரசியல்வாதிகள் என்ற இரு சாராரும் தத்தும் சொந்த அரசியல் நலன்கருதி செயற்பட்டு வருகின்றனர்.
- ▶ சேது கால்வாய்த்திட்டம் அமைப்பதில் “இராமர் அணை” ஏற்படுத்திவரும் தாக்கம்
- ▶ இன்று அரசியலில் ஏவகனை முதன்மையான இடத்தை வகிக்கின்றது. அதற்கு பெயரிடப்படும் பொழுது கூட மதம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. (அக்னி, பிருத்தி)

இவ்வாறு இந்திய அரசியல் யாப்பில் மதச்சார்பின்மை உறுதிப்படுத்தப்பட்டாலும் அங்கு அரசியல் கட்சிகள், சில அரசியல் தலைவர்கள் மதத்தினை முதன்மைப்படுத்துவதனால் ஏனைய சிறுபான்மை மதங்களை பின்பற்றும் மக்கள் மத அடிப்படையில் பிரிவினை கோரி நிற்பதையும், பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குவதையும் காணமுடிகிறது.

அடுத்து இஸ்லாமிய குடியரசாகத்தன்னை மாற்றிய பாகிஸ்தான் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும் பிரித்தானியர் ஆட்சி முடிவின் போது தனிநாடாகியது. இங்கு 97% மான இஸ்லாமியர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆரம்பத்தில் பாகிஸ்தான் கிழக்குபாகிஸ்தான், மேற்குபாகிஸ்தான் இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தாலும், காலப்போக்கில் இவற்றிற்கிடையேயான முரண்பாடு 1971ல் பங்களாதேஷ் (கிழக்குபாகிஸ்தான்) என்ற புதிய நாடு உருவாக வித்திட்டது. பாகிஸ்தான் இந்தியாவுடன் அரசியல் முரண்பாட்டை கொண்டு இருக்கின்ற அதேவேளை உள்நாட்டில் மதப்பிரிவுகளிடையேயும் பிணக்குகள் காணப்படுகின்றன. அதாவது இஸ்லாமியர் 97% மாக இருந்தாலும் வியா மூஸ்லீம் பிரிவினர் 20% மான சிறுபான்மையோராகவும், சின்னி மூஸ்லீம் பிரிவினர் 77% மான பெரும்பான்மையோராகவும் காணப்படுவதனால் இவர் களுக்கிடையேயான முரண்பாடும், அது தவிர்ந்த ஏணைய சிறுபான்மையின் ருக்க எதிரான பலாத்காரங்களும் குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக இந்துக்களுக்க கெதிராகப் பலாத்காரம் கட்டவிற்கும் விடப்பட்டாலும் ஒரே மதத்தின் வெவ்வேறு பிரிவினரிடையே சகிப்புத்தன்மை இல்லாமலிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாகிஸ்தானில் அரசியலையும், மதத்தையும் ஒன்றாகக் கருதி ஆட்சி நடாத்தப்படுகிறது. யாப்பு ரீதியாக பாகிஸ்தானின் மதத்திற்கு முதன்மை கொடுத்துள்ளது. முன்னாள் ஜனாதிபதி ஸியா உல் உறக் நாட்டை “இஸ்லாமிய மயமாக்குவதற்கு ஆதாரவ தாருங்கள்” என்றவகையில் தேர்தலை நடாத்தி வெற்றிபெற்றமையும், இஸ்லாமிய மதநறிமுறைக்குப்பட்டவகையில் பாகிஸ்தானில் சட்டவாக்க, நிர்வாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என யாப்ப கூறுகின்றது. இதனால் மதச்சார்பு நாடு என கணிக்கப்பட்ட போதும் எல்லா மதங்களுக்கும் சமவிரிமைகளை வழங்கும் யாப்பு பாகிஸ்தானில் இல்லாமை முதன்மையான பிரச்சனையாக காணப்படுகிறது. தற்போது பதவியிலுள்ள முஹாப் கிரானுவப்புரட்சி மூலம் ஆட்சியை கைப்பற்றி கண்துடைப்பு ஜனநாயகத்தை முன்வைத்து மீண்டும் பதவிக்கு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. முன்பு பாகிஸ்தானின் பிரதமராகவிருந்த பெணாளிர் பூட்டோ பாகிஸ்தானில் மத மரபுவாத ஆட்சி நிலவுகிறது என குற்றம் சாட்டியள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. இவ்வாறு பாகிஸ்தானின் அரசியலில் மதம் முதன்மை வகிக்கின்றது.

தென்னாசியாவின் தொலைவிலுள்ள நாடான நேபாளம் உலகிலுள்ள ஒரேயாகு. இந்து கிராச்சியமாகும். நேபாள சனத்தொகையில் 80.6% மான

வர்கள் இந்து மதத்தவர்களாகவும் 10.7% மானவர்கள் பொத்தர்களாகவும் 4.2% மானவர்கள் முஸ்லீம்களாகவும் 3.6% மானவர்கள் கிரட் (Kirat) இனத்த வராகவும் காணப்படும் நேபாளத்தில் இந்துமதமே அரசமதமாகப் பிரகடனப் படுத்தியிருப்பது ஏனைய சிறுபான்மை மதப்பிரிவினரிடையே அதிருப்தியை தோற்றுவித்துள்ளது. நேபாளம் புத்தர் பிறந்த ஜிம் என்பது இந்த அதிருப்தியை மேம்படுத்தியிருப்பதுடன் தென்னாசியாவிலுள்ள ஏனைய பொத்தர்களையும் பெரும் விசின்திருக்கின்றனது. இங்கு மிக நீண்டகாலமாக மன்னராட்சி முறை நிலவி வந்ததால் 1990களின் பின் புதிய அரசியலமைப்புச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதில் மன்னுடைய அதிகாரங்கள் பெருமளவுக்கு குறைகப் பட்டது. ஆயினும் 2000ம் ஆண்டு மன்னர் குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட பிளவு காரணமாக அரசியலில் ஸ்திரமற்றதூரு நிலை தோன்றியது. இதனைத் தொடர்ந்து சிறுபான்மை மதத்தினர் அரசின் சமயப்போக்கு குறித்து எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருவதோடு நாடு பலமத அரசாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கோரியுள்ளமையும் இந்த கோரிக்கைக்கு செவிசாய்க் காதுவிடின் அவர்களின் மனக்கசப்பு மேலும் அதிகரித்து எதிர்காலத்தில் மதப்பூச்சிகளும் கலவரங்களும் தோன்றுவதற்கு கிடமின்டு.

பூட்டான் தென்னாசிய பிராந்தியத்தில் வளங்கள் குறைந்த நாடாகவும் பெருமளவுக்கு இந்தியாவில் தங்கி இருக்கின்றதூரு போக்கும் காணப்படுகிறது. மலைகள் கூற்று பூட்டானில் முழுயாட்சியானது இம்முழுயாட்சியானது பெளத்த கலாசாரத்தை மாத்திரம் அறிமுகப்படுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள் நேபாள இனத்தவரின் எதிர்ப்புக்குக்காலாக அமைந்தது. நேபாளத்தவர்கள் தொழில் வாய்ப்புத்தேடு தெற்கு பூட்டானை ஊடேருவி வருகின்றனர். பூட்டானிய மன்னன் மதச்சார்பற்ற ஒரு கொள்கையை பின்பற்றியிருந்தால் இத்தகைய எதிர்ப்பினை இலகுவில் தவிர்த்திருக்க முடியும். ஆனால் நேபாள இந்துக்களின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்திருப்பது மாத்திரமன்றி முழுயாட்சியின் அரசியல் அமைதி யின்மைக்கும் இடமளித்துள்ளமையை நாம் நோக்கலாம்.

1200 சிறுபவளத்தீவுகளைக் கொண்ட மாலைதீவில் 1968ல் ஜனநாயக ஆட்சி மலர்ந்தது. இங்கு மீன்பிழித்தொழில் தான் பிரதானமான பொருளாதார வளமாக இருப்பினும் உல்லாசப் பயணத்துறையும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இந்நாடு கடல்மட்டத்திலிருந்து 30 உயரம் உடையதாக இருப்ப நூலால் காலப்போக்கில் இத்தீவுகள் கடலிப்பு, கடல் உட்புகுதல் போன்றவற்றால்

நீரில் மூழ்கும் அபாயம் இருப்பதாக புவியியலாளர் கருதுகின்றனர். இங்கு அரசியலில் மதும் பெருமளவுக்கு பிரச்சனைக்குரிய ஒன்றாக காணப்படாமைக்கு அங்கு இல்லாமியர்களே அதிகம் வாழ்ந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரித் தானியர் ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் (1847-1946) மாலைதீவின் அரசியலில் மதும் பெருமளவுக்கு தாக்கத்தினை செலுத்தவில்லை. ஆயினும் மாலைதீவிலும் மதும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டே உள்ளது.

அடுத்து ஆரம்பத்தில் இந்தியாவடனும், பின் பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய கிழக்கு பாகிஸ்தான் மத, மொழி, மற்றும் சரண்டல் போன்ற காரணிகளினால் 1971ல் பாங்களாதேஷ் என்ற தனிநாடாக உருவாகியது. இங்கும் இல்லாமியரே பெரும்பான்மையினர். மதும் நாடொன்றில் எவ்வளவுக்கு உணர்வு கணை தூண்டி விடக்கூடியதோன்று என்பதற்கு இந்நாடு சிறந்த உதாரணமாக விளங்குகின்றது.

அடுத்து இலங்கையை எடுத்து நோக்கின் ஆரம்பகாலத்தில் மதங்கள் ஒவ்வொன்றும் இங்கு தனித்துவமாகவும், சமத்துவமாகவும் பிரிவினைக்குப்பாது இருந்தமையும், வாணிபநோக்கில் அராபியரின் வருகையை தொடர்ந்து இல்லாம்மதுல் எவ்வருகையும் அக்கால வரலாற்று சம்பவங்களுக்காக அறியலாம். குறிப்பாக பெளத்த மத தலைவர்களின் கிளர்ச்சியின் போது அனகாரிக்கும்பால், சமங்களதேர் பிரித்தானியரினால் கைதுசெய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் சேர்.பொன்.இராமநாதன் கடல் மார்க்கமாக பிரித்தானியா சென்று இவர்களுக்காக வாதாடி விடுதலை பெற்றுக்கொடுத்தமையும், இதனைத் தொடர்ந்து 1919ம் ஆண்டு இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்ட பொழுது அதன் தலைவராக சேர்.பொன். அருணாசலம் ஏகமனதாக தெரிவு செய்யப் பட்டமையும் இன் மத ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இந்நிலையில் பிரித்தானியர் தமது நலவரிக்காக பல இன மக்கள் வாழ்கின்ற நாடில் தமது ஆட்சியுதி காரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக பிரித்தாளும் உபாயத்தை மதத்தினுடோக அரசியலில் உட்டுத்தியமையும் அரசியலில் மதும் கலக்க பிரதான காரணமா யிற்று.

பிரித்தானியர் 1948ம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு சுதந்திரத்தை வழங்கி யதை தொடர்ந்து இலங்கையரால் உருவாக்கப்பட்ட யாப்பில் மதசதந்திரம் முன்

வைக்கப்பட்ட போதும் ஆட்சியாளர்கள் பெளத்தமதத்திற்கு முதன்மை ஸ்தான மும் ஏனைய மதங்களுக்குரிய சமவாய்ப்பினை நிராகரித்தமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. இதனைத்தொடர்ந்து இலங்கையரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முதலாம், இரண்டாம் குடியரசு யாப்புகளிலும் (1972, 1978) பெளத்த மதத்திற்கு முதன்மை யிடம் வழங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அரசியலில் பெளத்த பிக்குமாருக்கு முதன்மையிடம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றமையை இன்று வரை நாம் அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக உயர்ப்தவிகளுக்கு நியமனம் பெறு வேரார் பொத்தபீட் முதல்வரிடம் ஆசீர்வாதம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் இடதுசாரிகள் கூடதாம் மதச்சார்பற்றவர்கள் என்று கூறிக் கொண்டாலும் மதத்துக்கு அப்பால் இவர்களால் வளர முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக முதலாம் குடியரசு யாப்பின் வரைவில் கொல்லின் R.D.சில்வாவின் பங்கு நினைவு கோரத்தக்கது.

இன்று காணப்படும் இனங்களுக்கிடையிலான பிரச்சினை இறுதித் தீவினை எட்டுமுடியாமைக்கு பெளத்த குருமாரின் அரசியல் பிரவேசமும், இனங்களுக்கிடையேயான புரிந்துணர்வின்மையும் குறிப்பிடலாம். மதத்தின் பிளவு கணை கவர்மைப்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் தனித்தனி அமைச்சக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இலங்கையின் சுதந்திரத்தின் பின் பெறும் பான்மை பெளத்த சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் பெளத்தமதத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டு மதும் அரசியலாக்கப்பட்டது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை உள் நாட்டுப்போர் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருப்பதனால் இங்குள்ள விடுதலை அமைப்புக்கள், இலங்கை அரசாங்கம் என்பன உள்நாட்டுப் போரில் கவனம் செலுத்தி வருகின்ற நிலையிலும் பெறும்பான்மை மதத்திற்கு மாத்திரம் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் நிலை மாற்றமடைவதாக தெரியவில்லை. மதத்தின் பெயரால் போர்கள் வடிவமைக்கப்படுகிறது.

அடுத்து புதிதாக சார்க் அமைப்பில் அங்கத்துவம் பெற்றதனாடாக தென்னாசிய பிராந்தியத்திற்குள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆட்கானிஸ்தான் ஏற்றதாழ 20, 30 வருடங்களுக்கு மேலாக தீவிர ஆயுதக்கலாசாரத்தையும், அதிகளவிலான ஹரோயின் பயிரிடப்படும் பிரதேசமாகவும், இருக்கமான மதக் கொள்கையினை அரசியலில் பின்பற்றுகின்றதொரு நாடாகவும் விளங்கின்றது. அதாவது குருளினின் புனிதவாக்கியங்களை அரசியலில் முதன்மைப் படுத்தியே ஆட்சி அலுவல்கள் நடக்கின்றமை நோக்கத்தக்கது.

எனவே தொகுத்து நோக்குகின்றபோது பன்மதச் சமூகங்களில் குறிப் பிட்டதோரு மதம் மேன்மையான அந்தஸ்ததுக்கு உயர்த்தப்படுமாயின் அது ஏனைய மதங்களை பின்பற்றுவோர் மத்தியில் அதிருப்தியை தோற்றுவிக்கக் கூடியதோர் உண்மையான அபாயநிலையை ஏற்படுத்தும் அரசு ஆதரவு கூடியதோர் உண்மையான அபாயநிலையை ஏற்படுத்தும் அரசு ஆதரவு வேறுபட்ட தராதரங்களில் ஏனைய மதங்களுக்கு விரிவப்படுத்தப்படுவது கூட ஆயுத்தாக முடியலாம். ஏனெனில் சமயங்களும் அவற்றின் குருத்துவ தலைவர் களும் அரசுக்கு அல்லது அரசுமைப்பின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்கு சேவையாற்று பவர்களாக மாரிசு சுயமாக தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு அல்லது செயற்படுத்துவதற்கான தகைமையை இழந்து விடுகின்றனர். மேலும் இதனை விட மோசமானது என்னவெனில் தனியொரு மதத்திற்கு சிறப்புச்சலுகை காட்டப் படுவதை பொறுத்துக்கொண்டு பார்க்கும் ஏனைய மதங்கள் அமைதியான தோர் அதிருப்தியை வளர்த்துக் கொள்வதோடு காலப்போக்கில் அது வன்முறை யாக வெடிப்பதற்கு காரணமாகலாம். ஏனைய மதங்கள் அரசு உதவி பெறுவது கூட இந்நிலைமையை அதிகம் மாற்றும் என்று கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அரசுமட்ச்சலுகைகள் சமமற்ற முறையில் பங்கிடப்படும் போது பார்ப்பச் காட்டப் படுகின்றதென்ற உணர்வு எப்போதுமே மேலோங்கியிருக்கும்.

இந்நிலையே தென்னாசிய நாடுகளின் மக்கள் மனங்களிலும் காணப்படுகின்றது. சிலநாடுகள் மதச்சார்பற்ற அரசியலதிகாரிகளின் எதிர்ப்பை பெற்றுள்ளன. அதே சமயம் சில நாடுகள் தனியொரு மதத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கி வருகின்றமை ஏனைய மதப்பிரிவினரிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

இன்று உலக அரசியலானது அறிவு, செயற்பாடு, விஞ்ஞானதொழில் நுப்பம் என்பவற்றை முதன்மைப்படுத்திக்கொண்டு பொருளாதாரத்தில் முன்னணி நாடுகளாக விளங்க, தென்னாசிய பிராந்திய நாடுகள் மதத்துடனேயே பின்னிப் பினைந்து நிற்பதானது இந்நாடுகளை அரசியல், பொருளாதார, சமூக ரீதியாக கீழ்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுமே தவிர இதனால் விளையப்போகும் நன்மை எதுவுமில்லை.

Bibliography

அபிவிருத்திப் பொருளியல் - 03, பொருளியல்துறை வெளியீடு, யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

இந்தியா ரூடே - மார்ச் 23, 2005

உலக சோசலிச வலைத்தள ஆய்வுத்தொகுதி - 1, இதழ் - 2 2002 டிசம்பர் 2003 பெப்ரவரி

கலாசிதி எஸ்கே.எஸ்.நாதன்,(தொகுப்பாசிரியர்) தென்னாசியா, பாரதிபதிப்பகம், ஆணி 2003

ம.சண்முகநாதன் (தொகுப்பாசிரியர்) சுதந்திரத்திற்குப் பின் இலங்கையோர் பன்முகப்பார்வை, இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு, 1978.

மார்க்கம், தென்னாசியாவின் பன்மதச்சமூகங்களில் மதச் சார்பின்மை, ஏப்ரல் - 1992.

மு. திருநாவுக்கரசு, புதிய சர்வதேச அரசியல் ஒழுங்கு, நியூ-சூரா பதிப்பகம், யூலை 1991.

Garymanson, World Geography Glence Macmillan me Graw - Hill, 1989.

Pmisrak, Great powers and the Asia - Pacific dynamics of change International Intates - 1999.

வொதுக்குறை நிர்வாகத்தின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் Origin and Growth of Public Administration

T. துவகர் ணன்

4ம் வருடம்

நவீன் அரசியலில் பொது நிர்வாகம் என்பது மிகப் பிரதான இடத்தினை வகித்து வருகின்றது. இந்த பொது நிர்வாகமானது நாகரிக சமுதாய வளர்ச்சியில் மிக நெருக்கமாக பின்னிப்பிள்ளைந்துள்ளதுடன் மனிதனின் அன்றாட வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகவும் விளங்குகின்றது. சமுதாய வாழ்க்கையின் பல தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் திட்டமிடல்கள் நடைமுறைப்படுத்தல் போன்ற பணிகளில் பொதுநிர்வாகம் ஈடுபட்டுள்ளது. இன்றைய அரசினை ஒரு நிர்வாக அரசு என்று கூறும் அளவுக்கு அது தன்னுடைய எல்லா பணிகளை நிர்வாகமயப்படுத்தியுள்ளது. அதனால் நாட்டுப்புற வளர்ச்சி அதன் நிர்வாகி களைப் பொறுத்துள்ளது.

இந்த ‘Administration’ என்ற ஆங்கிலச் சொல்லானது Admini strare என்ற இலத்தீன் சொல்லில் இருந்து பெறப்பட்டதாகும். இது தமிழில் பொதுநிர்வாகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு பொது (public) என்பது மக்களையும் நிர்வாகம் என்பது ஆட்சி அல்லது செயல்படுத்தல் என பொருள் படும். ஆகவே நிர்வாகம் என்பது பல வகைகளில் பல நோக்கங்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும்.

இந்த பொதுநிர்வாகம் என்பது எங்கே எப்போழுது தோற்றம் பெற்றது என்று திட்டவட்டமாக கூறமுடியாது ஏனெனில் மனிதர்கள் முதலில் எங்கே எப்பொழுது ஓர் இணைந்த சமூக அடையாளமாக ஒன்றிணைந்துள்ளார்கள் என்பது அதன் தனித்துவத்தை மிகத்தொன்மையானதாக்கியது 4000 ஆண்டுகளிற்கு முன் ஹமுராபி (Hammurabi) தன் சட்டத் தொகுப்பை எழுதிய காலத்திற்கு முன்பே பணிபுரியும் அரசாங்கம் பற்றிய கருத்து நன்றாக நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

சமுதாய அமைப்பின் ஆராம்பகாலத்தில் இருந்தே நிர்வாகமும் தோன்றியது. மனிதன் தனித்தனியாக வாழ்ந்த காலம் மாறி குடும்பம், கிராமம் என்ற கூட்டு

வாழ்க்கை ஏற்பட்ட போதே இவற்றை நிலைப்படுத்தி வளம் சேர்க்க நிர்வாகம் தோன்றியிருந்ததாக சமூக வரலாறு கூறுகிறது. சமுதாய வாழ்க்கை பல விதத்திலும் பரந்துபட்டதான் நிலையில் பல நியதிகள், சட்டங்கள் என்பனவற்றால் வழிநடத்தப்பட்டன. கலாசார நூற்றுமறைகளும் சமய பண்பாடுகளும் வளர்ச்சி யற்றன. இவற்றின் ஒவ்வொரு கூறுகளிலும் நிர்வாகம் என்ற பொதுப்பண்பு உள்ளுருவி நின்றது. மனிதனின் கூட்டு வாழ்க்கையில் இணைப்பியாத அங்கமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

பொதுக்குறை நிர்வாகம் என்னும் அதன் அமைப்பு, கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு என்பவைகளுக்கு ஏற்ப அரசாங்கத்தின் பொதுக்கொள்கைகளை நிறைவேற்று வகைத் தொண்டிருக்கும். பொதுக்கொள்கையின் செயலாக்கம் அல்லது நிறைவேற்றம் பற்றிய செயல்களின் எல்லா நோக்கங்களையும் கொண்டதே பொதுக்குறை நிர்வாகம் எனக்கூறலாம். ஜெ.எம்.பைனரின் கருத்துப்படி மக்கள் தங்கள் குறிக்கோள்களை அடையும் முகமாக ஒருங்கிணைந்து வேலை செய்து தங்கள் துணிவுகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தின் பணிகளை மேற்கொள்வதைக் குறிப்பது பொதுக்கொள்கையினை நிறைவேற்ற மேற்கொள்ளும் ஒன்றிணைந்த முடிவுகளை ஒருங்கிணைப்பதும் பொதுக்குறை நிர்வாகம் ஆகும்.

ச.என்.கிளாடன் குறிப்பிடும் போது அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளுடன் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளதே பொதுநிர்வாகம் என்றார்.

எல்.டி.கையிற் என்பவரின் கருத்துப்படி பொதுமக்களின் நலனுக்காக சட்டமன்றம் இயற்றிய சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக நிர்வாகத்துறை மேற்கொள்ளும் எல்லாச் செயல்களும் பொது நிர்வாகமாகும்.

பொது நிர்வாகத்தின் தந்தையென வர்ணிக்கப்படும் ஷ்ட்ரோ வில்சன் குறிப்பிடும் போது சட்டத்தை குறையாகவும் ஒழுங்காகவும் நிறைவேற்றுவதே பொதுக்குறை நிர்வாகமாகும் என்று குறிப்பிடுள்ளார்.

நவீன் அரசுகள் சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை என்ற மூன்று பிரிவுகளாக கொண்ட அரசாங்கத்தின் வாயிலாக செயற்படுகின்றது. நிர்வாகத் தின் செயல்களும், செயற்பாடுகளும் அரசாங்க நடவடிக்கைக்குட்பட்டதாக நிறுவ நாங்களினாலும் அமைப்புக்களினாலும் இறுதியாக செயலாக்கம் பெறுகின்றன.

பின்னும் கொண்டுள்ளது. எனினும் பொதுத்துறை நிர்வாகமானது அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்துறைக்குட்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள், பொருட்கள் வசதிகள், ஆகிய வற்றின் செய்திகளை விரித்துக்கூறுவதாகும். இதன்படி பொதுத்துறை நிர்வாகத்தின் செயற்பரப்பு பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. பல பொறுப்பு நிர்வாகம் பற்றிய பொதுவகைப்பாடுகள் இதன்படி பொதுத் துறை நிர்வாகத்துறைத்தின் அடிப்படைகளான இயக்கம், மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு போன்றன பிரதம நிர்வாக மந்திரி சபை சட்டமன்றத்தினர் போன்றோர் எந்த வழிகளிலும் நிலைகளிலும் எப்படி செயற்படுகின்றனர் என்பதை கோட்பாட்டு செயற்பாட்டு முறைகளின் ஊடாக பொதுநிர்வாகம் விபரிக்கின்றது.
2. நிறுவன அமைப்பும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் பொறுப்பினை பெறும் அரசாங்க அமைப்பும் அதன் துறைகளும் நிறுவனங்களும் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டு அவற்றின் மூலம் அரசாங்கப் பணிகளும், சேவைகளும், கூட்டுறையாகவும் ஒருங்கமை வாகவும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதனை வரையறுப்பதாகும். இதனுள் உத்தியோகத்தர் நிறுவனங்கள் (Staff-Agencies) உதவி உத்தியோகத்தர் நிறுவனம் (Auxiliary Agencies) மற்றும் அரசாங்கத்தினைக்களாங்கள் (Departments) அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்கள் (Co-operations), கூயேட்சையின் கட்டுப்பாட்டு நிறுவனங்கள் போன்றவற்றின் செய்திகள் அடங்கும்.
3. நிர்வாக முகாமைத்துவம் (Administrative management) இதனுள் தலைமைத்துவம் (Leadership), கொள்கை உருவாக்கம் (Policy formulation), முடிவு செய்தல் (Decision making) திட்டமிடல் (Planning), மேற்பார்வையும் ஒழுங்கமைப்பும் (Supervision and co-ordination) போன்ற மேலாண்மைகள் விளக்கப்படுகின்றன.
4. பொதுப் பணியாளர் நிர்வாகம் (Public Personal Administration) இது அரசாங்கத்தின் பல வகையான பணிகளை ஆற்றும் அதிகாரிகள் உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோரின் செய்திகள் இதில் உள்ளடங்கும்.
5. மத்திய மாநில உள்ளுரூபாட்சி பற்றிய செய்திகள் இதில் விபரிக்கப்படுகின்றன.
6. நிதி முகாமைத்துவம் (Financial management) இதனுள் அரசாங்கம் செயலாற்றுவதற்கு தேவையான நிதியினை பெறுதல் செலவிடுதல் கணக்கீடு மற்றும் தணிக்கை செய்தல் போன்ற நிதியியல் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

7. “நிர்வாகச் சட்டமும் ஒழுங்கு முறைகளும்” (Administrative Law and Regulations) இதனுள் அரசாங்கத்தினால் அன்றாடம் பின்பற்றப்படும் நிர்வாகச்சட்டம் அதிகார அனுமதி பெற்று சட்டமியற்றல் (Delegated Legislation), நிர்வாக வழித்தீப்பு (Administrative adjudication) நிர்வாக அதிகாரங்கள், தண்டனைகள் நிர்வாக நடைமுறை (Administrative Procedure) என்பன விபரிக்கப்படும்.

8. “மக்களும் பொது நிர்வாகமும்” (Citizens and Public Administration) இதனுள் பொது நிர்வாகத்தின் மீது நிர்வாகத்துறை சட்ட மன்றம் நீதி மன்றங்கள் பொது மக்கள் ஆகியவைகள் மேற்கொள்ளும் உறவுகளும் அவற்றின் மீதும் நிர்வாகத்தின் மீதும் செலுத்தப்படும் கட்டுப்பாட்டு முறை களும் விபரிக்கப்படும்.

எனவே மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களான முகாமைத்துவம் (Management), கொள்கை உருவாக்கும் (Policy formulation), இயக்குதல் (Direction) ஒழுங்குபடுத்தல் (Co-ordination) மேற்பார்வை (Supervision) கட்டுப்பாடு (Control) போன்ற நிர்வாகச் செயற்பாடுகளை அறிவியல் ரீதியான செயற்பாடுக் கார்யங்களில் விளக்கியுள்ளது.

அமெரிக்க அறிஞரான Luther Gullick பொதுத்துறை ஆட்சியியல் என்ற சொல்லின் மூலம் விளக்கியுள்ளார்.

1) திட்டமிடுதல் (Planning)

பொதுத்துறை நிர்வாகத்தில் முக்கியமானதும் முதன்மையானதுமாக திட்டமிடல் காணப்படுகின்றது. ஒரு நிர்வாகியின் முதல் பணியாக இது காணப்படுகின்றது. ஓர் அமைப்பில் என்ன செய்தல் வேண்டும் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும் என்பதை முன் கூட்டியே நிர்மாணிப்பதே திட்டமிடல் ஆகும்.

2) ஒழுங்கமைப்பு (Organisation)

ஒரு நிர்வாகி திட்டமிடும் பணிக்கு அடுத்ததாக அமைப்பினை உருவாக்கும் பணியினை பெற்றுள்ளார். ஒரு கொள்கையினை திட்டமிட்ட பின்பு அதனை செயற்படுத்துவதற்காக ஒழுங்கமைப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது ஒரு நிர்வாகியின் இரண்டாவது பணி ஆகும்.

3) பணியாட்களை நியமித்தல் (Staffing)

இழங்கமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட பின்பு அந்த அமைப்பிலுள்ள பல பதவிகளுக்கு பணியாட்களை நியமித்தல் வேண்டும். இதனுடோகவே திட்டமிட்ட கொள்கைகளினை அந்த பணியாளர்களால் நிறைவேற்ற வேண்டும். இது நிர்வாகியின் மூன்றாவது பணியாகும்.

4) இயக்குதல் (Directing)

பணியாளர்கள் அமைப்பில் நியமிக்கப்பட்ட பின்பு அவர்களை கடமைகளைச் செய்யுமாறு தாண்டுதல் அவ்வுப்போது தேவையான ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள் என்பவற்றைப் பெற்று பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் ஒரு நிர்வாகியின் நான்காவது பணியாகும்.

5) ஒருங்கிணைத்தல் (Co-ordination)

அமைப்பில் உள்ள பணியாளர்களிடையே ஒற்றுமை இருக்குதல் வேண்டும். அத்துடன் தங்களுக்குள் பணிகளை பங்கீடு செய்து பணிகளை மேற்கொள்வதால் அவர்களிடையே பணி ஒற்றுமை ஏற்படும். இது ஒரு தலைமை நிர்வாகியின் ஜந்தாவது பணியாகும்.

6) அறிக்கை சமர்ப்பித்தல் (Reporting)

அமைப்பில் பல மட்டத்தில் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் அவர்களுக்கு மேலுள்ள மேற்பார்வையாளர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். அந்தந்த பிரிவிலுள்ள பிரிவ மேலாளர்கள் தங்களுக்கு மேலுள்ள மேலாளர்களுக்கு அவ்வுப்போது தங்களுடைய பிரிவினுடைய செயல் என்பதைப் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். இது ஒரு நிர்வாகியின் ஆறாவது பணி ஆகும்.

7) வரவு செலவு திட்டம் தயாரித்தல் (Budgeting)

இது நிதி நிர்வாகத்தின் முக்கியமான அம்சம் ஆகும். இச் செயற்பாடு ஒழுங்காக இல்லையெனில் அந்த அமைப்பு சீரமீந்து விடும். இதுவே பொதுத் துறை நிர்வாகத்தின் கடைசி முக்கியமானதும் இறுதிப் பணியும் ஆகும்.

ஆகவே Luther Gullick “POSD CORB” என்னும் சொல்லின் மூலம் விளக்கி கூறியுள்ளார். இவை எந்த அரசாங்க முறைகளிலும் எக்காலத்திலும் மேற்கொள்ளப்படுவை ஆகும். இதன் தன்மையை பொதுத்துறை நிர்வாகம், நிர்வாக

நிலைமை தலைவர்களது ஆட்சித்திறமை செய்தி போக்குவரத்து போன்ற வற்றையும் தனது செயற்பாட்டில் கொண்டுள்ளது. ஆகவே அரசியல் அதிகாரம், அமைப்பு, செய்தி, தொடர்பு, கீழ்ப்படிவ, நிர்வாக அறிவு, பயிற்சி, செயல் தேர்ச்சி போன்ற பலவற்றையும் தொடர்புள்ள தேவைகளுக்கேற்ப ஆட்சியாளர்கள் செயற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இவைகள் அனைத்தையும் குறித்து பேசுவதைப் பொதுத் துறை நிர்வாகம் தனது நோக்கமாகவும் பிரப்போல்லையாகவும் கொண்டுள்ளது.

பொதுத்துறை நிர்வாகத்தின் முக்கியத்துவம்

இன்றைய நவீன அரசுகளில் மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றது. காரணம் அறிவியல் முன்னேற்றம், தொழில்பூர்த்தி, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, சனத்தொகை அதிகரிப்பு என்பன காரணமாக மக்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களும் நாட்டாவ்களும் அதிகரித்துள்ளன. இவ் வேளையில் அவற்றை நிறைவு செய்யும் வகையில் தந்தால் அரசுகள் மக்களின் சமூக பொருளாதார பிரச்சனைகளை நீர்க்கும் பாரிய கடமையினைப் பெற்றுள்ளது. ஆகவே நவீன அரசுகள் மக்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பொதுநல் அரசுகளாக (welfare state) மாறியுள்ளது.

இரும்ப காலங்களில் தனிநுபர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயல்கள் பல வற்றை இன்று அரசு தானாகவே மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணல், நீதி பரிபாலனம், தனியார் சொத்தை பாதுகாத்தல், உடன் பழக்கக்கைகளை நிறைவேற்றல் போன்றவற்றுடன் மட்டுமன்றி ஒரு மனிதனின் பிறப்பிலிருந்து கிறப்புவரை பொதுநிர்வாகத்தின் பங்களிப்பு காணப்படுகின்றது. மக்களின் நாளாந்த தேவைகள் தொட்டு அனைத்தையும் நிறைவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

அரசுகள் மக்களை பாதுகாத்து அவர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களை நிறைவு செய்து கொள்வதில் அவர்களுக்குத் தேவையான ஒத்துழைப்பையும், உதவியையும் அரசு கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் மனிதனின் வாழ்க்கை மீது அரசு செலுத்தும் கட்டுப்பாடும் ஒழுங்குமுறையும் அதிகரித்து வருகின்றன.

எமது அன்றாட வாழ்வில் அக்கறை செலுத்தாத அரசாங்க அமைப்புக்களும் மனிதனின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தாத அரசாங்க விதிகளும் ஒழுங்கு

முறைக்கட்டுப்பாடுகளும் இல்லையென்னும் வகையில் இன்றைய அரசின் செயல்கள் அதிகரித்துள்ளன. அரசாங்கத்தின் செயல்களின் பரப்பு விரிவடைய விரிவடைய மக்களது வாழ்க்கையில் பொதுத்துறை நிர்வாகம் பெறும் பங்கு மிக முக்கியத்துவத்தை பெறுகின்றது.

மக்களின் விருப்பங்களையும் நாட்டின் விளைவுகளையும் நிறைவு செய்யும் வகையாக அரசு வகுக்கும் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் வேறுபல விடயங்களையும் நடைமுறையாக்கும் பொறுப்பு பொதுநிர்வாகத்தை சார்ந்ததாக வள்ளது.

அரசின் கொள்கைகளை செயல்படுத்தும் ஆட்சியமைப்பு விரைவுடனும் செயல் நிறைவுடனும் நேரமையுடனும் செயலாற்றாது போகும் போது அரசின் நல்ல திட்டங்களும் சட்டங்களும் கொள்கைகளை பயனற்றவையாகிவிடும். எனவே செயற்றின் கொண்ட பல நிறுவனங்களையும் அமைப்புக்களையும் இன்றைய அரசுகள் கொண்டுள்ளன. இதனால் தான் இவ் அரசுகள் நிர்வாக அரசுகளாக (Administrative State) களாக மாறியுள்ளன.

அரசாங்கத்தின் முப்பெறுந்துறைகளான நீதி, நிர்வாகம், சட்டம் போன்றவை மேற்கொள்ளும் செயல்கள் மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் அரசாங்கம் மேற்கொள்வதைப்பொதுத்துறை நிர்வாகம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இதனால் இத்துறைகளுக்குள்ள உத்தியோகத்தர்கள் தம் இயக்கம், மேற்பார்வை, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்குப்பட்ட நிரந்தர நிர்வாக உத்தியோகத் தர்கள் மூலம் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. இந்த நிரந்தர நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் தாம் பதவியிலிருந்து ஒய்வு பெறும் வரை இருப்பார்கள். இவர்கள் நேரடியாக கொள்கை ஆக்கத்தில் தொடர்புப்பா விட்டாலும் மறைமுகமாக பொதுக் கொள்கைகளை வகுப்பிலிலும் சட்டம் தயாரிப் பதிலும் அதிகார அனுமதி பெற்ற சட்டங்களை இயற்றுவதிலிலும் பெரும் பங்கேற்கின்றனர். இவர்களின் மூலமாகவே அரசாங்கத்தின் இப்பெறும் பிரிவுகளின் சட்டதிட்டங்களும் கொள்கைகளும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பொதுத்துறை நிர்வாகத்தின் அடிப்படைக்காள்கைகள்

Henry Fayol, M.P. Pollock, Lurwick F.W Taylor, I.D Mooney ஆகிய பொதுத்துறை நிர்வாக வல்லுனர்களின் கருத்துப்படி பொதுத்துறை நிர்வாக இயலில் பின்வரும் கொள்கைகள் உள்ளன.

1. ஆராய்தல் (Investigation)

பொது நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொரு பணியாளரும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் நிர்வாகப் பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள். அப்பிரச்சனைகள் மீது அவர்கள் அவ்விபோது முடிவு எடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் உள்ளார்கள். அப்பிரச்சனைகள் மீது சிறந்த முடிவுகளை எடுப்பதற்காக அவற்றை ஆராய்ந்து தெளிந்து அதன்பின் முடிவு எடுத்தல் வேண்டும். இது போன்ற ஆராய்ச்சித் தன்மை யினை அவர்கள் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

2. முன்கூட்டி உணரும் தன்மை (Prediction)

பொது நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பொதுநிர்வாகப் பணியாளர்கள் பொதுத் துறை நிர்வாகத்தில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனைகளை முன்கூட்டியே உணரும் அறிவினைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். மேலும் அப்பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளையும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையும் முன்கூட்டி அறியும் தன்மை பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

3. திட்டமிடுதல் (Planning)

பொது நிர்வாகத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோள் பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்தலாகும். இதற்காகப்பொதுநிர்வாகத்தில் மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்யவேண்டும், எப்போது செய்தல் வேண்டும் என்று முன் கூட்டியே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இதனையே 'திட்டமிடுதல்' என்று கூறலாம். பொதுத்துறை நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டு ஒவ்வொரு பணியாளரும் திட்டமிடும் பணியினைப் பெற்றுள்ளனர்.

4. நெகிழும் தன்மை (Flexibility)

பொதுத்துறை நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்கள் பொதுமக்களுக்குச் சேவைசெய்யும் போது பல விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். ஆனால் அவ்விதிகளை கடனமாக பின்பற்றாமல் மனிதத் தன்மையின் அடிப்படையில் பொதுமக்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப வண்டது கொடுக்கக்கூடிய தன்மையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

5. தேவையான உத்தியோகத்தர்களும் மூலப்பொருட்களும் அரசாங்க இயந்திரம் பொதுமக்களின் நலனுக்காக இயங்கிவருகிறது. பொதுமக்களின் நலனை மேம்படுத்தும் பொருட்டு அரசாங்கம் தேவையான உத்தியோகத்தர்களையும், மூலப்பொருட்களையும் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

6. சிறந்த அமைப்பு

பொதுமக்களின் நலனுக்காக பாடுபடும் அரசாங்கம் அப்பொதுமக்களின் நலன்களை மேம்படுத்தும் பொருட்டுச் சிறந்த அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்காக பல திட்டங்களை உருவாக்குகின்றது. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட திட்டங்கள் அரசாங்கத்தின் அமைப்புக்களினால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. மேற்கூறிய அமைப்புக்கள் யாவும் நிரந்தர அமைப்புகளாக இருந்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நிரந்தர அமைப்பாக இருந்தால்தான் அரசாங்கம் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து சேவை செய்ய முடியும். ஒரு சிறந்த அமைப்பிற்கு மிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுவை குறிக்கோள். நிரந்தரத்தன்மை, அதிகாரம், பார்த்தலை, ஒற்றுமை சிறந்த தலைமை, சிறந்த ஒருங்கிணைப்பு, கட்டளை, பொறுப்பு என்பனவாகும்.

ரிச்சாட்வானரின் (Richard Warner) என்ற பொதுத்துறை வல்லுனர் பொதுத் துறை நிர்வாகத்தின் சிறப்பான செயற்பாட்டிற்கான அடிப்படைக் கொள்கைகளாக அரசியல் கண்காணிப்பு, பொதுமக்களுக்குப் பொறுப்பும் சமூகம் சார்ந்த கொள்கை நிறந்த அமைப்பு, பொதுமக்கள் தொடர்பு, நவீன முறைகள் போன்றன பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

Bibliography

சா.கா.ச.நாதன், கே.ரீ.கணேசலிங்கம், “பொது ஆட்சியியல்” சிறிலங்கா புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம். - 2003

“மாற்றுக் கொள்கைக்கான நிலையம் விபாஷா மொழி பெயர்ப்புத் திட்டம்.பொது நிர்வாகம்”, செச்சிரிட்டோர் - சஸ்மித பிரின்டர்ஸ் இல 129 கொழும்பு, பிலிந்தலை வீதி, 2004

வீ.அம்ரதின், பொதுத்துறை நிர்வாகம் ஓர் அறிமுகம் தகவல் நலன்புரி அமைப்பு, பேராதனை 2001.

Dr.A.V.Manivasagar, Aspect of Public Administration Unie Arts (Pvt) Ltd, Colombo.2002.

பணியகவமைப்பு Bureaucracy

V.சுதாசனா

4ம் வருடம்

அறிமுகம்

பொது நிர்வாகத்தின் ஓர் அலகாக பணியகவமைப்பு காணப்படுகின் றது.சமூகத்தின் அனைத்துப்படி நிலைகளிலும் காணப்படும் இது அரசிலிருந்தும் அரச பணியாளர்கள் தம் பணியை ஆற்றத் தொடர்க்கியதிலிருந்தும் ஆரம்பித்ததாகக் கூறமுடியும். 13ம் நூற்றாண்டில் இதன் அடையாளம் காணப்பட்டாலும் 17ம் நூற்றாண்டில் ஜரோப்பாவில் குறிப்பாக பிரான்சில் Richelien, Mazurin, Colbert ஆகியோர் தலைமையில் இயங்கிய நிர்வாகப் பணிகளின் செயற்பாட்டில் அடையாளம் காணப்படுகின்றது. பின் காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட நிர்வாக மாற்றங்களும் நவீன பணியகவமைப்பு தோன்றக் காரணமாயிற்று. நவீன அரசுகளில் அதன் தொழிற்பாடு தனித்துவம் வாய்ந்த தோடு அரச சேவைகளில் இன்றியமையாத இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. அரச பொதுக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்த அல்லது நிறைவேற்ற மத்திய, மாநில, உள்ளராட்சி வரை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டவை ஆகும். இந்த அமைப்பில் மேலிருந்து கீழாகவோ அல்லது பக்கவாட்டாகவோ தகவல் தொடர்புகள் பேணப் பட்டிருக்கும் நாட்டின் அரசியலமைப்பிற்கு ஏற்ப அதிகாரம் உச்சியில் குவிந்திருக்கலாம் அல்லது மேலிருந்து கீழ் நோக்கி பகிரந்தளிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதனை ஆய்வு செய்த கோப்பாட்டாளர்கள் Max Weber, Luther Gulick முக்கியமான வர்கள். Lapalombara என்பவர் பணியகவமைப்பை (Bureaucracy) ஜந்து வகையாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு :

1. பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த பணியகவமைப்பு (Representative bureaucracy)
2. அரசுக் கட்சியும் சார்ந்த பணியகவமைப்பு (State and party bureaucracy)
3. இராணுவம் அதிகாரம் செலுத்துகின்ற பணியகவமைப்பு (Army dominated bureaucracy)
4. அமைட்தவர் அதிகாரம் செலுத்துகின்ற பணியகவமைப்பு (Boss dominated bureaucracy)
5. ஆட்சி செலுத்தும் அதிகாரம் உள்ள பணியகவமைப்பு (Power dominated bureaucracy) என்பனவாகும்.

பிரஞ்சு சொல்லான Bureau பிரஞ்சிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு Bureaucracy ஆக உள்வாங்கப்பட்டது. Bureau என்ற சொற்பதும் 'அதிகாரிகள் வேலை செய்யும் இடம்' எனவும் 'மேசை அரசாங்கம்' எனவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

பணியகவுமைப்புப் பற்றி இரு வரைவிலக்கணாங்களைக் கவுலாம்.

1. தனித்தனி அதிகாரிகளுக்கு உட்பட்ட பல இலாகாக்கள் கொண்ட நிர்வாக முறை என்றும்
2. அதிகார வர்க்கம் என்றும்

W.H.Whyte தனது 'Organizational man' என்ற நூலில் 'குறிக் கோள்களை எளிதில் எட்டுவதற்கு செய்யப்பட்டுள்ள ஒழுங்கமைப்பு' என்கின்றார்.

Michael P.Barber 'Public Administration' என்ற நூலில் பணியகவுமைப்பை நான்கு வகையாக வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார்.

1. அரசாங்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அலுவலக ரீதியான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதுமான
2. அலுவலக செயற்பாடுகளைக் கொண்டதுமான
3. கீழ்நிலைப் பணியாளர்களைக் கொண்டதுமான
4. ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையில் நிர்வாகத்தை செயற்படுத்துவதுமானது பணியகவுமைப்பு ஆகும்.

Max Weber அரசியல் சமூகவியல் நோக்கில் பணியகவுமைப் பாளர்கள் தொட்பான தனது கட்டுரையில் பணியகவுமைப்பை இரு வழிகளில் வரைவிலக்கணப்படுத்தியுள்ளார்.

1. சமூக இயந்திரத்தின் தளமானது
2. நிர்வாகத்தினை அதிகரியர் ரீதியில் சிறப்பாகச் செய்யக்கூடியது

மேலும் மூன்று வகையான பணியகவுமைப்பினையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. பரம்பரை பரம்பரையாக வரும் பணியகவுமைப்பாளர்கள் அதாவது பரம்பரை பரம்பரையாகக் கல்வி, அரசியல் செல்வாக்குகள் பெற்ற சமூகங்களிப்பிருந்து பணியகவுமைப்புத் தோன்றுகின்றது. உ-ம் : பழைய சீனா, ரஷ்யா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் இம்மாதிரியான பின்னணியில் இருந்தே பெரும்பாலான அதிகாரிகள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.

2. அறிவு, ஆற்றல், சக்தி என்பவற்றின் அடிப்படையில் நியமனம் பெறும் பணியகவுமைப்பாளர்கள்
3. சட்டப்படி உருவாகும் பணியகவுமைப்பாளர்கள்

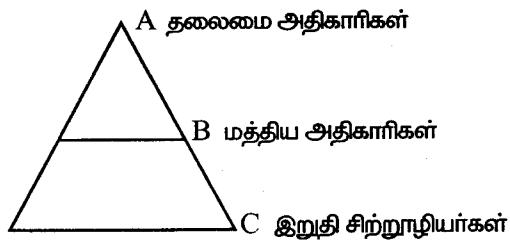
Karl Marx பணியகவுமைப்பினை 'வர்க்க ஆதிக்கத்தை பேணும் நிறுவனம்' எனக் கருதினார். மாக்சிஷிவாதிகள் பணியகவுமைப்பை முதலாளித்துவ சமூகத்திற்குரிய வளர்ச்சிக்கவறாகவே கண்டனர்.

Peter M.Blau 'Bureaucracy in modern society' என்ற நூலில் "நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரிகளின் கூடை"

இர் பணியகவுமைப்பு தமது செயற்பாட்டிற்காக பயன்படுத்தப்படுகின்ற பணியாளர்கள், கருவிகள், வழிமுறைகள் அனைத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாக குறிப்பிடும் ஒரு சொல்லாக பணியகவுமைப்பு காணப்படுகின்றது.

பணியகவுமைப்பாளர்கள்

இப் பணியகவுமைப்பினுள் உள்ளடக்கப்படுவர்கள் யார்? என்ற வினாவிற்கு விடை தேட முனைந்தால் அரசாங்கப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்ற உயர் அதிகாரிகள் தொடக்கம் சாதாரண சிற்றுநியர்கள் வரை உள்ளடக்கிய பணியாளர்களையே பணியகவுமைப்பாளர்கள் என குறிப்பிடுவர். பின் காலப்போக்கில் பணியகவுமைப்பாளர்கள் என்பது நிர்வாகத்தில் உயர் பதவிகளில் உள்ளவர்களையே இப்பதமானது குறித்து நிற்பதாக கூறப்படுகின்றது. உ-ம் : SLAS, SLPS, SLES (இலங்கையில் உள்ள உயர்மட்தத்தில் உள்ளவர்கள் கீழில் இடம் பெறுவர்) கொள்கை அமுலாக்கலில் பணியகவுமைப்பாளர்கள் முக்கிய பங்காளி களாக இருப்பர். கீதனால் இவர்கள் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுடையவர்கள், சட்ட விதிமுறைகளுக்கு முதன்மையளிப்பவர்கள், மனிதனோயமற்றவர்கள், அலுவலக மனப்பாங்கு கொண்டவர்கள் என்றும் விமர்சிக்கப்படுகின்றனர். பணியகவுமைப்பை சுட்டும் வரைபடமாக ஹராக்கியை கவுலுகின்றனர்.

பணியகவமைப்பின் தொழிற்பாடுகள்

பொதுவாக பொதுநிர்வாக அமைப்புகள் யாவும் பொதுக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தவே ஏற்படுத்தப்பட்டவை ஆகும். பணியகவமைப்புத் தனது தொழிற்பாடுகளை அனுகுமுறைகளுக்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அந்தவகையில் L.D White என்பவர் இரு விதமான அனுகுமுறைகளை முன் வைக்கின்றார்.

1. அமைப்பு தொழிற்பாட்டு அனுகுமுறை : இது அரசாங்கத்தின் சட்ட வரையறைக்குட்பட்டு தொழிற்படுவதைக் கூறுகிறது.
2. மனிதநேய அனுகுமுறை : மனிதனால் மனிதனுக்காக ஆக்கப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் இது அனுகப்படுகின்றது.

பணியகவமைப்பு உருவாக்கப்படுவதிலும் தொழிற்படுவதிலும் மேற்கூறிய அனுகுமுறைகளை சரியாகப் பிண்பற்றுவதற்கும் சில கோட்பாடுகள் உள்ளன. அதில் ஒன்று படிநிலை அமைப்பு இது அதிகாரம் தொடர்பாக பல படிநிலைகளைக் கொண்டது. இதில் அதிகாரதலைமைப்பிடம் மத்தியநிலை அதிகாரிகள், அடிமட்ட அலுவலர்கள் காணப்படுவர். இதன் வரைபடம் முன் பக்கத்தில் உள்ளது) இரண்டாவது இணைப்புக் கட்டுப்பாட்டு முறை பண்மையான இந்த முறையில் குறைந்த எண்ணிக்கையுடைய பணியாளர்கள் பணியாற்றுவர். தலைமை அதிகாரி பணியாளர்களை நேரடிக் கட்டுப்பாடில் வைத்திருப்பார்.

பணியகவமைப்பின் தொழிற்பாடுகளை H.A.Simon ‘Administrative Behaviour’ என்ற நூலில் நான்காக வகைப்படுத்துகின்றார்.

1. வேலைகளைப் பிரித்தலும் பகிர்ந்து கொள்ளுதலும்
2. நடைமுறை செயற்பாடுகளை வகுத்தல்
3. உள்ளடங்கல், பயிற்சியை அளித்தல்
4. எல்லா நிலைகளிலும் செய்திகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளல்

Michael P.Barber என்பவர் பின்வரும் ஜந்து முறைகளை சிறப்பான தொழிற்பாடுகளாக கூறுகின்றார்.

1. சக்தி வாய்ந்த அரசியல் கட்டுப்பாடு (Effective political control)
2. ஒழுங்கமைப்பின் நெகிழ்வுத்தன்மை (Flexibility of organization)
3. சக்திவாய்ந்த பிரசித்தமும் வெளியிட புரிந்துணர்வும் (Effective publicity and outside understanding)
4. தலைமைத்துவம் (Leadership)
5. முகாமைத்துவம் (Management)

Max Weber கூறும் பணியகவமைப்பின் தொழிற்பாடுகளின் போது பிண்பற்றப்பட வேண்டிய அம்சங்கள்

- நிலையான அலுவலகக் கடமைகள் அமைப்பிற்குள் பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டும்
- மனித செயற்பாட்டிற்கு இசைந்த முறையான தொழிற்பாகுபாட்டுக்குப் பகுதிகளை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- அலுவலக கண்டிப்பு, முறையான ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்பன பேணப்படல் வேண்டும்.
- தீட்மான சட்டங்களால் செயற்பாடுகள் பேணப்படல் வேண்டும்.
- ஒரே விதமான செயற்பாட்டுச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்படல் வேண்டும்.
- பணியாளர்களுடைய ஒழுங்கமைப்புப் படிநிலை ஒழுங்கமைப்புக் கோட்பாட்டினைப் பிண்பற்றி இருக்கவேண்டும் அதாவது ஒவ்வொரு கீழ்மட்ட அலுவலரும் மேல்மட்ட அதிகாரிகளினால் மேற்பார்க்கவ செய்யப்பட்டுக் கட்டுப்பாடு செய்யப்படல் வேண்டும்.
- அலுவலர்கள் அலுவலக விடயங்களுடன் தொடர்புடைய அதிகாரங்களுக்கு மட்டும் கட்டுப்பட வேண்டுமே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் கட்டுப்பட வேண்டிய தில்லை.
- தகுதி, திறமை அடிப்படையிலேயே ஆட்கள் தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும். அதாவது பரிட்சைகள் மூலம் தெரிவு செய்யப்படல் வேண்டும்.
- பணியகவமைப்பு தொடர்பான அலுவலகத் தொழில் நியமனங்கள் அலுவலக ரீதியாக மேம்பாடுடையவர்களுக்கு பதவியுயர்வு வழங்குவதன் மூலம் அல்லது இவை இரண்டின் அடிப்படையாலும் செயற்பட வேண்டும்.

Weberன் கருத்துப்படி இந்த அம்சங்கள் நிர்வாகவியலில் ஆகக் கூடிய பணிந்து நடத்தல், ஜக்கியம் புத்திசாதுரியத்தைப் பேணுதல் போன்ற ஆகக் கூர்வமான அபிவிருத்தியை பணியகவமைப்பு பெறவேண்டும் என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

நவீன் அரசுகளில் பணியகவமைப்பின் கடமைகளுக்கும் அதிகரித்த தேவைகளுக்கும் ஏற்ப அதன் தொழிற்பாடு காணப்படுகின்றது.

1. வழிகாட்டிகள் : துறைசார்ந்த அனுபவத்தைப் பெற்றிராத அரசியல் வாதி களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் பணியக அதிகாரிகள் கொள்கை உருவாக்கத் திலும், திட்டங்களை வகுப்பதற்கும், தேவையான ஆலோசனைகளையும், நிர்வாக செயற்பாடுகள் தொடர்பான ஆலோசனைகளையும் நிர்வாக செயற்பாடுகள் தொடர்பான விளக்கங்களையும் கொடுத்து பரந்த பணியினை ஆற்றுகின்றனர். இவர்களது நிபுணத்துவமும், துறைசார் அனுபவமும் இவர்களை ஆலோசனர்களாகவும், பணியாளர்களாகவும் மாற்றியுள்ளது.
2. அதிகரித்த வேகத்திற்கு ஏற்ப தம்மை மாற்றிக் கொள்ளுதல் : நவீன் அரசுகளில் நிர்வாகிகளின் பொறுப்புகளும், கடமைகளும் அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. சுகாதாரம், நோய்ப்பாவல், அனர்த்த முகாமை (ஸ்னாபி) அதிகரித்து வரும் சமூக, பொருளாதாரம், அரசியல் தேவைகளின் வேகத்திற்கேற்ப பணியாளர்கள் தம்மை மாற்றிக் கொள்ளவும் வேகத்திற்கேற்ப தமது சேவையை விரிவாக்கம் செய்யும் தேவையும் காணப்படுகிறது. நிர்வாகச் செயற்பாடு களின்றிய சந்தர்ப்பத்தில் பணிகள் முடக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே பணியகவமைப்பினர் இன்றி அரசாங்க நிர்வாக பொறிமுறை இயங்க முடியாதநிலை இன்று உருவாகியுள்ளது.
3. அதிகாரவர்க்கமாக தோற்றுமளித்தல் : அரசியல் யாப்பிற்கும் நிர்வாக சட்டத்திற்கும் பணியகவமைப்பாளர்கள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதால் அதற்குப்பட்டு கடமைகளையும், உத்தரவுகளையும், பொறுப்புக்களையும் ஓர் இறுக்கமான நிலையில் ஆற்றுவார். இதனால் சாதாரண மக்கள் இவர்களை அதிகாரவர்க்கத்தினராகவே பார்க்கப்படுகின்றனர்.
4. பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் : துறைசார்ந்த அமைச்சர்களுக்கு உயர் அதிகாரிகள் புதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை இருப்பதால் சாதாரண மக்கள் மீது அதிகாரங்களை பிரயோகிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. உம் : அமெரிக்க இராஜாங்க செயலாளர் அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்குப் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும் என்பது போல்.

5. அரசியல்வாதிகளுக்கும் நிர்வாகிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு : உயர் அதிகாரிகளது பணிகள் காரணமாக அவர்கள் அரசியல்வாதிகளுடன் தொடர்புகளைப் பேணுவது தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. அரசியல்வாதிகளும் தமது பணிகளுக்காகவும் அவசியம் உயர் அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அரசியல்வாதிகள் சட்ட விதிகளுக்குப் பூர்ப்பாக அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் செலுத்த முற்படுவார். ஆனால் உயர் அதிகாரிகள் இவர்களின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் பதவி நிரந்தரமானது. அரசியல்வாதிகள் நிரந்தரமற்றவர்கள். சட்டத்திற்கு பூர்ப்பாக செயற்பட்டால் சட்டத்தை இழிவுபடுத்துவதோடு திறமை அற்றாக மாற்றி விடும்.
6. பணியகவமைப்பின்றி அரசாங்கமில்லை : அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக நிலையான பதவிக் காலத்தைக் கொண்டு நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் தூம் பெறுகின்றது. இதனால் அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் அரசாங்கத்தை கொண்டு நடாத்துவதாகவும் கூறப்படுகிறது.
7. ஒழுங்கைமைப்பு : பழநிலை அமைப்பிக்கு உட்பட்டு உயர் அதிகாரிகளிலிருந்து கடைசி ஊழியர்வரை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இதனால் நேர்த்தியான செயற்பாடு ஏற்படுகிறது. இந்தப் பணிகளை திட்டமிட்ட வகையிலும் உரிய காலத்திலும் நிறைவேற்றவும் பதவியுயர்வு வழங்கவும் சாதகமாக காணப்படுகிறது.

பணியகவமைப்பின் விருத்தி இன்றும் உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து பட்டிருக்கின்றது. உலகின் எந்தநாடும் பெரும்பாலும் இவ்வாறான ஒரு ஆட்சி முறையையே நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்து வதனால் நிர்வாகத்திற்கும் சமூகத்திற்குமான இடைவெளி குறைக்கப்பட்டு விடுகின்றன. இவை போன்ற அமைப்பின் மூலம் அதிகார பரவலாக்க்கலைச் செய்து கொள்ள முடிகின்றது. இதன் மூலம் நாட்டின் முன்னேற்றம் துரிதமடைய இடமுண்டு. உதாரணமாக இலங்கையின் பணிக்குழு அமைப்புகள் விருத்தி யட்டந் திலையில் காணப்படுகின்றன. எனினும் நிர்வாகத் தலைமைகள் சரியான அதிகாரங்களோடு இயங்கத் தவறிவிடுகின்றன. இங்கு இனம், செல்வாக்குள்ள குழு, சாதி போன்ற முற்சார் எண்ணாங்கள் இக் குழுக்களது சரியான செயற்பாட்டிற்கு முட்டுக்கட்டை இடுகின்றன.

பணியகவமைப்பு யீநாள் விழர்ச்சாங்கன்

பணியகவமைப்பை கோட்பாட்டு ரீதியாக விளக்கியவர்களாக Max Weber, K.C.Wheat, Laski, E.D.Burke போன்றோர் முக்கியமானவர்கள்.

இவர்கள் இக் கோட்பாட்டை ஆராய்ந்த பொழுது பணியகவமைப்பு என்ற சொற் பதத்தை கடும் சொல்லாகவே விளக்கியுள்ளனர். அது மட்டுமேன்றி பணியக வமைப்பின் செயற்பாடுகளை விமர்சனம் செய்வதோடு இங்கு மனிதாபி மானம் என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படாமையை சமூகவியல் அறிஞரான Max weber னால் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது.

பணியகவமைப்பு முறையில் உயர் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் கீழ்நிலை பணியாளர்களுக்குமிடையே அதிகளவு இடைவெளி காணப்படுகிறது. அது மட்டுமேன்றி உயர் நிர்வாக அதிகாரிகள் தாம் பெற்றிருக்கும் அதிகார நிலை யினால் கீழ்நிலை பணியாளர்களை மனித நேயத்தோடு நடத்துவதில்லை. அத்தோடு இவர்களுடைய உறவு அதிகார பின்புலத்திலேயே காணப்படும் கீழ்நிலை பணியாளர்கள் உயர் அதிகாரிகளுக்கு அடிப்படையில் வழங்கவேண்டும் என இங்கு எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மேலும் பணியகவமைப்பாளர்கள் சட்டவிதி முறைகளுக்கும் தமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள், கடமைகள் மேற் கொள்வார். இதனால் அன்றாட நிர்வாக தேவைகளுக்காக வருகின்ற மக்களின் தேவைகளை மனிதாபிமான முறையில் மேற்கொள்ளாமல் சட்டமுறைகளுக்கும் நிர்வாக ஒழுங்குகளுக்கும் ஏற்றவகையில் மேற்கொள்வதனால் மக்களின் நிர்வாகத் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது.

பணிக்குமுனினர் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய தரவுகளைத் தந்து ஆலோசனை கூறினாலும் அரசியல் தலைவர்களே கொள்கைத் தீர்மானம் எடுப்பார்கள். எனவே அரசியல் தலைவர்கள் பெயரும் புகழும் பெற சிலில் நிர்வாகிகள் அனாமதேயர்களாகவே நின்று பணிபுரிகிறார்கள். நிர்வாகம் என்பது மக்களுக்காகவே என்பதை யாரும் உதாசீனம் செய்துவிட முடியாது.

பணியகவமைப்பின் முக்கிய பண்பாக கருதப்படும் சிவப்பு நாடாமுறை புதுமைகளைப் புதுத்துவதை நிராகரிப்பதோடு மரபுாதியானதும், நிர்வாகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட வகையிலும் உயர் நிர்வாகிகளின் பதவிகள், சமூக அந்தஸ்து, அதிகாராநிலை என்பவற்றிலிருந்து தங்களை மாற்றிக் கொள்ள மையும், காலத்தின் தேவைகளையும் நிர்வாக சீதிருத்தங்களையும் இவர்கள் வெறுக்கின்றனர். இதனால் அதிகரித்துவரும் நிர்வாகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கின்றது.

உயர் சிலில் சேவை அதிகாரிகள் தாம் பெற்றிருக்கும் அதிகாரம், பதவிநிலை, அரசியல் தலைவர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் ஆலோசனை கூறும் நிபுணத்துவம் போன்றவை காரணமாக தமது சுயநலன்களையும், சுய தேவைகளையும் துவ்பிரயோகம் செய்கின்றனர். ஏனெனில் உயர் பதவிகளில் இருப்பவர்கள் திட்டமிடல் நிதியைக் கையாள்வது அமுலாக்கம், தேவையான ஆட்சேர்ப்பு முறை, பதவியுயர்வுக்கான சிபார்சுகள் போன்ற கடமைகளையும், பொறுப்புக்களையும் பயன்படுத்தி தமது சுய நலன்களை பேணுவதற்காக அதிகாரத்தை துவ்பிரயோகம் செய்கின்றனர். இதனால் இந்த அதிகாரவர்க்கம் சமூகத்தால் வெறுக்கப்படுகின்ற சுயநல வர்க்கமாக காணப்படு கின்றது.

பணியகவமைப்பு முறையும் அதன் அதிகார வர்க்கமும் வளர்ந்து வந்திருப்பதால் அம் முறையில் பின்பற்றப்படும் மிக இறுக்கமான விதி முறைகளும் சமூக அந்தஸ்தும் இவ் அமைப்பு முறையில் மாற்றங்களையோ, சீதிருத்தங்களையோ கொண்டு வருவதற்கு இடமளிப்பதில்லை. குறிப்பாக இங்கு பொது மக்களுக்கும் அதிகார வர்க்கத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளியும் சாதாரண மக்கள் இலகுவாக நிர்வாகக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமையும் பணியகவமைப்பின் பிரதான குறைபாடாக Maxweber குறிப்பிடுகின்றார். “வரலாற்று ரீதியாக பணியகவமைப்பு நடைமுறையில் இருந்து வந்தாலும் ஊழல் அற்ற அதிகார துவ்பிரயோகம் அற்ற பணியகவமைப்பாளர்களை காண்பதென்பது கடினமானது. எந்த ஒரு ஆட்சி முறையிலும் நிலைத்து நிற்பது பணியகவமைப்பே அதனை நாம் வெறுத்து ஒதுக்கினாலும் அரசாங்க செயற் பாட்டு முறையில் அது ஓர் அடிப்படைத் தேவையாக காணப்படுகிறது. இதனால் இவர் ‘ஒரு தேவைக்கான கெடுதல்’” எனக் கூறி தனது அதிருப்தியை வெளியிட்டுள்ளார்.

பணியகவமைப்பினையும் அதன் செயற்பாடுகள் பற்றி பல விமர்சனங்கள் எழுந்த போதும் அதன் குணாம்சம் பற்றி விக்டர் தொமசன் என்ற அறிஞர் குறிப்பிடும் போது “மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தைக் கொண்ட பழநிலை அமைப்பானது மிக உயர்ந்த அளவிலான தொழிற் பிரிவினைத் தனக்குள் உள்ளடக்கியதொன்றாகக் காணப்படும்” எனக் கூறுகிறார். மேலும் ரிச்சர்ட். எச். கோல் குறிப்பிடுகையில் செயற்பாட்டு சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிற் பிரிவினையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உரிமைகளும், கடமைகளும் எவை என இனங்கள்கூடு அதற்கு ஏற்ற சட்டங்களையும் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்து ஊழியர்

களுக்கிடையே உறவு நிலையில் சுயநலன்களுக்கு இடம் கொடுக்காது பார்த்துக் கொள்வதோடு சிறந்த தொழில்நுட்பத் தீர்மை உள்வாங்குவதன் ஊடாகவும் பணியகவமைப்பினை திறம்பட செயற்படுத்த முடியும் என கூறுகிறார்.

முழுவரை

அரசியல் அதிகாரத்தை வேகமாகவும், விரைவாகவும் சமூகத்தை சென்றையக் கூடிய அதே நேரத்தில் சமூகத்தை வழி நடத்துகின்ற பிரிவினராக பணிக்குமுனினர் காணப்படுகின்றனர். இப் பிரிவினர் பற்றிய அறிக்கை நிர்வாக முறைமைக்குப்பட்ட இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பிரிவினராகவே கைத்தொழில் சமூக மட்டத்திலிருந்து அதற்கு முடிவிலிருந்து மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் உண்மையில் அவர்களின் தேர்வினை அவை கொண்டிருக்கின்ற உறவு அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் அனைத்துமே சமூகம் சார்ந்ததாகும். எனவே இங்கு சமூக தொகுதியாக பார்க்கப்படும் அரசியலோடு நேரடியான தொடர்பு இல்லாத தனியான வர்க்கமாக இனாங்காணப்படும் பாரிய தொகையுடைய உழைப்பாளர் கூட்டம் என்பதை பணிக்குமுனிற்கு வழங்கக் கூடிய அதிச் சூசமான அளவிடாகும்.

பணிக்குமு மேல் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளை (Elites) அமைப் பார்கள். வளர்முக நாடுகளில் இவர்கள் அபிவிருத்தியின் முன்னோடிகளாக உயர்ந்து நிற்கின்றனர். பதவிக்கு ஏற்ற அதிகாரங்களும் செல்வாக்கும் காணப்படுகிறது. இங்கிலாந்து, இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் பணிக்குமுனின் பதவிகளும் அதிகாரங்களும் சட்ட நியானவை ஆகும். ஆனால் அமெரிக்காவில் அரசியல் செல்வாக்குக் காரணமாக அவர்களின் நிலை சர்று வேறுபடுகின்றது. அங்கு அரசியல் செல்வாக்கின் மூலம் பணியகவமைப் பாளர்கள் நியமிக்கப்படவும், நீக்கப்படவும் முடியும். ஆனால் கீழைத்தேசத்தில் அரசியல் குறுக்கீடு விரும்பப்படுவதில்லை. நவீன பணியகவமைப்பானது பரந்தளவிலான நடத்தைகளில் ஈடுபடுவதால் பழிலை அமைப்பின் ஒழுங்குகள், விசேதத்துவம், நிபுணத்துவம், தொழிற்பாட்டு விதிகள் முடிவினை அடைவதற்கான நியாய பூர்வமான கொள்கைகள் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும்.

பீற்றர் பிளாய் என்ற அறிஞர் “பணியகவமைப்பின் போக்கானது நடத்தை மாதிரிகளை உருவாக்குகின்றது. இந்த நடத்தைகள் நியாய பூர்வமான கிலக்கினை அடைவதற்கு சில நேரம் தடையாக இருக்கலாம். சில நடத்தைகள்

நியாய பூர்வமானவை அல்ல எனக் கூறினாலும் இந்த நடத்தைகள் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களை அடைவதற்கு உதவியாக இருக்கலாம்” என்றார்.

எனவே அரசியல் அதிகாரத்தில் சமூகத்தை நேரடியாக சென்றையைக் கூடிய பிரதானமானதும் முதன்மையானதுமான பிரிவினராக பணிக்குமுனினர் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் பங்கு நெருக்கடிகள் மத்தியில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துதல், முரண்பாடுகளுடைய சந்தர்ப்பத்தில் அரசைப் பாதுகாத்தல் இதனால் இது ஒரு நுட்பமான சார்பு நிலையான கருத்தேற்றமுடைய பிரிவினாகவும், அமைப்பாகவும் பணியகவமைப்பு திகழ்வதோடு இதன் எதிர்காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அதிகாரத்தினுடைய அளவுகளை பரவலாக்குதல் முதல் தரமான முரண்பாட்டுக்குரிய தீர்வாக கொள்ளப்படும். அடுத்த கட்டத்தில் அரசியல் முரண்பாடுகளை சுதந்திரமாக தன்னாதிக்கமுடைய பொருளாதார பயண்பாடுகளை அதிகம் பிரதிபலிக்கின்ற ஒன்றாக மாற்றப்படுதல் வேண்டும்.

முரண்பாடற் பணிக் குழுவின் உருவாக்கம் புதிய உதவேகம் உடைய சமூகத்தை உருவாக்கக் கூடியதாக அமையும். எனவே அரசியல் மட்டத்திலான அதிகார பகுர்வுகள் என்பதை விட நிர்வாக அடிப்படையிலான பகுர்வுகளே முதல் தரமான பின்விளைவுகளைத் தரக் கூடியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

Bibliography

மானுடம், சமூகவியல் ஏடு இதழ்-3, சமூகவியற்துறை யாழ்- பல்கலைக்கழகம். 1999 / 2000.

Dr.S.K. Shanmuganathan, “Public Administration” Second Edition, March, 2003.

Haralambos M. and Heald. R.M, “Sociology Themes and Perspective” Oxford University Press, New Delhi, 1992.

John. J. Macions, “Sociology Poentile Hall Inc” Asimon and Schustes Company, 1995

Michad. P. Barber, “Public Administration” Max weber. Methodology of social science.

அமெரிக்க அரசாங்கமுறை : ஒரு கோர்மேர்ட்டான் American Political System : An Overview

S.கிருஜா

4ம் வருடம்

அமெரிக்க முறையின் பிள்ளை

நவீன அமெரிக்காவினுடைய வரலாறு சமார் ஜந்து நூற்றாண்டு காலப்பகுதியையே உள்ளடக்குகின்றது. 1492ம் ஆண்டு கொலம்பஸ் என்ற ஜேரோப்பிய மாலுமியினால் அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்படும் வரை ஏனைய கண்டத்தவருக்கு அதுபற்றி எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை. 16ம் நூற்றாண்டும் பிரித்தானியர்கள் கணிசமான தொகையில் அமெரிக்காவில் சென்று குடியேறினார்கள். அவர்களைத் தொடந்து ஏனைய ஜேரோப்பிய நாடுகளில் இருந்தும் குறிப்பிட்ட தொகை மக்கள் அமெரிக்காவில் குடியேறினார்கள். இவர்கள் அமெரிக்க சுதேசிகளாகிய செவ்விந்தியர்கள் என்ற பழங்குடி மக்களை தமது ஆயுத பலத்தினால் கொண்டிரும் தோற்கடித்தும் காட்டுப்புறங்களுக்கு விரட்டி அடித்து தமது குடியேற்றங்களை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள். ஆரம்பங்களில் கிட்டுவாறு 13 குடியேற்றங்களே காணப்பட்டன. இவை பிரித்தானிய மன்னனுடைய நேராடக் கட்டுப்பாடின் கீழ் இருந்தன. இருப்பினும் இக்குடியேற்றங்கள் கணிசமான சுதந்திரங்களைக் கொண்டவை யாகவும் தமக்கெண்று ஒரு பாராளு மன்றத்தையும் ஆரூந்தர் என்ற நிர்வாகத் தலைவரையும் கொண்டவையாகவும் காணப்பட்டன.

18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பங்களில் இருந்து அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களுக்கும் அதனை நிர்வாகித்து வந்த பிரித்தானிய மன்னனுக்கும் இடையே உறவுகள் சீர்க்கை ஆரம்பித்தன. பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம் இக்காலப் பகுதியில் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக உலகின் பல பாகங்களிலும் போர் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வந்தது. இதனால் ஏற்பட்ட பொருளாதார சுமை காரணமாக அமெரிக்க குடியேற்றங்களில் பல புதிய வரிகளை அறிமுகப்படுத்திய பொழுது குடியேற்றங்களினுடைய அனுமதி கேட்கப்படவில்லை. பிரித்தானியப் பாராளுமன்றத்தில் தமக்கு உரிமை இல்லை என்று குடியேற்றங்கள் எதிர்க்குறல் எழுப்பின.

“No Representation No Tax” “பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் வரியும் இல்லை” என்ற கலோகத்தை முன்வைத்து குடியேற்றங்கள் புதிய வரிகளை எதிர்த்தன. பிரித்தானிய நிர்வாகம் குடியேற்றங்களுடைய அப்பிராயங்களை புறக்கணித்து செயற்பட்டமையால் 13 குடியேற்றங்களும் ஒன்றுபட்டு 1776ம் ஆண்டு சுதந்திர பிரகடனத்தை விடுத்தன. அதை அடுத்து பிரித்தானியா படிப் படியாக தனது பிடியை தளர்த்தி குடியேற்றங்கள் சுதந்திரமாக தொழிற்பட அனுமதித்தது.

இருப்பினும் குடியேற்றங்களிடையே பொது எதிரியை அகற்றிய பின்னர் உள்ளக முரண்பாடுகள் தலைதுாக்க ஆரம்பித்தன. சுதந்திர பிரகடனத்தை அடுத்து 13 குடியேற்றங்கள் தளர்ச்சியான கல்ட்டாட்சி என்று சொல்லப்படுகின்ற அமைப்பொழுங்கை உருவாக்கிக் கொண்டன. இதில் 13 குடியேற்றங்களும் தமக்குரிய பாராளுமன்றங்களுடன் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்த போதிலும் பலமான மத்திய அரசு என ஒன்று இருக்கவில்லை. குடியேற்றங்கள் வருடத்தில் சிலநாட்கள் மட்டும் இணைந்து மாநாடுகளை நடாத்தின.

அமெரிக்கா 50 மாநிலங்களைக் கொண்ட ஒரு கல்ட்டாட்சி நாடாகும். இது வட அமெரிக்காவின் மத்திய பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அலாஸ்காவையும் ஹாவாய்த் தீவுகளையும் கொண்டவை. இந்நிலப்பகுதி கிழக்கே அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தில் இருந்து மேற்கே பசுபிக் சமுத்திரம் வரை பரவிக் கிடக்கின்றது. வடக்கே கனாடாவும் மேற்கே மெக்ஸிக்கோ நாடும் மெக்ஸிக்கோ வரை வளைக்குபாவும் நாட்கள் எல்லைகளாக உள்ளன.

அலாஸ்கா மாநிலம் 1959ம் ஆண்டு அமெரிக்க கல்ட்டாட்சியின் 49வது மாநிலமாக இணைத்துக் கொண்டது. இது வடஅமெரிக்கக் கண்டத்தின் வடமேற்குப்பகுதியில் உள்ளது. ஹாவாய்த்தீவு அமெரிக்கக்கல்பட்டாட்சியில் 50வது மாநிலமாக இணைந்து கொண்டது. இது அமெரிக்காவில் மேற்கு பசுபிக் கடற்கரைக்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையில் உள்ளது.

இவ் 50 மாநிலங்களைத் தவிர பியூபோரிக்கோ வர்ஜின் தீவுகள், குவாம், பனாமாக் கால் வாய்ப் பகுதி போன்ற சிலவெளி நிலப்பரப்புக்களும் அமெரிக்காவுக்குச் சொந்தமானவையாக உள்ளன. அமெரிக்காவின் மொத்த நிலப்பரப்பு 9,372,614 சதுர கிலோமீற்றர் ஆகும். மக்கள் தொகை 271.8

மில்லியன் (1997) ஆகும். ஜோப்பாக் கண்டத்தில் இருந்து 3000 கடல் மைல் அத்திலாந்திக் கடலினால் அமெரிக்கா பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்காவின் பிரதான மொழியாக ஆங்கிலமும் பிரதான மதுமாக கிறிஸ்தவமும் உள்ளது. அமெரிக்க நாணயம் டொலர் என அழைக்கப் படுகின்றது. நாட்டின் தலைநகராக வாலிங்டன் இருக்கின்றது.

விவசாயம், கைத்தொழில், தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் போன்ற அமெரிக்காவின் முக்கியமான பொருளாதார வளங்களாக உள்ளன. பெரிய சிறிய வேறுபாடுகள் இல்லாது அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் சமமான அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. ட்சீ, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஜோர்மன் என பல்லின கலாச்சாரத்தை சார்ந்த மக்கள் அங்கு குடியேறிய போதும் அமெரிக்கர்கள் என்ற பொது அடையாளத்தை நோக்கி அவர்கள் முன்னேறுகின்றார்கள். பிந்திக் குடியேற்றப்பட்ட ஆபிரிக்க கறுப்பின மக்கள் அமெரிக்க சமூகத்துடன் சம அந்தஸ்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் எனக் கூறமுடியாத போதும் இன்று அதை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

எனினும் அமெரிக்காவில் இருந்த சில முற்போக்கான அரசியல் தலைவர்கள் அமெரிக்காவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் பலம் வாய்ந்த அரசியல் யாப்பொன்றை உருவாக்கும் நோக்கில் 1787ம் ஆண்டு பிளைப்பியா (Peladelpia) என்ற நகரில் கூடினார்கள். இவர்கள் குறுகிய காலப்பகுதியில் ஒன்றுபட்டு தீவிரமாக உழைத்து அமெரிக்காவிற்கான புதிய யாப்பை 1787ல் தயாரித்தார்கள். இதன்கீழ் இடம்பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் யாப்பின் சிற்பிகளில் ஒருவராகிய ஜோர்ஜ் வோசிங்டன் வெற்றி பெற்று அமெரிக்காவின் முதலாவது ஜனாதிபதி ஆனார். ஆரம்பங்களில் 13 குடியேற்றங்களைக் கொண்டிருந்த அமெரிக்கா பின்னர் அதன் எண்ணிக்கை வளர்ச்சியடைந்து இன்று 50 மாநிலங்களைக் கொண்டு உலகின் பெரும் கூட்டாட்சிகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் உலகிற்கு ஜனாதிபதி அரசாங்க முறையை அறிமுகப்படுத்தியதும் அமெரிக்காவே ஆகும்.

அமெரிக்க அரசியல் யாப்பில் தோற்றம்

அமெரிக்க சுதந்திரப் போரினைத் தொடர்ந்து 13 குடியரசுகள் இணைந்தே அமெரிக்க கூட்டாட்சி உருவாக்கப்பட்டது. 1776ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 4ம் திகதி அமெரிக்க சுதந்திரப்பிரகடனம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 13

குடியேற்ற நாடுகளில் 12 குடியேற்ற நாடுகள் இணைந்து அமெரிக்காவின் அரசியல் யாப்பினை உருவாக்கின. RHODE தீவு இதில் கலந்துகொள்ள வில்லை. 1787ம் ஆண்டு பிலடெல்பியாவில் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில் அமெரிக்காவிற்கான அரசியல் யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. இன்றுவரை சமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப் பட்ட சுமார் 27 திருத்தங்களுடன் தொடர்ந்து இவ்யாப்பு நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. ஆரம்பத்தில் 13 அரசுகளைக் கொண்ட கூட்டாட்சி தற்போது 50 அரசுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

அமெரிக்க அரசாங்க முஹமாதி சிறப்பியல்புகள்

1. எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பு

எழுத்து வழில் இருக்கின்ற யாப்புக்கள் எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்புக்களை அழைக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்க அரசியல் யாப்பு ஒரு எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பாகும். உலகிலேயே முதன்முதலில் எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பு இதுவேயாகும்.

உலகில் உள்ள அரசியல் யாப்புக்களில் மிகச்சிறிய அரசியல் யாப்பாகவும் இதுவே விளங்குகின்றது. மொத்தம் 7 உறுப்புரைகள் யாப்பில் காணப்படுகின்றன. ஒரு முன்னுரையும் காணப்படுகின்றது.

2. நெகிழா அரசியல் யாப்பு

இலகுவில் திருத்த முடியாத மாற்றமுடியாத அரசியல் யாப்புகளே நெகிழா அரசியல் யாப்புகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அதாவது சாதாரண சட்டங்களைப் போலல்லாது விசேட வழிமுறைகளினாடாக யாப்பினை திருத்தக் கூடிய மாற்றக்கூடியநிலை இருக்குமாயின் அவை நெகிழா அரசியல் யாப்புக்கள் எனப்படும். அமெரிக்காவின் அரசியல் யாப்பு ஒரு நெகிழா அரசியல் யாப்பாகும். இவ் அரசியல் யாப்பினைத் திருத்துவதற்கெனச் சிறப்பான வழிமுறைகள் காணப்படுகின்றன. திருத்தம் ஒன்று ஏற்படுவதற்கு அது மத்திய சட்டசபையின் திரு சபைகளிலும் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் நிறைவேற்றப்படுவதோடு 2/4 பங்கு மாநிலச் சட்டமன்றங்களின் சம்மதத்தினை பெற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

3. கூட்டாடச் சுழற

நாட்டில் மத்திய அரசாங்கம், பிரதேச அரசாங்கங்கள் என இருவகையான அரசாங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அரசியல்யாப்பு ரீதியாக அதிகாரங்கள் அவற்றுக்கிடையில் பங்கிடப்பட்டிருக்குமாயின் அவ் ஆட்சிமறை கூட்டாடச் சுழற என அழைக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்கா கூட்டாடச் சுழறயைக் கொண்ட ஒரு நடாகும். உலகின் முதன்முதலாக கூட்டாடச் சுழறயை அறிமுகப்படுத்திய தாக இதுவே கருதப்படுகின்றது. அதிகாரப் பங்கீடில் மாநில அரசாங்கங்களிற்கு அதிகளவிலான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 50 மாநில அரசாங்கங்கள் தற்போது நடைமுறையில் செயற்படுகின்றன.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் அரசியலமைப்பு

அமெரிக்க ஜனாதிபதி அதிகாரங்களும் கடமைகளும் ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுத்தல் நிறைவேற்று அதிகாரம் ஐக்கிய அமெரிக்க ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுத்தல் ஒரு ஜனாதிபதி தேர்தலினாலாகும். இருப்பினும் இத்தேர்தல் இலங்கையின் ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நடாத்தப்படும் தேர்தலைப் போன்றதல்ல. அங்கு ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு தேர்தல் கல்லூரியினாலாகும். புதவிலிருக்கும் ஜனாதிபதியின் பதவிக்காலம் முடிவடையும் ஆண்டின் நவம்பர் மாதம் முதல் வாரத்தில் இத்தேர்தல் நடைபெறும்.

யாப்பைத் தயாரித்தவர்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மக்கள் நேரடியாக வாக்களிப்பதை விரும்பவில்லை. எனவே தான் ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக தேர்தல் கல்லூரியான்றை அமைத்தனர். நாட்டின் சட்டத்துறையான காங்கிரசினாலும் இருசபைகளினாலும் அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமனாக (435/100/03) அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக இக்கழகம் காணப்படும். தற்போது இக்கழகத்தில் 538 உறுப்பினர்கள் காணப்படுகின்றனர். இக்கல்லூரி அங்கத்தவர்களை வாக்காளர் தெரிவு செய்வார். 04 ஆண்டுகளைக் கொண்ட பதவிக் காலத்திற்காக ஜனாதிபதி இக்கல்லூரியால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்.

ஆணால் நடைமுறையில் இவ் ஒழுங்குமுறை பயனற்றாகிவிட்டது. ஏனெனில் அங்கு ஜனநாயக்கட்சி, குடியரசுக்கட்சி ஆகிய இரு கட்சிகளுமே சௌல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. எனவே எந்தனை பேர் போட்டிடாலும் இவ்விரு கட்சிகளிலிருந்தே ஜனாதிபதி தெரிவாவார். கட்சிகளின் சார்பில் தேர்தல் கல்லூரிக்குப் போட்டிடிடு

பவர்கள் நியமிக்கப்படுவதால் தேர்தல் கல்லூரி கூடமுன்பே ஜனாதிபதி யார் என்பதை மக்களால் நாடாத்தப்படும் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பினாலும் அபேச்கர் களின் நிலைப்பாடு குறித்து தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார் இக்கல்லூரியின் 538 உறுப்பினர் களுள் குறைந்த பட்சம் 270 உறுப்பினர்களின் ஆதரவையாவது பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஏதும் காரணிகளால் தேர்தல் கல்லூரியில் 270 வாக்கு கணவியும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதுவிடின் ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பு பொதுமக்களால் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வழங்கப்படும். தேர்தல் கல்லூரியில் அதிகப்படியான வாக்குகளைப்பெற்ற மூவில் ஒருவரை பெரும்பான்மை வாக்குகளின் அடிப்படையில் காங்கிரஸ் தேர்ந்தெடுக்கும்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடியவர் 35 வயதைப் பூர்த்தி செய்வதவராகவும் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் 14 வருடங்களிற்கு குறையாமல் வசித்த அமெரிக்கப் பிரஜையாகவும் இருந்தல் வேண்டும். மேலும் இவருக்கு ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வாய்ப்பு இருதடவையே உண்டு.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் கடமைகளும், அதிகாரங்களும்

1. நிர்வாகத்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள்
 2. சட்டத்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள்
 3. நீதித்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள்
4. நிர்வாகத்துறை சார்ந்த அதிகாரங்களும் கடமைகளும்
- ஐக்கிய அமெரிக்க யாப்பில் 2ம் அத்தியாயத்தின் படி ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நிர்வாகப் பொறுப்புக்கள் ஜனாதிபதியையே சார்ந்துள்ளது.
- அ. உள்நாட்டு நிர்வாக அதிகாரங்கள்
- ஆ. வெளிநாட்டு நிர்வாக அதிகாரங்கள்
- இ. போர் அதிகாரங்கள்
- அ. உள்நாட்டு நிர்வாக அதிகாரங்கள்
1. அரசின் பல துறைகளையும், அவற்றின் ஊழியர்களையும் இயக்கிக் கட்டுப்படுத்துதல்

2. உயர் அதிகாரங்கள், தூதுவர்கள், இராஜதந்திரிகள், பிரதமன்திபதி, உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ஆகியோரை நியமித்தல் (சென்டின் ஆலோசனைப் படி) அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள், நிரந்தரக் காரியத்திரிகள் ஆகியோரை நியமித்தல்

ஆ. வெளிநாட்டு நிர்வாக விடயங்கள்

1. இதில் காங்கிரஸ் சீல பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளதாயினும் நாட்டின் தலைவர் என்ற நீதியில் ஜனாதிபதியே கடமையாற்றுவார்
2. வெளிநாட்டு உடன்படிக்கைகள்
3. நிர்வாக உடன்படிக்கைகள்
- இ. போர்க்கால நிர்வாக விடயங்கள்
 1. இவர் முப்படைத் தலைவர் எனவே (சென்டின் அனுமதியுடன்) முப்படை களிலும் தலைவர்களை நியமிப்பார்.
 2. யுத்தப்பிரகடனம் (காங்கிரசின் அனுமதியுடன்) யுத்தமொன்றினைத் தொடங்கவும் யுத்த நிதிகளை ஒதுக்கீடு செய்யவும் காங்கிரசின் அனுமதி யைப் பெற்றாக வேண்டும்.
 3. யுத்த காலத்தில் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் உச்சமானவையாகும்.
2. சட்டத்துறை சார்ந்த கடமைகளும், அதிகாரங்களும்
 - அ. யாப்பின் முதலாம் அத்தியாயம் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை இரு சபைகளுக்கும் (காங்கிரஸ் - சென்டு) வழங்கியுள்ளது.
 - ஆ. நடைமுறையில் சட்டமியற்றும் துறையையும், நிர்வாகத்துறையையும் பிரிப்பது கிடினம்
 - இ. எனவே ஜனாதிபதி சட்டவாக்கத்துறையில் பின்வரும் அதிகாரங்களைச் செலுத்துகின்றார்.
 1. சட்டமியற்ற வேண்டுகோள் விடுத்தல்
 2. இயற்றப்படும் சட்டங்களை கையொப்பமிட்டு சட்டமாக்குதல்
 3. தடுப்பு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தல்
 3. நீதித்துறை சார்ந்த அதிகாரங்களும், கடமைகளும்
 1. யாப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயம் நீதித்துறையாளது கூயேட்சையாக இயங்கும் உயர்நீதி மன்றத்திடமும் காங்கிரஸ் தாபிக்கப்படும் ஏனைய நீதிமன்றங்களிடமும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

நீதித்துறையில் ஜனாதிபதியின் பங்களிப்பு

- A. உயர்நீதியரசர்களையும், பிரதம நீதியரசர்களையும் சென்ட் அனுமதியுடன் நியமித்தல்
- B. மன்னிப்பு வழங்குதல்
- C. தண்டனையைத் தாழ்த்துதல்
- D. பொது மன்னிப்பு (இராஜதந்துறைக் கொண்டு செயல் தவிர)

சட்டவாக்கத்துறை - காங்கிரஸ்

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் சட்டவாக்கத்துறையான காங்கிரஸ் இரண்டு பிரதான பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது.

1. பொதுச்சபை (கீழ்ச்சலை)
2. சென்ட்சபை (மேல்சபை) ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் 1ம் உறுப்பு ரையானது சட்டவாக்க அதிகாரத்தை காங்கிரசின் இரு சபைகளுக்கும் வழங்கியுள்ளது. (ளிய நடைமுறையை நோக்குமிடத்து கீழ்ச்சபையே காங்கிரஸ் என்னும் பெயரால் அதிகமாக உச்சிக்கப்படுவதைக் காணலாம்)

கீழ்ச்சபை - பிரதிநிதிகள் சபை

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கீழ்ச்சபையானது மொத்தம் 435 அங்கத்தவர் களைக் கொண்டுள்ளது. இவர்கள் மாநிலங்களின் சனத்தொகைக் கேற்ப சர்வஜன வாக்குரிமை மூலம் தெரிவ செய்யப்படுவார். எம்மாநிலத்தின் சார்பில் போட்டியிடுகின்றாரோ அம் மாநிலத்தில் குறைந்தது 7 ஆண்டுகளாவது வசிப்பவராகவும் 25 வயதைப் பூர்த்தி செய்தவராகவும் இருந்தல் வேண்டியது அபேச்சகருக்குரிய தகைமையாகும் கீழ்ச்சபையின் பதவிக்காலம் 2 ஆண்டு களாகும்.

கீழ்ச்சபையின் கடமைகள்

1. சட்டமியற்றவுதில் கீழ்ச்சபையானது சென்ட்டுடன் சமாளிமை கொண்டதாகக் காணப்படும்.
2. நீதிமசோதாக்கள் இச்சபையினாலேயே தொடக்கப்படும் ஆனால் நீதிமசோதாக்களை ஏற்கவோ மறங்கவோ திருத்தக்கூடிய அதிகாரம் செட்டிற குண்டு.
3. ஜனாதிபதி துணை ஜனாதிபதி அமைச்சர்கள் அரசு ஊழியர்கள் ஆகியோருக்கு எதிராக இராஜதந்துறைக் குற்றங்களைத் தொடுப்பது

- தேர்தல் கழகத்தினால் அறுதிப் பெரும்பான்மை பெறாதவிடத்து ஜனாதி பதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தல்
- யாப்புத்திருத்தம் புதிய மாநிலங்களைச் சேர்த்தல் ஆகியவற்றைச் சென்ட்டுன் சேர்ந்து செயலாற்றுதல்
- யுத்துப் பிரகடனங்களை மேற்கொள்ள ஜனாதிபதிக்கு அனுமதி வழங்கல் போன்றன இரண்டாம் மன்றத்தின் பங்களிப்பு இன்றியமையாததாகும்.

சென்ட்சபை - மேல்கை

உலகில் காணப்படும் அனைத்து இரண்டாம் மன்றங்களை விடவும் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் இரண்டாம் மன்றமாக சென்ட்சபை வலிமையிக்க சபையாகக் காணப்படுகின்றது. பிரதானமான சென்ட்டின் இத்தகைய வலிமைக்கு மூல காரணமாகக் குறிப்பிடப்படுவது சென்ட் உறுப்பினர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதாகும்.

அமெரிக்க சென்ட்சபையின் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 100 ஆகும் ஜக்கிய அமெரிக்காவில் அங்கீரிக்கப்பட்ட 50 மாநில அரசுகளிலிருந்தும் இரண்டு அங்கத்தவர் என்ற விகிதத்தில் இத்தெரிவு இடம்பெறும். சென்ட்ராகப் போட்டியிட்கூடிய அடிப்படைத்தகைமைகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம். எந்த மாநிலத்தின் சார்பில் இவர் போட்டியிடுகின்றாரோ அம்மாநிலத்தில் குறைந்த பட்சம் 9 ஆண்டுகளாவது வசித்திருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் 30 வயதைப் பூர்த்தி செய்தவராகவும் இருந்தல் வேண்டும் சென்ட்தலைவர் உபஜனாதிபதியாக இருப்பர் சென்ட்ரிகளின் பதவிகாலம் 6 ஆண்டுகளாகும்.

சென்ட்டின் அதிகாரங்கள்

- சட்வாக்கத்தில் இது கீழ்ச்சபையுடன் சம அதிகாரத்தினைக் கொண்டுள்ளது.
- நிதி மசோதாக்களை ஏற்றல், நிராகரித்தல், திருத்துதல்
- ஜனாதிபதியின் வெளிநாட்டு ஒப்பந்தங்களுக்கு அனுமதியை வழங்குதல்
- அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள் பிரதமநீதியரசர் முப்படைகளினதும் தளபதிகள் தூதுவர்கள் ஆகியோரை நியமிப்பதற்கான அனுமதியினை ஜனாதிபதிக்கு வழங்குதல்
- கீழ்ச்சபையுடன் இணைந்து யாப்பைத் திருத்துதல் புதிய மாநிலங்களைச் சேர்த்தல்
- துணை ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அறுதிப் பொரும்பான்மை பெறாத நிலையில் துணை ஜனாதிபதியைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

அமெரிக்காவின் நீதித்துறை

சுட்டாட்சி நாடுகளில் குறிப்பாக அரசியல் யாப்பினை உடைய நாடுகளில் உயர்நீதிமன்றம் இருப்பதுடன், அது சுதந்திரமாக இயங்கவேண்டும் என்பதும் இன்றியமையாதது. நீதிமன்றங்களின் அமைப்பையும் அதன் நடைமுறை களையும் விரிவாக நோக்கும் போது நீதிபரிபாலனத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட சில முக்கியமான விடயங்களையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

1. பொதுச்சட்டத்தைப் பின்பற்றுதல்

2. சட்பதின் ஆட்சி

பொதுச்சட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாடுகளில் நீதித்துறை சுதந்திரமாகவே செயற்படுகின்றன. தனியொருவரினது சுதந்திரமும் அவரது அடிப்படை உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மாறாகத் தன்னுரிமைச் சட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாடுகளில் நீதிமன்றங்கள் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாது என்பதோடு அங்கு தனிமனித சுதந்திரமும் பாதிக்கப்படலாம். அமெரிக்க நீதிமன்ற முறை முதலாவது வகையைச் சேர்ந்ததாகும். இங்கு நீதிபரிபாலனம் சுதந்திரமாக இயங்குவதற்கு நீதிமன்றங்களின் மேற்பார்வையிலிருக்கின்றது. அமெரிக்க நீதித்துறையின் மற்றொரு அம்சம் சட்வாட்சியே நீதித்துறையின் அடிப்படை யாக இருப்பதாகும். அதாவது சட்பதின் முன் எல்லோரும் சமம் என்ற அம்சம் அங்கு வற்புறுத்தப்படுகின்றது. அமெரிக்காவின் நீதித்துறை பற்றி அதன் அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது விதியில் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

“நீதியதிகாரம் உயர்நீதிமன்றத்திடமும் காங்கிரசினால் ஏற்படுத்தப்படும் மற்றைய கீழ் நீதிமன்றங்களிடமும் இருக்கும்” நீதிமன்றங்கள் அமைப்புப் பற்றியோ நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை பற்றியோ யாப்பு ஒன்றும் கூறவில்லை. அதனால் காங்கிரஸ் தலைமை நீதிமன்றக் கூட்டாட்சி நீதிமன்ற அமைப்பு ஆகியவற்றில் கடமையாற்றவேண்டிய நீதிபதிகள் எண்ணிக்கை, சம்பளம் முதலியவற்றைச் சட்டங்களின் மூலமாக நிர்ணயிக்கின்றது. ஆகவே காங்கிரஸ் விரும்பினால் கூட்டாட்சி மன்றங்களின் எண்ணிக்கைகளை கூட்டலாம், குறைக்கலாம். ஆனால் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் பதவியில் இருந்து விலக்கவோ அவர்களது ஊதியத்தைக் குறைக்கவோ முடியாது. ஒருமுறை நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகள் சிறப்புன் முறையாக செயலாற்றுவார்களானால் அவர்கள் ஆடுயிர காலம் வரை பதவியில் இருக்கலாம் அத்தகைய பாதுகாப்புக்கள் நீதிமன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் காங்கிரஸ் வேறு வழிகளில்

நீதிமன்றங்களின் அமைப்பை மாற்றமுடியும். உதாரணமாக நீதி பதிகள் தமது வேலையை இராஜினாமாச் செய்தாலோ / இறந்து விடுவதனாலோ ஏற்படும் வெற்றிடங்களை நிரப்பாதிருக்க சட்டம் செய்யலாம். 70 வயதையடைந்த நீதிபதிகள் தாமாகவே வேலையில் இருந்தும் ஓய்வுபெற மறுத்தாள் துணை நீதிபதியாக நியமிக்கலாம். பிராங்கிலிங் ரூஸ்வெல்ட் ஜனாதிபதியாக இருந்த போது புதிய நீதிபதிகளை நியமிக்க சட்டமன்றம் தீர்மானித்துமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நீதிபதிகளின் நியமனமும் பதவிக்காலமும்

உயர்நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளை ஜனாதிபதியும் சௌன்றும் கூட்டாக நியமிக்கலாம் எனினும் மற்றைய கீழ்த்துறை நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளின் நியமனத்தை ஒன்றில் ஜனாதிபதிக்கோ அன்றேல் நிர்வாகத்துறை தலைவர் களுக்கோ வழங்கலாம் என்றும் அரசியல் யாப்பு கவுருகின்றது. அதன் படி உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சௌன்றின் சம்மதத்துடன் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். மற்றைய நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளும் ஜனாதிபதியினாலேயே நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

அரசியல் அமைப்பு நீதிபதிகளுக்கான வயது, அறிவு அரசியல் கருத்துக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் கட்சிப்பற்றுதல் உள்ளவர் களாயிருந்தாலும் நீதிபதிகளாய் நியமனம் பெறலாம். ஆனால் சட்ட அறிவியல் தேர்ச்சி பெற்றவர்களே நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

அமெரிக்காவில் தற்போது சமஷ்டி நீதிமன்றங்கள் எனவும் சமஅரசு நீதிமன்றங்கள் எனவும் இரு வகையான அமைப்புக்கள் உள்ளன. சமஷ்டி நீதிமன்றங்கள் இரண்டு வகைப்படுகின்றன.

1. அரசியல் அமைப்பு நீதிமன்றங்கள்
2. சட்ட நீதிமன்றங்கள்

முன்னைய அரசியல் அமைப்பு விதிகளின் படி அமைக்கப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்பு நீதிமன்றங்கள் என்றும் பின்னையது காங்கிரஸ் இயற்றும் சட்சங்களினால் செயற்படுவதனால் சட்ட நீதிமன்றங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தப் படுகின்றன. அரசியல் அமைப்பு நீதிமன்றங்கள் முறையே

அ. மாவட்ட நீதிமன்றங்கள்
ஆ. சூழல் நீதிமன்றங்கள்

இ. உயர் நீதிமன்றங்கள்

அமெரிக்க அரசியற் கட்சிகள்

அமெரிக்காவில் அரசியற் கட்சிகள் பல விதங்களில் நலன் பேணும் குழுக்களைப் போன்ற தன்னிச்சையான ஓர் ஒழுங்கமைப்புக்களாகும். ஆனால் ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு அடிப்படையில் நலன் பேணும் குழுகள் அரசாங்க வழிமுறைகளின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்த முயற்சிப்பதும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் மிக்க பதவிகளுக்குத் தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்வதனாடாக அந்த வழிமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்தி அதன் கொள்கைகளை தன் வழிப்படுத்து வனவாகவே அரசியற் கட்சிகள் உள்ளன.

ஆகவே அரசியற் கட்சிகள் என்பவை அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெற்று நடைமுறைப்படுத்தும் ஒரு ஒழுங்கமைப்பு எனலாம். அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் வழிமுறைகளில் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாக அரசியற் கட்சிகள் காணப்படுவதனால் மற்றைய தன்னிச்சையான ஒழுங்கமைப்படுதன் சேர்ந்து அவற்றை நாம் இனம் காண்பதில்லை. உண்மையில் பெரும்பாலான அமெரிக்க மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி, குடியரசுக் கட்சி ஆகிய இரண்டையும் ஜனநாயகத்தில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு தமது அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு படும் பிரதான ஒழுங்கமைப்பு வழியாகவே அரசியற் கட்சிகளும் நலன் பேணும் குழுக்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில் நாம் அரசியற் கட்சிகளை “தொடர்புபடுத்தும் இயந்திர வியல்” எனக் கொள்ளலாம். ஜனநாயக வழிமுறைகளில் தொடர்புபடுத்தல் என்பது இன்றியமையாத ஒரு பண்பாகும்.

Bibliography

அ. சிவராஜா, வே. சிவயோகலிங்கம், வெ. அமிர்தீன்(தொகுப்பு), ஒப்பீடு அரசியல் குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை - 2004.

சி.அ. யோதிலிங்கம், ஒப்பியல் அரசாங்கம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு- சென்னை- 2006.

மோ. வள்ளுவன் கிளாரன்ஸ், அரசியல் அமைப்புக்கள் ஓர் ஒப்பீடு தமிழ் நாட்டு பாட நூல் நிறுவனம்.

Robert. E. O. Connor; Thomas. G. Ingersoll; (Ed) Politics and StructureEssentials of American National 3rd Edition; Books/Cole Publishing Company Monterey Colitornia.

Robert E. Diclerico; Allans S. Hammoe;(Ed) Points of view; Readings in American Government and Politics 5th Edition; Westirginia University.

அமெரிக்கா அரசாங்க முறையையில் வலுவேறாக்கல் தத்துவம் Separation of Power in American Political System

C. சந்தீகா

அம் வருடம்

உலகிலேயே நடைமுறையில் உள்ள எழுதப்பட்டுள்ள யாப்புக்களுள் மிகவும் பழைம் வாய்ந்தது அமெரிக்கா அரசியல் யாப்பாகும். இவ் அரசியல் யாப்பிலேயே வலுவேறாக்கல் தத்துவம் ஓரளவுக்கேனும் சிறப்பான முறையில் செயற்படுகின்றது. மிக ஆரம்பகால அரசியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து வலு வேறாக்கத்தின் பண்புகளை அமெரிக்காவிலேயே அவதானிக்குமுடியும். வேறு எந்த அரசியல் யாப்பிலும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமான வலுப்பிரிவினையின் செயற்பாட்டை அமெரிக்க அரசியல் யாப்பிலேதான் காணலாம். அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பின் தந்தையர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படும் Madisan Pirankilin, Pensahamin போன்றோர் Jhon lock, Mondasqu என்போரால் முன்வைக் கப்பட்டிருந்த வலுவேறாக்கல் கருத்துக்களை நன்கு அறிந்தவர்களாகவும் அவ் வலுவேறாக்கல் தத்துவத்தினால் பெரிதும் கவரப்பட்டவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

அமெரிக்க யாப்பை வரைந்தவர்கள் வலுவேறாக்கல் தத்துவக் கருத்துக் களால் கவரப்பட்டிருந்த போதும் அமெரிக்க அமைப்பின் எந்த இடத்திலும் சட்ட பூர்வமாக வலுவேறாக்கல் தத்துவம் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படாது விடினும் அமெரிக்க அரசாங்க அமைப்பு வலுவேறாக்கல் அடிப்படையிலேயே நெரிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் தான் அமெரிக்க அரசாங்க அமைப்புமுறையின் சிறப்பான பண்பாகவும், வெளிப்படையான பண்பாகவும் வலுவேறாக்கல் என்ற அம்சம் குறிப்பிடப்படுகிறது. தனிமனித சுதந்திரங்களும், உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும், மக்களாட்சி சூழகமாக இயங்குவதற்கும் வலுவேறாக்கம் அவசியம் என்பதனை அமெரிக்க அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் உணர்ந்த மையால் யாப்பின் முதல் மூன்று சர்த்துக்களிலும் சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை அதிகாரங்கள் வேறுபட்ட அமைப்புக்களிடம் ஒப்படைக்க முயன் றுள்ளது. சர்த்து ஒன்றில் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் சட்டத்துறையான காங்கிரஸ் சட்டம் இருக்கும் எனவும், சர்த்து இரண்டில் நிர்வாகத்துறை அதிகாரம் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் ஜனாதிபதியிடம்

இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சர்த்து மூன்றில் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் அமெரிக்க உயர்நீதிமன்றத்திடமும் காங்கிரஸால் உருவாக்கப்படும் கீழ்மட்ட நீதிமன்றங்களிடமும் இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் அமைப்பளவில் வேறுபடுத்தப்பட்டு வெவ்வேறு நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பது அமைப்பு நீதியான வலுவேறாக்கல் தத்துவச் செயற்பாட்டை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சட்டத்துறையில் வலுவேறாக்கல் தத்துவம்

அமெரிக்க நாட்டின் சட்டமன்றமாகிய காங்கிரஸை அந்தாட்டின் அரசியல் அமைப்பின் முதலாவது விதி உருவாக்கியுள்ளது. இது சட்டமியற்றும் முழு அதிகாரங்களையும் காங்கிரஸ் என்றழைக்கப்படும் ஸ்ரவை சட்ட மன்றிடம் கையளித்துள்ளது. இச் சட்டங்கள் அரசியல் அமைப்பின் விதிகளுக்கும், நோக்கங்களுக்கும் உட்பட்டே செயற்பட வேண்டும். சட்டம் இயற்றல் என்பது மிக மேலான அதிகாரம் ஆகும் வரம்பிற்குப்பட்ட குடியாசிக் கொள்கை அடிப்படையில் இவ்வதிகாரம் காங்கிரஸ்க்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. காங்கிரஸ் இரு சட்டமன்றக் கொள்கைப்படி மேல்மன்றம் எனப்படும் சென்றசபையும், கீழ்மன்றம் எனப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையையும் கொண்டுள்ளது மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபை சனத்தொகை அடிப்படையிலும், சென்றசபை கூட்டாட்சித்தத்துவ அடிப்படையிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதிநிதிகள் சபையின் அதிகாரங்கள், அவுவல்கள் பற்றி அரசியல் அமைப்பின் முதலாவது விதியின் ஏழாவது பிரிவு கூறுகின்றது. நீதி குறித்த மசோதாக்கள் யாவும் பிரதிநிதிகள் சபையில் மட்டும் தான் கொண்டு வரலாம். குடியரசுக் தலைவர் வரவு செலவுத்திட்டத்தை காங்கிரஸ்க்கு அனுப்புகின்றார். பிரதிநிதிகள் சபை அதை முதலில் நுனுக்கமாக ஆராய்கின்றது. வரிவிதிப்படுத் திட்டங்களையும், செலவுத் திட்டங்களையும் தனிக்கும் ஆராய்கின்றது. புதிதாக எதையும் இணைக்கவோ, இருப்பதை நீக்கவோ, மாற்றவோ பிரதிநிதிகள் அவைக்கு உரிமை உண்டு. சாதாரண மசோதாக்களை இயற்றுவதில் பிரதிநிதிகள் சபைக்கும், சென்டசபைக்கும் சம அதிகாரம் உண்டு. இரு அவைகளுக்கு மிடையில் ஏற்படுகின்ற கருத்து வேறுபாடுகளை இரு அவைகளதும் இணைப்புக் குழுவின் மூலம் நீர்த்து வைக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவின் சட்டமன்றத்தின் மக்கள்சபை உறுப்பினர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்களால்

தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். நாட்டின் தலைவர் சட்டமன்றத்தை அவ்விரண்டு வருட காலப்பகுதிக்குள் கலைக்க முடியாது. நாட்டின் தலைவராலோ அல்லது அவருடைய துறைச் செயலாளர்களாலோ கொண்டுவரப்படும் எந்தவாரு விடயத்தையும் சட்டமன்றம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் சட்டமன்றத்தை தலைவர் கலைக்கமுடியாது. அவர்கள் யாதொரு மசோதாவையும் சட்டமன்றத் துக்கு கொண்டுவர இயலாது.

அடுத்து காங்கிரஸின் இரண்டாம் மன்றமாகிய அமெரிக்காவின் செனாட்சபைதான் உலகிலேயே சக்திவாய்ந்த சபையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இச்சபையில் எல்லா சமவரசுகளுக்கும் சம பிரதிநிதித்துவம் வழங்கும் கோப்பாடு கடப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. செனாட்சியிலுள்ள சமவாக்குரிமையினை ஏந்த சமவரசி னதும் சம்மதுமின்றி எடுத்துவிக்கவாது என அரசியல் யாப்பின் ஜந்தாவது சுற்று கவுகின்றது. தற்போது அமெரிக்க கூட்டாட்சியில் மொத்தம் 50 சமவரசுகள் உள்ளன.

இச்செனாட் சபையின் அதிகாரங்கள், அனுவல்கள் பல சாதாரண சட்ட வரைபுகள் எந்த அவையில் வேண்டுமானாலும் தாக்கல் செய்யப்படலாம். ஆயினும் பெரும்பாலான சட்டவரைபுகள் செனாட்சபையில் தான் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றது. குடியரசுத் தலைவர் வெளிநாடுகளோடு ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உடன்படிக்கைகளையும், உயர்பதவிகளுக்குச் செய்யும் நியமனங்களையும் செய்யும் உரிமை யாப்பின்படி செனாட்சபைதான் பெற்றுள்ளது. அத்துடன் குடியரசுத் தலைவர், துணைக்குடியரசுத் தலைவர் மற்றும் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தின் உயர்அதிகாரிகளை குற்ற விசாரணை மூலம் புதியிலிருந்து நீக்கும் உரிமை செனாட்சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றை தவிர செனாட்சபை அரசியலமைப்பின் திருத்தச்சட்ட வரைபைத்தொடக்கவும் துணைக்குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் எந்த ஒரு வேட்பாளருக்கும் பெரும்பாள்களை விட்டால் அதிகப்படி வாக்குகளைப் பெற்ற முதல் இரண்டு வேட்பாளர்களில் ஒருவரைத் துணைத்தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கவும் உரிமை பெற்றுள்ளது. இறுதியில் நிர்வாகத் திறமையின்மை, ஜிலஞ்சம், ஊழல் ஆகியவற்றை கண்டியவும், புலனாய்வு குழுக்களை நியமிக்கும் உரிமை களையும் செனாட்சபை கொண்டுள்ளது. இங்கு அதிகப்பேச்களிமை வழங்கப்பட்டு சட்டவரைபுகள் மீது விரிவான விவாதங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

நிர்வாகத்துறையில் வலுவேறாக்கல் தக்துவம்

அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பின் இரண்டாவது விதி நிர்வாகத்துறை தலைவரான ஜனாதிபதி பற்றி எடுத்தியம்புகிறது. நிர்வாகத்துறை அதிகாரங்கள் எல்லாவற்றையும் ஜனாதிபதியிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. அமெரிக்காவின் நிர்வாகத்துறை என்பது உண்மையில் ஜனாதிபதியை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் ஓர் அமைப்பாகும். இங்கு ஜனாதிபதி தேசிய ரீதியாக நடத்தப்படும் தேர்தல் ஒன்றினால் தேர்தல் கல்லூரியிலுள்ளதாக நான்கு ஆண்டுகளுக்கென மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்.

நிர்வாகத்துறை தலைவரின் அதிகாரங்கள், கடமைகள் பற்றி அரசியல் யாப்பின் இரண்டாவது சுரத்து கவுகின்றது. நிர்வாகத்துறை அதிகாரம் எனும் போது ஜனாதிபதியே நாட்டு நிர்வாகத்திற்கு தலைவராவார். கூட்டாட்சியின் சட்டங்களையும், வெளிநாடுகளுடன் செய்து கொள்ளும் உடன்படிக்கைகளையும் நாடு முழுவதும் செயற்படுத்தும் பொறுப்பு நிர்வாகத்துறை தலைவரையே சாரும். அரசியல் அமைப்பை செயற்படுத்தவும், நீதிமன்ற முடிவுகளை செயற்படுத்தவும் ஜனாதிபதி கடமை பெற்றுள்ளார். எனினும் நாட்டின் சட்டங்களை ஒப்புலளிக்கத் தேவைப்பட்டால் மறுப்பாண்ண எனும் மிகச்சிறந்த சக்திவாய்ந்த அதிகாரத்தை பயன்படுத்தலாம் என அரசியல் யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் நிர்வாகத் துறை தலைவர் தனக்கு விருத்தப்பானவரை தன் மேலுள்ள 12 அமைச்சக்களை நிர்வகிக்க காரியதறிசியாக நியமிக்கமுடியும். இதனால் மந்திரிசிலைப்படை சுலபமாகக் கட்டுப்படுத்தி கண்காணிக்கமுடியும். முக்கிய 12 காரியதறிசிகள் தவிர ஜனாதிபதி, படைத்தளபதி, உயர்நிதிமன்ற நீதிபதிகள், இலாகா தலைவர்கள், வெளிநாட்டு தொழுவர்கள் போன்றோரையும் நியமிக்கின்றார். மூப்படைகளின் போர்ப்படைக்கு தலைமை தளபதியாக விளங்கும் இவருடையிலேயே தேசத்தின் பாதுகாப்பு உள்ளது. மேலும் இப்ர்காலத்தில் காங்கிரஸ் கல்லூலாம். காங்கிரஸ்க்கு செய்தி அனுப்பவும் அதிகாரம் உண்டு. வரவு செலவத் திட்டத்தை தயாரித்து நடைமுறைப் படுத்தவும் அதிகாரம் பெற்று உள்ளார்.

எவ்வாறாயினும் சிறப்பம் சங்கள் பெற்றுள்ள அமெரிக்க நாட்டின் நிர்வாகத்துறையானது வலுப்பிரிவினையின் அம்சத்திற்கேற்ப ஏனைய இரு துறைகளின் தலையீடுகளின்றி சுதந்திரமாக செயற்படுகிறது எனலாம்.

நீதித்துறையில் வலுவேறாக்கல் தக்துவம்

அமெரிக்க நீதித்துறையில் காணப்படும் ஓர் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சம் என்னவனில் முற்றிலும் மாறுபட்ட இரு நீதித்துறை அமைப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு புறம் கூட்டாட்சி நீதித்துறையும், இன்னொரு புறம் 50 மாநிலங்களின் நீதித்துறையும் காணப்படுகிறது. கூட்டாட்சி நாடுகளில் குறிப்பாக அரசியல் யாப்பிளை உடைய நாடுகளில் உயர்நீதிமன்றம் இருப்பதும் அது எவ்ரது தலையீடுகளின்றியும் சுதந்திரமாக செயற்படுவதும் மிகமிக அவசியமாகும். இந்தவகையில் அமெரிக்காவின் நீதித்துறையானது சிறப்பாக செயலாற்றி வருகின்றது.

கூட்டாட்சியின் நீதித்துறை பற்றி அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது விதி கூறுகின்றது. அது நீதி அதிகாரங்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திடமும், காங்கிரஸால் அவ்வெபோது ஏற்படுத்தப்படும் ஏனைய கீழ் நீதிமன்றங்களிடமும் இருக்கும் என்று கூறப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் இருவகையான நீதிமன்றங்கள் உள்ளன. மாநில அரசுகளின் அரசியலமைப்புச் சார்ந்த சட்டங்கள் சார்ந்த வழக்குகளை விசாரிக்க மாநில நீதிமன்றங்களும், கூட்டாட்சி அமைப்பைச் சார்ந்த சட்டங்கள் தொடர்பான வழக்குகளை விசாரிக்க கூட்டாட்சி நீதிமன்றங்களும் உள்ளன. கூட்டாட்சி நீதிமன்றங்களின் அமைப்பில் மாவட்ட நீதிமன்றங்களும், அதற்கு அடுத்துபடியாக மேல்வழக்கு நீதிமன்றங்களும் உள்ளன. இதுவே நீதித் துறையின் சிகரமாக உள்ளது. அரசியல் யாப்பில் உயர்நீதிமன்றமே சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றது.

அமெரிக்காவின் நீதித்துறையே உலகிலேயே மிகவும் சுதந்திரமானதும், பலமானதுமானதாக காணப்படுகிறது. அமெரிக்காவின் நீதித் துறையின் அதிகாரங்கள் தொழிற்படும் போது அவை மூன்று பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. நீதிப்புனராய்வு என்ற அம்சம் மூலம் சட்டமன்றமோ, நிர்வாகத் துறையோ கூயற்றும் சட்டங்களையும், விதிகளையும் அரசியல் அமைப்பிற்கு முரணானவையா? இல்லையா? என நீதிமன்றம் மறு ஆய்வு செய்கின்றது. இந்த அம்சம் வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத நடைமுறையாகும். காங்கிரஸால் கூயற்றப்படுகின்ற எந்த ஒரு சட்டமூலமும் நடைமுறைக்கு வரும்போது அது தொடர்பான ஆட்சேபம் எழுப்பப்படுமானால் உயர்நீதிமன்றம் அதனை

விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குகின்றது. உயர்நீதிமன்றம் எதிராக தீர்ப்பு வழங்கினால் சட்டம் செல்லுபடியற்றதாகிவிடும்.

2. கூட்டாட்சியின் பாதுகாவலனாக திகழ்ந்து மத்திய அரசினதும், மாநில அரசினதும் அதிகாரங்களை தெளிவாக வரையறுத்துள்ளது. மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் தமது அதிகாரங்களுக்குட்பட்டு தொழிற்படுகின்றனவா என உயர்நீதிமன்றமே கண்காணித்து வருகின்றது. அத்துடன் மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கிடையிலான பிணக்குகளையும் இதுவே தீர்த்து வைக்கிறது.
3. உலகில் வேறெந்த யாப்பிலும் இல்லாதபடி அமெரிக்க யாப்பில் பிரஜைகளுக்கு பல ஜனநாயக ரீதியிலான அடிப்படை உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படை உரிமைகளை அரசு மீறும் போது பிரஜைகளின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் ஒரேயொரு நிறுவனமாக உயர்நீதிமன்றமே உள்ளது. பல துவைகள் அரசுக்கெதிராக தொடுத்த வழக்குகளில் உயர்நீதிமன்றம் அரசைக் கண்டித்து தனது தீர்ப்புகளை வழங்கியிடுள்ளது. அமெரிக்க மக்கள் மீது ஆட்சியாளர்களோ அல்லது சட்டங்களோ ஆதிக்கம் செலுத்தாது தடுக்கின்ற ஒரேயொரு நிறுவனம் உயர்நீதிமன்றம் என்று கருதுமளவிற்கு அதன் செயற்பாடுகள் காணப்படுகிறது.

மேலும் 18ம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்க யாப்பை வரைந்தவர்கள் அதன் வெளியிறவை மட்டுமே குறித்தனர். அமெரிக்கா அக்காலத்தில் ஒரு விவசாய நாடாகவும் காணப்பட்டது. ஆனால் பின் அமெரிக்கா கைத்தொழில் ரீதியாகவும் வளர்ந்து பெரும் பொருளாதார வல்லரசாக மாறியிடுள்ளது. இம்மாற்றத்திற்கேண்டும் சடுகொடுக்கும் வகையில் அமெரிக்க அரசியல் யாப்பிற்கு அபிவிருத்தியும், புதிய விளங்க்கமும் தேவைப்பட்டது. இந்துப் பணியை அமெரிக்க உயர்நீதிமன்றம் சிறப்பாக ஆற்றிவருகின்றது. அரசியல் யாப்பு தொடர்பான சர்ச்சை ஏற்பட்டால் உயர்நீதிமன்றம் ஆராய்ந்து வழங்கிய தீர்பும், வியாக்கியானங்களும் யாப்பு வழுப்பெறவும், தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கவும் உதவியுள்ளன. இவ்வாறாக நீதித்துறையின் அதிகாரங்களை நோக்கலாம்.

தடைகளும் சமநிலைகளும்

அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பின் சிறப்பான பண்பாக வலுவேறாக்கம் அமைந்து காணப்பட்டாலும் அதன் நடைமுறைத் தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் அம்சமாக அமெரிக்க யாப்பின் வெளிப்படையான பண்பாக இருக்கும் தடை

களும் சமநிலைகளும் விளாங்குகின்றன. இதன் மூலம் அமெரிக்க அரசியல் யாப்பின் சில செயற்பாடுகள் வலுப்பிரிவினைத் தக்துவத்துடன் பொருத்தாமல் உள்ளதை அவதானிக்கலாம். அமெரிக்க அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் வலுப்பிரிவினைத் தக்துவத்தால் கவரப்பட்டிருந்தபோதும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை செயற்படுத்த சட்ட, நிர்வாக, நீதித்துறைகளுக்கிடையே தொடர் பிருக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தனர். சகல அதிகாரங்களினதும் குவிப்பானது எதேச்சதிகார ஆட்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்பதையும் இதனால் பொதுமக்களின் சுதந்திரம் அழிக்கப்பட்டு தனியார் சுதந்திரம் பறிபோகும் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தனர்.

அதாவது சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை என்பவற்றுக் கிடையே சிறிதும் தொடர்பில்லாமல் ஒரு செயற்கைத் தன்மையை ஏற்படுத்தி னால் அது எதிர்பார்க்கும் நன்மையை விட தீவிரமே ஏற்படுத்தும். எனன்றால் எந்த ஓர் ஏற்பாடும் மக்கள் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டே செயற்படுவதற்கு அது பெருமளவிற்கு இடமளிக்க வேண்டும். ஸஸ்கி என்ற அறிஞர் “அதிகார வேறாக்கம் என்பது சம அதிகாரம் என்று பொருள்பாது” என்று கவரியிருப்பதி விருந்து இதனை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். சுருக்கமாகக் கவரினால் ஒவ்வொரு துறையும் தனித்தனியாக இயங்க வேண்டும் என்றாலும் ஒரளவுக்கு ஒன்றையொன்று ஒட்டியும் செயற்பட வேண்டும். இதுவே அரசாங்கம் சீரிய வழியில் செம்மையாக இயங்குவதற்கு ஓர் சிறந்த வழியாகும்.

காங்கிரசால் உருவாக்கப்படும் மசோதாக்கள் சட்டமாகக்கப்பட வேண்டுமாயின் இறுதியில் ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது நாட்டு நலனுக்கு ஒவ்வாத சட்டங்களை காங்கிரஸ் உருவாக்கினால் அதை ஜனாதிபதி தடை செய்யலாம். இவ்வேற்பாடானது சர்வதிகாரப்போக்கில் செயற்பட முற்படும் ஒரு சட்ட சபையின் அதிகாரத்தில் ஒரு வித தலையீட்டினை ஏற்படுத்தி அரசாங்கத்தின் ஏனைய துறைகளின் அதிகாரத்துடன் ஒரு சமநிலையைப் பேணிக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றது. ஜனாதிபதியை குற்ற விசாரணை ஒன்றின் தீர்ப்பின் அழிப்படையில் பதவி நீக்கம் செய்யும் காங்கிரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

ஜனாதிபதியின் நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்று கூறி நீதிமன்றங்கள் அந்நிர்வாகச் செயற்பாடுகளை

செயலிழக்கச் செய்யலாம். எனவே இவ்விடத்தில் வலுவேறாக்கல் தத்துவம் பொருந்தாமல் தோல்வியறுவதைக் காணலாம். நீதித் துறை நடவடிக்கை மீதும் சமநிலைத் தலையீடுகளின் செல்வாக்கு உள்ளதை காணலாம். நீதித் துறையின் தான்தோன்றித் தனமான சில செயற்பாடுகள் சட்ட, நிர்வாகத் துறைகளில் பகுதியளவிலான செயற்பாடுகளால் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளும், கூட்டாட்சி நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் ஜனாதிபதியால் செனற் சபையின் சம்மத்துடன் நியமிக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் நீதித்துறையால் குற்றவாளிகளுக்கென வழங்கப்பட்ட தண்டனையைக் குறைக்கவும், மாற்றவும், நீக்கவும் ஜனாதிபதி அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். இவ்வாறன் ஒரு செயற்பாட்டினால் நீதித்துறையில் நிர்வாகத்துறையின் ஒரு வித தலையீடு ஏற்படுகின்றது. அது மட்டுமன்றி சட்டத்துறையின் ஒரு விதத் தலையீடும் நீதித் துறையில் காணப்படுகிறது. உயர் நீதிமன்றத்தின் உயர் வரம்புகளையும், நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையையும், நீதிபதிகளின் வேதனம் மற்றும் சலுகைகளையும் நிர்ணயிக்கவும், நீதிபதிகளை சூற்ற விசாரணை செய்யும் அதிகாரத்தையும் காங்கிரஸ் பெற்றுள்ளது. இவை பொதுவாக சட்டத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை என்பவற்றுக் கிடையில் தடைகளையும், சமநிலைகளையும் ஏற்படுத்துபவையாக அமைகிறது.

முடிவாகத் தொகுத்து நோக்குகையில் அமெரிக்க அரசியல் அமைப்பில் சமநிலைத் தலையீடுகளின் அடிப்படையில் மூன்று துறைகளிடையேயும் வலுப்பிரிவினைக் கோட்பாட்டை அமுலாக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக நவீன் அரசியல் அமைப்புக்களில் வலுவேறாக்கல் தத்துவம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போதும் சமநிலை தலையீடுகளும் கணிசமான அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க அரசியல் யாப்பின் அமைப்பு, உள்ளடக்கம், தொழிற்பாடு என்பவற்றை அவதானித்தால் வலு வேறாக்கல் தத்துவம் என்பது பூரணமாக கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது. பூரண வலுப்பிரிவினை என்பது எந்த ஓர் அரசினும் தற்போது கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. ஏனனில் அரசாங்க நிர்வாகச் செயற்பாடுகள் பல்கிப் பெருகி மக்களாட்சி மலர்ந்துள்ள காலத்தில் தனி மனித சுதந்திரம், உரிமை பாதுகாக்கப் படுதல் மிக மிக அவசியம். இந்த வகையில் உலகில் உள்ள ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்படுமிடத்து ஒரளவுக்கேளும் சிறப்பான முறையில் வலுவேறாக்கல் தத்துவம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு அமெரிக்காவில்தான் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பது யாராலும் மறுக்கமுடியாது.

Bibliography

அம்பலவாணர் சிவராசா, வே.சி.வயோகலிங்கம், ஒப்பீடு அரசியல், குமரன் பப்ளிஷர்ஸ் - 1997.

குமாரலிங்கம் ரஞ்சகுமார் - அரசரியியலின் அடிப்படைத்தத்துவங்கள் - 1990.

சி.எஃப்.ஸ்ராங், தற்கால அரசியல் அமைப்புக்கள் (நுழைாக்கம்)

மோ. வள்ளுவன் கிளாரன்ஸ் அரசியல் அமைப்புக்கள் : ஓர் ஒப்பீடு.

Lord Buddha and The Eight - fold Path

1. Right Understanding (free from superstition and delusion)
2. Right Thought (high and worthy of the intelligent)
3. Right Speech (kindly, open, truthful)
4. Right Actions (peaceful, honest, pure)
5. Right Livelihood (bringing hurt of danger to no living being)
6. Right Effort (in self-training and self-control)
7. Right Mindfulness (the active waterful mind)
8. Right concentration (in deep meditation on the realities of life)

வடஅமெரிக்க சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம்

North American Free Trade Agreement

L.F.ஜெரால்டன்

4ம் வருடம்

வடஅமெரிக்க சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம் உலகின் முக்கிய அகல விரிவான பன்முக, வாணிப, சேவைகள், முதலீடு ஆகியவற்றிற்கான ஒப்பந்த மாகும். இவ்வாப்பந்தம் கனடா, மெக்சிக்கோ, அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கிடையேயான ஒன்றாகும். இது 1992இல் கைச்சாத் திட்பட்டு 1993ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஐக்கிய அமெரிக்க காங்கிரசினால் நிலைப்படுத்தப்பட்டு 1994ம் ஆண்டு ஜனவரி 01ம் திகதியில் இருந்து அமுல்படுத்தப்பட்டது. இவ்ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளின் படி இக்கண்டம் முழுவதும் வியாபிக்கும் சுதந்திர வர்த்தக வலயம் ஒரு முக்கிய விளைவாக அமையும்.

கனடா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, மெக்சிக்கோ ஆகிய நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் பின்வருமாறு தீர்மானித்துள்ளன.

- தமது நாடுகளுக்கிடையிலான நட்புறவையும், ஒத்துழைப்பையும் வலுப்படுத்துவது.
- உலக வாணிபம் விரிவாக்கப்படவுக்கும் ஒத்திசைவான வளர்ச்சிக்கும் பங்களிப்பது.
- தமது நாட்பாசி எல்லைப்பிரபுகளினுள்உருவாகும் சுரக்குகளுக்கும், சேவைகளுக்கும் விரிவானதும் பாதுகாவல் உள்ளதுமான சந்தையை அமைத்தல்.
- வாணிபத்தின் உருச்சிதைவை தவிர்த்தல்.
- தமது வர்த்தகத்தை ஆளுகை செய்யும் தெளிவானதும், பரஸ்பரமானதுமான விதிகளை நிலைப்பறங்கைய்தல்.
- வர்த்தக திட்டமிடலுக்கும் முதலீடு செய்வதற்குமான எதிர்வு கூறத்தக்க பணிச்சட்டங்களை அமைத்தல்.
- காப்பு வரிகளுக்கும் வர்த்தகத்திற்குமான பொதுவான ஒப்பந்தங்களின் கீழ் தம் நாடுகளுக்கான உரிமைகளையும், கடமைகளையும் கட்டியெழுப்புதல்.
- உலக சந்தைகளில் தமது வர்த்தக நிலையங்களின் போட்டத் திறமையை வளர்த்தல்.

- படைப்புத்திறனையும், புதுமைகான் திறனையும் வளரச்செய்து, அறிவு சார்ந்த உடைமைகள் தொடர்பான சரக்குகளினதும் சேவைகளினதும் வாணிபத்தைப் பெருக்கசெய்தல்.
- தமது எல்லைகளுக்குள் புதிய வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தி தொழில் செய்யும் சூழல்களையும் வாழ்க்கைத் தரங்களையும் மேம்பட்செய்தல்.
- மேற்கூறிய யாவையும் சூழல் பாதுகாப்பு, சூழல் பேணுதல் ஆகியவற்றிற்கு இசைய நிறைவேற்றுதல்.
- பொதுநல்த்தைப் பேணும் வகையில் இவற்றின் நெகிழ்வுத் தன்மையைப் பாதுகாத்தல்.
- ஆதாரிக்கவேலையை ஊக்குவித்தல்.
- சூழலுக்கான சட்டத்திட்டங்களையும், விதிகளையும் உருவாக்கி நடைமுறைப் படுத்தல்.
- ஊழியர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாத்து விரிவாக்கல்.

நீரிக்கோள்கள்

இவ் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட் நாடுகள் பின்வரும் குறிக்கோள்களை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

1. தமது நாடுகளின் எல்லைப்பறப்புக்குள் சரக்குகளும் சேவைகளும் எல்லைக் களுக்குக் குறுக்கே இப்பெயர் உதவுதலும் வர்த்தகத்திற்கு உதவும் தடைகளை நீக்குதல்.
2. குதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் நேர்மையான போட்டித்திறமையை வளர்த்தல்.
3. தமது எல்லைகளுக்குள் முதலீட்டு வாய்ப்புக்களை மேம்படுத்துதல்.
4. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் எல்லைகளுக்குள் அறிவு சார்ந்த உடைமைகளின் உரிமைகளை வலிந்து செயற்படுத்தலும் அவற்றிற்கான உரிய பாதுகாப்பை வழங்கலும்.
5. இவ்வொப்பந்தத்தை செயற்படுத்தத் தேவையானவையும் அவற்றை நிர்வகித்து, கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கானதுமான செயற்பாட்டு முறைகளை அமைத்தல்.
6. இவ்வொப்பந்தத்தின் பயன்களை மிகைப்படுத்தி மூன்று நாடுகளைச் சார்ந்த தும், அந்திலப்பகுதிக்கானதும், பன்முகப்படுத்துப்பட்டுமான ஒத்துழைப்பை வளர்ப்பதற்கான பணிச்சட்டத்தை நிலைநிறுத்தல் என்பனவாகும்.

இவ்வொப்பந்தத்தின் சிறப்பம்சங்கள்

1. சந்தை ஓய்ப்புகள் : வட அமெரிக்க எல்லைகளைக் கடந்து சரக்குகள் செல்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் இவ்வொப்பந்தத்தின் கீழ் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. பல்லாயிரக்கணக்கான பொருட்களுக்கு வரிகள் நீக்கப்பட்டதுடன் ஆயிரக்கணக்கான பொருட்களின் மீதுள்ள சங்கவரி நீக்கப்பட்டது. மோட்பார் பகுதிக்கும் விவசாயப் பொருட்களுக்கும் விசேட விதிகள் அமைக்கப் பெற்றன. சுரங்கச் செயற்பாடுகளை எளிதாக்கவும், சுரங்கப் பகுதிகளுக்கான வழக்குகளை தீர்ப்பதற்குமான முறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.
2. முதலீடு : பன்னாட்டு ஒப்பந்தங்களுக்கிடையே “நவ்ரா” வழுமையிக்க சர்வதேச பாதுகாப்பை முதலீடுகளுக்கு வழங்குகின்றது. அரசாங்கம் ஒன்று முதலீட்டு கடமைகளை நிறைவேற்றத் தவறும் பட்சத்தில் சர்வதேச நடவீர் தீர்ப்பிற்கு தமது சர்ச்சைகளை முற்படுத்துவதற்கான செயன்முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இது முதலீட்டாளர் அரசு பினாக்குகளைத் தீர்க்கும் புதியதொரு செயற்றிட்டமாகும்.
3. சேவைகளும், நிதி நிலைக்குரிய சேவைகளும் : வடஅமெரிக்க பொருளா தாரத்தில் சேவைகளே ஆகப்பெரிய வளர்ச்சி இயந்திரமாக அமைந்துள்ளது. சர்வதேச சேவை வழங்குபவருக்கும் நுகர்வோருக்கும் “நவ்ரா” முக்கிய உரிமைகளை வழங்கியுள்ளது. இவ்வித சேவை விதிகள் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் விரிவான பகுதிகளில் செயற்தகைமை பெற்றனவாகும். தொலைபேசித் தொட்டு சேவைகள், நிதிநிலைக்குரிய சேவைகள் ஆகிய வற்றிலும் “நவ்ரா” ஈடுபாட்டுப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. நிதிநிலைக்குரிய சேவைகளின் எல்லைகளுக்கு குறுக்கே நடைபெறும் வாணிபத்தால் இப்பகுதியின் பொருளாதாரம் பெருமளவில் நன்மையடைந்துள்ளது.

தனிக்காப்புரிமைகள், வர்த்தக குறியீடுகள், தொழிற்துறை உருவரை, வர்த்தக ஜிரகசியங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கும் விரிவான அறிவசார்ந்த உடைமைகளைக் கட்டித்தியாகப்பாதுகாக்குமாறு “நவ்ரா” தன் அமைப்பினரைக்கட்டுப்படுத்தி யுள்ளது. அறிவுசார்ந்த உடைமைகளின் கட்டமீறுதல்களைக்கட்டுப்படுத்தத் தேவையான சட்டங்களை தேசியசட்டங்களில் உட்படுத்தும்படி செயன்முறைகளை “நவ்ரா” தெளிவாக்கியுள்ளது.

கண்டாவுக்கும், ஜக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் வர்த்தக ரீதியான பயணங்களுக்கு “நவ்ரா” உதவியளிக்கிறது. வர்த்தக சமுதாயத்தினரும்

வாழ்க்கைத் தொழிலாளரும் முழுக் கண்டத்திலும் பயணம் செய்ய வாய்ப்புள்ளது. “நவ்ரா” ஒப்பந்தம் ஜனநாயக அரசாங்கங்களை ஆதரிக்கும் குறிக்கோளைக் கொண்டது. உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சி, நடுவாட்சி வனு, தளர்த்தப்பட்ட தனியார்துறை திசையமைந்த சமுதாயங்களை உருவாக்கல் இதன் நோக்க மாகும்.

இக்குறிக்கோள் ஒரு சுற்றுமுகமானதொன்றேயன்று. அரசியல் இணைப்புக் களையோ முழுமையாக்கலையோ நாடுவுக்கில்லை. கண்டாவும், மெக்சிக்கோவும் “நவ்ரா” ஜ ஆதரிப்பதன் நோக்கம் அவர்களின் ஏற்றுமதிச் சந்தையாகிய அமெரிக்காவிக்குள் நூழைவு உரிமை பெறுவதாகும். தமது நாடுகளின் இறைமையை இணைக்காமல் இதனை நிறைவேற்றிப் பெறுவது அவர்களின் குறிக்கோளாகும். ஜக்கிய அமெரிக்கா “நவ்ரா” வர்த்தக ரீதியாகவும் வெளிநாட்டு கொள்கைக்குத்துணைப்பியும் ஒன்றாகவும் கருதுகின்றது. அதன் அகில உலகிற்கான வர்த்தக கொள்கையில் இது ஒரு பகுதியாகும்.

மேலே அறைக்கோளத்தில் சுதந்திர வர்த்தக வாய்ப்பு வடக்கு தெற்கு பிளவு என் எண்ணப்படுவதை ஒன்றிணைக்க உதவுகிறது. “நவ்ரா” ஒப்பந்தம் இரு முக்கியத்துவம் மிக்க தொழில்வளமுள்ள இரண்டு நாடுகளுக்கும், வளர்முக நாடான்றுக்குமிடையே பரஸ்பர உறவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மெக்சிக்கோ தன் கயநலம் கருதி தனது சந்தைகளை ஏனைய இரு நாடுகளைப் பார்க்கினும் அதிக அளவில் திறந்துள்ளது. ஏனைனில் முதலே, அறிவு சார்ந்த உடைமைகள், உரிமை, போக்குவரத்து ஆகிய துறைகளில் மெக்சிக்கோவிற்கு இவ்வூப்பந்தம் சாதகமானதாகும். தீர்வை, வர்த்தகம் பற்றிய பொது ஒப்பந்தத்தில் (GATT) தொழில்துறை வளர்ச்சியுள்ள நாடுகளுக்கும், வளர்முக நாடுகளுக்குமிடையே உள்ள பிளவு “நவ்ரா” ஒப்பந்தத்தில் காணப்படாமை இதன் சிறப்பம்சமாகும்.

சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தத்தை மூன்றாவதான ஒரு நாட்டுடென் செய்து கொள்வது தொடக்கத்தில் கண்டாவின் விருப்பத்திற்கு மாறாகவே இருந்தது. எனினும் கண்டா சேராவிடினும் அமெரிக்காவும், மெக்சிக்கோவும் தனியாக ஒப்பந்தம் செய்ய நேரிடும் என்பதைப் புரிந்து கண்டா இணைக்கம் தெரிவித்தது. பின்னர் மெக்சிக்கோவடன் கண்டா ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள நேரிடும் எனும் அச்சமும் எழுந்தது. அமெரிக்கா மெக்சிக்கோவடன் நேரடி ஒப்பந்தம் செய்ய மிடத்து கண்டாவிற்கு வரவிருக்கும் முதலீடுகளின் பக்கமாகக் கவரப்பட இடமுண்

பாகும் என்பது உணரப்பட்டது. மற்றுமொரு பிழையான கருத்து மெக்சிக்கோ ஒரு வறிய நாடு என்பதால் பொருளாதாரப் புள்ளி விபரத்தின் படி சராசரி மெக்சிக்கோ நாட்டவர் சராசரி ஜப்பானியரையோ, ஜரோப்பியரையோ விட அதிகமாக கண்டா வின் ஏற்றுமதிப் பொருட்களை வாங்குவதாக அறியப்பட்டது. பொலரின் மதிப்புயர் வும் உயர்ந்து வரும் வர்த்தக செலவினைக் குறைப்பதும் அமெரிக்கா தமது விளைபொருட்களை பாதுகாக்கும் வழிக்குச் சீட்டுச் செல்லலாம், என்ற அச்சமும் எழுந்தது. இவற்றின் விளைவாக கண்பா இவ்வூப்பந்தத்தில் இணைந்து கொள்ளத் துணிந்தது.

பூகோள ரீதியில் மெக்சிக்கோவின் மக்கள் தாம் அமெரிக்காவிற்கு மிகவும் அண்மையில் இருப்பதை உணர்ந்தவர்கள் தமது அயலாராகிய அமெரிக்கரின் செல்வாக்கை சமன் செய்யும் ஜரோப்பிய பிழையை விரும்புகின்றவர் களாக காணப்பட்டார்கள். இவ்வொப்பந்தத்தை நோக்கி கவர்ந்தது அவர்களுக்கு தேவையான அமெரிக்க முதலீடாகும். இவ்வொப்பந்தத்தின் முதலாம் ஆண்டி லேயே 15 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் உள்வரவை எதிர்பார்த்தனர் என்பது குறிப்பிட்தத்தக்கது என்பதாகும்.

அமெரிக்காவுடனும், கண்டாவுடனும் ஒப்பந்தம் செய்ய மெக்சிக்கோவைத் தூண்டிய பிரதான காரணியாக அமைவது சுயாதீன் வர்த்தக ஒப்பந்தத்தில் இருந்துதாம் விலகியிருப்பின் தெற்கு நோக்கி பரவிவிடும் அதன் செல்வாக்குக்குப் பங்காளிகளாக்கத் தவறிவிடலாம் என்ற அச்சமாளகும். மெக்சிக்கோ தனது தன்னாட்டு உரிமையைப் பாதுகாக்கும் வகையிலேயே அமெரிக்காவுடன் தனது உறவைக் கொண்டிருந்தது. ஜக்கிய அமெரிக்காவுடன் ஏற்படும் எவ்வித பிற்கால உறவுகளும் அதனுடன் பொருளாதார ஒருங்கிணைப்பின் மூலமே நிகழ வேண்டும் என்பதற்கு எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. கண்டா ஜக்கிய அமெரிக்கா வடன் சுயாதீன் வர்த்தக ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்ட போதே கண்டா இதனை ஜந்து ஆண்கேளுக்கு முன்னரேயே உணர்ந்துள்ளது.

சுயாதீன் வர்த்தக ஒப்பந்தம் அமைக்கப்பட்ட போதே ஜக்கிய நாடுகளின் தென் பகுதி நாடுகள் அதுபோன்ற ஒப்பந்தம் ஒன்று மெக்சிக்கோவடன் ஏற்படுத்தப் படலாம் எனும் சாத்தியக்கூறு பற்றி எண்ணியிருந்தன. அவர்களுக்கு மெக்சிக்கோவினுள் பெறப்படும் பொருளாதார வாய்ப்புகளுக்கு கட்டுப்பாற்ற நூழை விடுமை பெறலாம் என்பது பெரும் தூண்டுகோலாக இருந்தது. இத்துடன் வெளி

நாட்டுக் கொள்கை ரீதியில் இவ்விரு நாடுகளிடையே மனமார்ந்த உறவுகளை ஏற்படுத்த உதவும் என அமெரிக்கா உணர்ந்தது. தளர்வறும் முதலீட்டுத் தடைகள், தமது சந்தையின் பாதுகாப்பைப் பற்றிய உறுதி, மெக்சிக்கோவின் பொருளாதார வளர்ச்சியால் விரிவடையும் தமது சந்தை வாய்ப்புக்கள் ஆகியன இவ்வொப்பந்த த்தை செய்ய வழிகோவின. எனினும் இன்றும் உண்மையான செயல்தீயான கருத்தை அமெரிக்கங்கள் அறிந்திருந்தனர். மூன்று நாடுகளும் இவ்வொப்பந்தத்தால் பயன்பெறும் அதேவேளையில் பொருளாதாரத் துறையின் கூறுகள் யாவும் பயன் பெறுமாட்டாதன்பதே இதுவாகும்.

இவ்வொப்பந்தத்தில் ஜக்கிய நாடுகள் ஆர்வம் காட்ட பின்வரும் பொருளா தாரக் காரணங்களும் உள்ளன.

அ. மெக்சிக்கோவின் திறக்கப்பட்ட வளரும் பொருளாதாரத்துடன் சந்தை நுழைவ வாயிலை அமைத்தல்.

ஆ. அரசாங்கத்தின் செயல்திட்டங்களுடன் செய்யும் ஒப்பந்தங்கள் வழியே மெக்சிக்கோவுடனும், கனடாவுடனும் சேவைகள் துறையில் புதிய வாய்ப்புக் கணல்ப் பெறல்.

இ. அமைப்பு ரீதியில் அமெரிக்கா, மெக்சிக்கோ, கனடா போன்றன நேர்மை யாகக் கையாளப்படும் எனும் உறுதியைப் பெறல்.

ஈ. ஜரோப்பிய ஆசிய பொருளாதாரக் கூட்டமைப்புக்களுடன் போட்டியிடுவதில் வடஅமெரிக்காவை வள்ளும் விருத்தி வாய்ந்தாக்கசெய்வது என்னவாகும்.

இவ்வொப்பந்தத்திற்கு ஜக்கிய அமெரிக்கா எதிர்ப்பில்லை எனக் கூற இயலாது. தொழிற்சங்கங்களும், சுற்றாடல் குழுக்களும் பலத்த எதிர்பைத் தெரிவித்தன. தெற்கு முகமாக வேலைவாய்ப்புகள் சென்றுவிடும் எனவும் உண்டியர் தமது உரிமைகளை இழந்துவிடுவார் எனவும் அச்சம் கொண்டனர். சூழல் மாசடைதல் தொப்பாக சுற்றாடல்குழுக்கள் பல உத்தரவாத உறுதிகளை விரும்பின.

பில்கினின்டன் ஜக்கிய அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாக கடமையேற்ற பின்னர் கனடாவுடனும், மெக்சிக்கோவுடனும் தொழில்துறை, சுற்றாடல், எதிர் பாராத பிரச்சனைகள் ஆகிய மூன்று பகுதிகளில் துணை ஒப்பந்தங்கள் இணைக் கப்பட்டன.

ஆசியாவிலும், ஜரோப்பாவிலும் போட்டியிடும் பொருளாதாரக் கூட்டமைப் புக்களை விட வடஅமெரிக்காவை வலிமை வாய்ந்ததாகும்படியே “நவூ” திட்பிடப் பட்டது. வடஅமெரிக்காவின் பொருளாதாரம் ஏனைய கூட்டமைப்புக்களின் பொருளாதாரத்தை விட வளர்ச்சியடைவது உண்மையாகும்.

மெக்சிக்கோவின் மீது ஜக்கியநாடுகளின் இனிய நம்பிக்கையை வலுப் படுத்தும் ஓர் ஒப்பந்தமாக இது அமைகிறது என்பது ஜக்கிய நாடுகள் இவ்வொப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட முக்கியமானதொரு காரணமாகும்.

இவ்வாறு வடஅமெரிக்க சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தமானது கண்டா, மெக்சிக்கோ, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிடையே பரஸ்பர கூட்டுறவுடன் அவர்களின் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்தி ஊக்குவிக்கவும் இதனால் அவை பலவிதமான வழிகளில் நன்மைகள் அடையவும் துணைபுரிகின்றது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

Bibliography

<http://www.en.wikipedia.org/wiki/North-American-free-Trade-Agreement>

<http://www.dallsted.org/research/efr/2001/efr01036.pdf>

<http://www.dall/asfed.org/research.border/tbe.gruben.htm>

<http://www.wright.edu/utdung/chater/pagul.htm>

<http://www.Back ground Nafta.com>

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் அரசியல் பொருளாதாரம்

Political Economy of World Trade Organization

R.ராஜாஜிதன்

4ம் வருடம்

சர்வதேச வர்த்தகத்தினை முன்னேற்றுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு வசதியே உலக வர்த்தக நிறுவனமாகும் (WTO). இந்த உலக வர்த்தக நிறுவனம் தோன்றுவதற்கு அடிப்படையாக GATT என்ற பொது உடன்பாட்டு அமைப்பு விளங்கியது. இந்த GATT பற்றி சருக்கமாக ஆராய்வோமானால் “வரிகள், சங்கத் தீர்வைகள் மற்றும் வியாபாரம் என்பன தொடர்பான பொது உடன்பாட்டு அமைப்பு” - (GENERAL AGREEMENT OF TRADE AND TARIFF) GATT ஆகும். இவ் விதம் உருவாக்கப்பட்ட GATT அமைப்பினால் சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்டு வந்த தடைகளை முற்றாக நீக்கிவிடும் நோக்கில் வர்த்தகம் தொடர்பாக பல சுற்றுப் பேச்க வார்த்தைகள் இடம்பெற்றன. இவ் விதமாக இறுதியாக 1986 ற்கும் 1994 ற்கும் இடையில் உருகுவேயில் இடம் பெற்ற எட்டாவது சுற்றுப் பேச்க வார்த்தையின் விளைவாக 1995 ஜூன் முதலாம் திங்கள் தொகைக்கும் மேற்படி GATT என்ற அமைப்பின் மறுவடிவமாக உருவாக்கப்பட்டதே உலக வர்த்தக நிறுவனம் [WORLD TRADE ORGANIZATION] ஆகும்.

இந்த உலக வர்த்தக நிறுவனத்தில் 151 நாடுகள் தற்போது அங்கம் வகிக்கின்றன. உலகத்தினுள் அனைத்து வர்த்தக நிறுவனங்களையும் ஒன்றிணைக்கின்ற சங்கம் தான் இந்த WTO ஆகும். இந் நிறுவனத்தின் தலை மைச் செயலகம் சுவிர்ச்சலாந்து நாட்டின் ஜெனீவா நகரில் அமைந்துள்ளது. இந்த WTO இன் பொதுப் பணிப்பாளராக பஸ்கல் லமி [Pascal Lamy] என்பவர் கடமையாற்றுகிறார். இவ் விதமாக உருவாக்கப்பட்ட உலக வர்த்தக நிறுவனமே சர்வதேச ரீதியில் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கட்டியழுப்பும் முகமாக உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுள் மிகக் கடைசியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகும். இந் நிறுவனத்தினுடைய நோக்கம், செயற்பாடுகள் எல்லாம் GATT என்ற அமைப்பின் அடிப்படையிலேயே அமைந்து காணப்படுகின்றன. எனவே உலக வர்த்தக நிறுவனத்தினுடைய சிறிய அறிமுகத்தை பார்த்த நாம் அடுத்து WTO ன் கட்டமைப்பு, நோக்கம், செயற்பாடு பற்றியும், அரசியல் பொருளாதாரத்தில் WTOன் பங்கு எவ்வாறு உள்ளது எனவும் பார்ப்போம்.

WTO வின் கட்டமைப்பு

கட்டமைப்பு ரீதியாக WTO எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்று பார்க்கையில்....

1. அமைச்சரவைக் குழு- உயர் மட்டக் குழு

அதி உச்சமான முடிவுகளை எடுப்பது அமைச்சரவை ஆகும். இது இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை கூடுவது மிகவும் கட்டாயமானதாகும். எல்லா உறுப்பு நாடுகளும் இந்த அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் தான் சந்திக்கின்றன. இந்த உறுப்பு நாடுகளுக்கு எல்லா விதமான வர்த்தக கூட்டங்களிலும், உடன் பாடுகளிலும் முடிவு களை எடுக்க உரிமை உண்டு.

2. பொதுக் குழு- இரண்டாம் மட்டக் குழு

அமைச்சரவை மாநாட்டில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்வுகளை கையாள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட குழுவே இதுவாகும். இது தன்னகத்தே மூன்று உபபிரிவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

I. வர்த்தகக் குழு:-

ஏற்றுமதி இறக்குமதி தீர்வை, வர்த்தக அலுவல்களைக் கவனித்தல் போன்ற சேவைகளை இக்குழு மேற்கொள்கிறது. இது சர்வதேச பொருட்கள் சார்பான வர்த்தக அலுவல்களை கண்காணிக்கின்றது. அனைத்து நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் இக்குழுவில் உள்ளனர். அவர்கள் இக்குழுவிற்கு பொறுப்பானவர்கள். இக்குழுவின் தற்போதைய தலைவராக யன்னேவ் பெற்றிக் அகா (நெஞ்சிரியா) என்பவர் கடமையாற்றுகிறார்.

II. உடமை உரிமை சம்பந்தமான வர்த்தகக் குழு:-

இக்குழு தகவல்கள், செய்திகள், பதிவுகள் போன்றன சம்பந்தமாகவும், தகவல் சம்பந்தமாகவும் வர்த்தகக் சேவைகளைச் செய்கின்றன. அதாவது தொழி நுப்பியலாளர்களுக்கு மேலும் அதிகமான அறிவுகள் விடயங்களை புகட்டுதல், வர்த்தகம் சம்பந்தமான செய்திகளை அறிக்கைகளாக வெளியிடல், வர்த்தக தகவல்களை உறுப்பு நாட்டு பிரதிநிதிகளுக்கு வழங்கல் போன்ற விடயங்களை செய்கிறது.

III. சேவை வர்த்தகக் குழு:-

இது பொது வர்த்தகக் குழுவின் கீழ் செயற்படுகிறது. வெளிநாட்டு அங்கத்து வர்களின் பொதுச் சேவைகளையும், செயற்பாடுகளையும் கவனிக்கிறது.

மேற்குறிப்பிட்டவாறுதான் பொதுக்கும் 3 உப பிரிவுகளை வகுத்து செயற்பாடுகளை நடாத்துகின்றது. இப் பிரிவுகள் மேலும் பல உப பிரிவுகளைக் கிரிக்கப்பட்டு WTO ன் செயற்பாடுகள் அவற்றுக்கு பகிர்ந்தனிக்கப்படுகின்றன. அவற்றிலே மாணியக்கும், தகவல் தொழிலாட்டுப் பகுதிகளைக்கும், மேற்பார்வைக்கும், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் குழு, வரவு செலவுத் திட்ட மற்றும் நிதி நிர்வாகக்கும், போன்ற பல்வேறு குழுக்கள் தமது செயற்பாடுகள் சேவைகளைத் திறப்படச் செய்கின்றன.

மேற்குறிப்பட்ட ஒழுங்கமைப்பின் அடிப்படையில்தான் உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் பணிகள் யாவும் பகிரப்பட்டு செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இனி நாம் உலக வர்த்தக நிறுவனத்தினுடைய நோக்கம், தொழிற்பாடுகள் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.

WTO என் நோக்கம்

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் நோக்கங்கள் பொதுவாக இந்நிறுவனம் சர்வதேச நாடுகளிடையேயான வர்த்தகத்தை சீராக்கி ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி இதன் மூலம் ஒட்டு மொத்த மனித குலமும் பயன்பெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். இவ்வமைப்பு சர்வதேச ரீதியில் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கட்டியெழுப்பும் விதமாக உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் மிகக்கடைசியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாகும். இந்நிறுவனத்தினுடைய முக்கிய நோக்கங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- உலக வர்த்தக கட்டுப்பாடுகளையும், தடைகளையும் நீக்கி வர்த்தகம் சீராக்கி, நியாய பூர்வமாகவும் நடைபெறவும் மிக ஏழை நாடுகளில் வர்த்தகத்தில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கும் உதவுதல்.
- இவ்வமைப்பின் அங்கத்துவ நாடுகள் புதிய உடன்படிக்கையை எட்டுவதற்கு பாடுபடுகின்றன. வறிய நாடுகளிற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற விடயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து நாடுகளிற்கிடையிலான வர்த்தகத்தை தாராளமய்ப்படுத்துவது இதன் இன்னொரு நோக்கமாகும்.
- சர்வதேச வர்த்தகத்தினை விருத்தி செய்வது என்ற பிரதான நோக்கத்திலிருந்து, உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் பங்கு முக்கியமானது. மேற்குறிப்பிட்ட

வாறான பிரதான சில நோக்கங்களை மையமாகக் கொண்டு உலக வர்த்தக நிறுவனம் தனது தொழிற்பாடுகளை திறப்படச் செய்து தனது பங்கினை பூர்த்தி செய்ய முயன்றுகிறது. இந்த வகையில் அடுத்து W.T.O இன் பணிகளை நோக்குவோம்.

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் (WTO) பணிகள்

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தினுடைய முக்கியமான பணிகள் அல்லது தொழிற்பாடுகள் என்ற வகையில் பின்வருவனவற்றை நோக்கலாம்.

1. உருகுவே மாநாடின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்.
 - சேவைகள், முதலீடுகள், சொத்துக்கள் போன்றவற்றை இதன் கீழ் கொண்டு வருதல்.
 - மேலாண்மை, புடைவைகள், ஆடைகள் என்பவற்றை ஒரு விதி முறையின் கீழ் கொண்டு வந்து உலகம் தழுவிய வியாபாரப் பண்டங்களை உருவாக்குதல்.
 - உடன்படிக்கைகளை கண்காணிப்பதும், உறுப்பு நாடுகளிற்கிடையே தகராறுகள் ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக் கொள்ளுதல்.
2. உலக வியாபார விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தி கடல் கடந்த கொடுக்கல் வாங்கல்களை செய்வதற்கு வசதிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல்.
3. சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாத்தல்.
4. நிதிச் சேவை, ஊழிய நகர்வு, போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு, கட்டுலசெவிப்பு காட்சிகளைத் தாராள மயமாக்குதல்.
5. வர்த்தக கண்காட்சிகளை ஒழுங்கு செய்வதன் மூலம், உற்பத்தி, ஏற்றுமதி, இறக்குமதிகளைக் கவர்தலும், பிற நாடுகளை வரவழைப்பதும், ஊக்கு விப்பதும்.
6. அங்கத்துவ நாடுகளிற்கிடையில் பொருளாதார உறவுகளை வளர்த்தல்.
7. WTO இன் பணியாளர்களுக்கும், பயணாளிகளுக்கும், நடைமுறை பற்றிய பயிற்சி நெறிகளையும், கருத்தரங்களையும் வழங்குதல், வர்த்தக நிபுணர் களை உருவாக்குதல்.
8. வர்த்தக முன்னணிப் பிரமுகர்களைக் கொண்ட வர்த்தக மாநாடுகளை நடாத்துதல்.
9. வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பாகக் காணப்படும் தீர்வைகள், இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றை நீக்கி சர்வதேச வர்த்தகத்தினை விரிவடையச் செய்தல்.

10. அங்கத்துவநாடுகளின் விவசாயம், கைத்தொழில், வெளிநாட்டு செலாவணி, புலமை சார் சொத்துரிமை தொடர்பான விடயங்களில் கவனம் செலுத்துதல்.
11. புதிய தொழில் நுட்பங்களை கையாளுதல் மேலே குறிப்பிட்ட தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்வதன் மூலமாக WTO வானது தனது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முற்படுகிறது.

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் அரசியல் பொருளாதாரம்

உலக வர்த்தக நிறுவனத்தினுடைய அரசியல் பொருளாதாரம் எவ்வாறு உள்ளது என்பதைப் பார்க்கும் முன் ‘அரசியல் பொருளாதாரம்’ என்பது சற்று ஆராய் வேண்டியது அவசியம். அந்த வகையில் நோக்கின்....

இன்றைய பொருளியல் எனப்படும் சமூக விஞ்ஞானம் தொடக்க காலத்தில் ‘அரசியல் பொருளாதாரக்கொள்கையாகவே’ காணப்பட்டது என வாழ்வியற் களஞ்சியம் கூறுகிறது. கல்யாசாரம் வரை பொருளியல் அரசியல் அறிவியலின் ஒரு கிளையாக மதிக்கப்பட்டு வந்தது. அரசியலும், பொருளியலும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்களைப்போன்றது. 1750-1850 களில் நிலவிய தொழிற்புரட்சி காரணமாக இவ்விரு கற்கை நெரிக்களையும் ஒன்றோடொன்று மேலும் நெருங்கிய தொடர்பை வளர்த்துக் கொண்டன. இன்று ஒவ்வொர் அரசும் பொருள் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தைச் சிறிய அளவிலோ அல்லது பெரியளவிலோ மேற்கொள்ள முனைகின்றன. இந்தியா உட்பட இன்றைய நவீன அரசுகள் பலவும் பொது மக்களின் நலனுக்காக பெரிய அளவில் பொருளாதாரத் திட்பங்களை வகுத்துச் செயற்படுகின்றன.

அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு முறையான விளக்கமளித்து அதனை தனி இயலாக மாற்றிய பெருமை இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த Adam Smith கையே சாரும். இவரை Father of Political Economy அதாவது அரசியல் பொருளாதாரத்தின் தந்தை என்று அழைக்கின்றனர். அத்துடன் கம்யூனிஸம், சோஸலிஸம், முதலாளித்துவம் போன்ற பாரிய அரசியற்கோட்பாடுகளுக்கு அரசியல் பொருளாதாரமே மையவாதமாக விளங்குகின்றது. ஒரு அரசியல் பொருளாதாரக்கட்டுப்பாடும் அரசியல் அதிகாரமும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தே உள்ளன. பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லாத அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு சிறிதும் மதிப்பு இல்லை. இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து தான் செயற்படுகின்றன. இந்த அரசியல் பொருளாதாரத்தினுடைய பல பரிமாணங்களை உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததில் யுத்தங்களுக்கு பங்குண்டு.

இனி நாம் WTO வினாடைய அரசியல் பொருளாதார பரிமாணம் பற்றி பார்ப்போம்.

ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் பின் ஏற்படுத்தப்பட்ட உலக வாங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வர்த்தக நிறுவனம் ஆகிய ஒழுங்கமைப்புக்களின் அரசியல் பொருளாதாரக்கொள்கைகளை இன்றைய சர்வதேச அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்திக்கொண்டிருப்பதுடன் குறிப்பாக 3ம் உலக நாடுகளின் அரசியலிலும் தாக்கம் செலுத்துபவையாக காணப்படுகின்றது.

WTO வின் அடிப்படையான நோக்கம் உலக வர்த்தகத்தில் விடுதலையை ஏற்படுத்தி பாதுகாப்பான அடித்தளத்தை உருவாக்கி பொருளாதார வளர்ச்சி யையும் மேம்பாட்டையும் ஏற்படுத்தல். உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் உறுப்பு நாடாக சேருவதும், அதன் உறுப்புரிமையும் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் தனித்துவ மான ஒரு விடயமாகும். இது அந்த நாட்டின் வர்த்தக பொருளியல் நிலைமை, தகைமைகளிலேயே தங்கியிருக்கிறது. ஒரு நாடு WTO வில் இணையவிரும்பின் WTOவின் பொதுச்சபையில் அந்நாட்டின் அரசியல் வர்த்தக, பொருளியல் சம்பந்தமான விடயங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, ஏனைய உறுப்பு நாடுகளால் பரிசீலிக்கப்படும்.

பல்வேறு விடயங்கள் ஆராயப்பட்டு இறுதியாக பொதுச்சபையினால் அங்கீ காரம் பெற்றதாரு நாடு WTO வில் அங்கத்தவராக இணைய மூடியும். இவ்விதம் அங்கம் வகிக்கும் பல நாடுகளும் WTO வினால் தமது வர்த்தக பொருளாதார தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு நாடும் தத்தமது நாட்டில் இயங்குகின்ற உப உலக வர்த்தக நிறுவனம் மூலமாக தம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டினதும் பொதுவான தொழிற்பாடு யாதெனில் சர்வதேச ரீதியில் கொள்வனவாளர், விற்பனையாளர் ஆகியோருக் கிடையிலும் உற்பத்தியாளர், உபயோகிப்பாளர் ஆகியவர்களுக்கிடையிலும் ஒரு திறமையுள்ளன ஒரு வர்த்தக உதவியாளராக செயற்படுவதாகும். இவ்வாறு பொதுவான குறிக்கோளைக் கொண்டுள்ள மக்கள் ஓரிடத்தில் சந்தித்து தங்கள் வியாபாரத் தினை திறமையாகவும், தீவாபகரமானதாகவும் நடத்தும் இபங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக நியூயோர்க் - வோல்ஸ்ட்ரீ, போக்கியோ - கடுட்டோகோ, பாரிஸ் - யோர்ஸ், லண்டன் - சர்க்குச்செலாவணி, சிக்காக்கோ - வர்த்தக சபை ஆகிய வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

உலக வர்த்தக நிறுவனங்களும் வர்த்தகம் தொடர்பான பல ஈற்றுப்பேச்சு வார்த்தைகளை நடாத்தி அதில் வர்த்தகம் தொடர்பான பல தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஈற்றுப்பேச்சுவார்த்தையின் போதும் வரிகளை நீக்குதல், விவசாய உற்பத்தி, சுந்தை வாய்ப்பு, ஏற்றுமதி மானியம், வேலை வாய்ப்பு என்பன பற்றிய சில தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன.

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் வளர்முக நாடுகளுக்கு வர்த்தகீதியிலான பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டுமென WTO விதியறுத்துகிறது. WTO எந்த விதமான பாரப்சமும் உறுப்பு நாடுகளுக்கு காட்டுவதில்லை. WTO வின் உறுப்பு நாடுகளுக்கு அமெரிக்காவும், ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் தான் அதிகமான பங்கினை செய்துள்ளன. உயர் வருமான நாடுகள், நடுத்தர வருமான நாடுகள், தாழ்வருமான நாடுகள், ஏழை நாடுகள் என்ற நான்கு வகையான நாடுகளில் உயர்வருமான நாடுகளே WTO வின் ஒழுங்கமைப்பாளர்களாக காணப்பட அதனால் ஏழை நாடுகள் தாழ் வருமான நாடுகள் மிக மோசமாக பாதிக்கப்படுகின்றன. உயர் வருமான நாடுகள் தமது தனிப்பட்ட சில நலன்களை கருத்திற் கொண்டு மற்றைய நாடுகளை பாதுகாப்பற்றவர்களாக மாற்றுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக ஜப்பானின் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பால் அதன் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க WTO வை அமெரிக்கா பயன்படுத்த முற்படுகிறது. இவ்விதமான WTO வை விருத்தியடைந்த நாடுகள் சில தமிழகம் மாற்ற முற்படுகின்றன. இவ்விதமான WTO வை தமிழகம் ஈந்துக்கொண்டுள்ள சில உயர் வருமான நாடுகள் கடன் பெற்ற உறுப்பு நாடுகளின் கடன் தொகைக்காக இந்த நாடுகளின் சுந்தைவாய்ப்பட்களை பெற்றுக் கொள்கின்றன. இதனால் ஏழை நாடுகளின் கடன் சமை மேலும் அதிகரிக்கிறது. இதனால் உள்நாட்டில் பஞ்சம், பசி, பட்டினி அதற்கெதிரான மக்களின் கிளர்ச்சிகள் போன்றனவும் இதனால் அரசியல் ஸ்திரமற்ற தன்மையும் ஏற்படுகிறது. ஆபிரிக்க நாடுகளை இதற்கு உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். இந்த அரசியல் ஸ்திரமற்ற தன்மையால் உபதேசிய எழுச்சி போராட்டங்கள், ஆடுதக் கலாசாரமும், வன்முறை போன்ற வற்றால் மிக ஏழை நாடுகளின் அரசியல் பாதிப்படுகின்றது.

வறுமைதான் இன்று உலகம் எதிர்நோக்குகின்ற பாரிய பிரச்சனையாக உள்ளது. கடந்த சில வருடங்களாக சர்வதேச அமைப்புக்கள் பலவும் வறுமை ஒழிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டாலும் இன்றுள்ள யதார்த்தம் வேறாகவுள்ளது.

இவ்வாறாக உலக வர்த்தக நிறுவனத்தில் அங்கம் வசிக்கும் உறுப்பு நாடுகளான மிகவும் தாழ் வருமான நாடுகள் கடன் சமையால் வறுமை, வறுமையால் பட்டினிச்சாவ போன்ற விளைவுகளையும் சுந்தித்துக்கொள்கின்றன.

இன்னொருவகையில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் சில தமது பொருளா தார நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு பிறநாடுகளுடன் அரசியல், பொருளாதார தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்கின்றன. இதனால் பொருளாதார விருத்தி ஏற்பட்டு நாடுகளுக்கிடையில் நல்லுறவும் ஏற்படுகிறது. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகள் மட்டுமன்றி நடுத்தர வருமான நாடுகளும் தமது பொருளாதார நலன்களை கருத்தில் கொண்டு பரஸ்பரம் நாடுகள் ஒன்றில் ஒன்று விட்டுக்கொண்டு மேற்கொண்டு அதன் மூலமாக தமது திடைக்கை அடைய முயல்கின்றன.

இன்று உலக மயமாக்கல் எனும் தாராள முதலாளித்துவ பொறிமுறையை அமுல்படுத்தாத நாடுகளே இல்லை எனலாம். வறியவர்களை மேலும் வறியவர் களாக்கி செல்வந்தனை செல்வந்தர்கள் ஆக்கும் இப் பொருளாதார முறையை அமுல்படுத்துவதில் அமெரிக்கா வெற்றி கண்டுள்ளது. உலகை வேட்டையாட அமெரிக்கா பயன்படுத்தும் ஆடுதங்கள் WB (உலகவங்கி) IMF (சர்வதேச நாணய நிதியம்) மற்றும் WTO இந்த அமைப்புக்கள் மீது ஆடுக்கம் செலுத்துவது அமெரிக்காவே ஆகும். அவற்றின் நிபந்தனைகள் அமெரிக்காவின் நிபந்தனைகள் தாம் என்பதை எளிதில் புரிந்துகொண்டு விடலாம்.

மேலே சொல்லப்பட்டவாறு தான் WTO இன் அரசியல் பொருளாதார பரிமாணம் அமைகிறது. அதாவது உறுப்பு நாடுகளின் பொருளாதார விருத்திக்கு பங்களிப்பு செய்யும் அதேநேரம் அந்நாடுகளின் அரசியலிலும் தாக்கத்தை செலுத்துகிறது.

முடிவுரை

மேலே கூறப்பட்ட உலக வர்த்தக நிலையம் பற்றிய அனைத்து அம்சங்களையும் ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கி ஒரு முடிவுக்கு வரும் போது WTO இனது சர்வதேச வர்த்தகத்தை சீராக்கி ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி அதன் மூலம் ஒட்டு மொத்த மனித குழுமம் பயன்பெறவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட

நிறுவனம். தேசிய வர்த்தக கொள்கைகளை கண்காணிப்பதும், வர்த்தக ரிதிபிளைன் சர்க்கைகளை தீவ்பதும், துறைசார் உடன்படிக்கைகளை முறையாக அமுல்படுத்துவது, உலக வர்த்தக நிறுவனத்தின் பொறுப்பாகவுள்ளது. இந்தப் பொறுப்புக்களை யெல்லாம் திறம்பட செய்ய செல்வந்தநாடுகள் எவ்வளவு தூரம் அனுமதிக்கும் என்பது கேள்விக்குறியிடே.

உலக வர்த்தக நிறுவனம் முழுமையான மேற்கு ஜனநாயக கோட்பாடு களுக்கு உயிர்கொடுக்கும் வகையில் உயிர் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே WTO மீதான நம்பிக்கை பழுதுபடும் பட்சத்தில் ஒட்டுமொத்த சுமாரை ஜனநாயகம் மீதான நம்பிக்கையின்மையை அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுக்கும். ஐக்கிய நாடுகளின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஜனநாயகத்தை நோக்கிய முக்கிய திருப்புமுனையாக WTO வை கருத்துமுடியும்.

எவ்வாறிருப்பினும் WTO மீது சில கடுமையான விமர்சனங்கள் எழுத்தான் செய்கின்றன. அதாவது சில அபிவிருத்தியின் உச்சத்தில் உள்ள நாடுகள் தம் சுய நலன்களுக்காக WTO வை தும்வசம் மாற்ற முயல்கின்றன. உதாரணமாக அமெரிக்காவை குறிப்பிடலாம். இதனால் ஏழை நாடுகளே மிகவும் பாதிப்பறுகின்றன. வறிய நாடுகளுக்கு உதவுவதே ஒரு நோக்காகக் கொண்டு செயற்படும் WTO வானது சில வல்லுரசு நாடுகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும் வறிய நாடுகளுக்கு உதவும் விடயத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டு பல சுற்றுப்பேச்க்கள் இடம்பெற்றன. மீண்டும் இப் பேச்க்கள் இந்த ஆண்டு (2007) ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு WTO வானது தனது இலக்கியை எடுவதற்கு முயற்சிக்கிறது எனலாம்.

Bibliography

அரசியல் அறிவியல் - மேல்நிலை முதலாம் ஆண்டு
தமிழ்நாட்டு பாடநூல் கழகம் - 1997.

இராஜகோபால் நந்தகுமாரன், வடக்கு தெற்கு வர்த்தகமும் உலக வர்த்தக அமைப்பும், நவபொருளியலாளன், மலர் - 2, யூலை - 2000.

கலாநிதி ஜே.பி.கலேகம், 'உலகமயமாக்கல்' பொருளியல் நோக்கு ஏப்ரல் - மே - 2000.

சா.பி.கிருபானந்தன் 'பூகோளமயமாதல் மூன்றாம் உலகப்பார்வை' கரித்தாஸ் (கிழுடைக்) யாழ்ப்பாணம் - 2003.

செ.கணேசலிங்கன், நவீனத்துவமும் தமிழகமும் குமரன் பதிப்பு சென்னை - 2001.

தர்மா டி.சில்வா, 'இலங்கையில் உலக வர்த்தக நிலையம்' பொருளியல் நோக்கு, நவம்பர் - டிசம்பர் - 1991.

மதுரை ஆணந் "மீடியா - நதிமூலம், ரிவிமூலம்" திரு. கிருதயகுருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை - 2003.

மனோக்குமார், பாஞ்சாபோய் "உலக வர்த்தக நிறுவனங்களும் ஓவது உலகின் உயிரியல் சொத்துக்களும்" பொருளியல் நோக்கு, ஜன - மார்ச் - 2001.

மான்ஸிபிரபிஸ்டெகர், (தமிழில் க.பூரணச்சந்திரன்) உலகமயமாக்கல் மிக சுருக்கமான அறிமுகம் - 2006.

S.K.S.நாதன் 'சர்வதேச அரசியல் கோட்பாடுகளும் நடைமுறையும்' 2006.

John Baylis and Steve Smith, 'The Globalization of World Politics', Oxford University Press -2001

பொதுசன அபிப்பிராயமும் அதை உருவாக்கும் சாதனங்களும்

Public Opinion and the Means of Creating it.

B.கிருஸ்னாலேண்
உதவி விரிவுரையாளர்,
அரசுறவியல்துறை.

பூரண விடயஞானமும் தெளிந்த சிந்தனையுமின்ஸ பொதுமக்களின் அபிப்பிராயம் நாட்டில் நிலவினால் அதுவே ஜனநாயகத்தின் அத்திவாரமாகும். ஜனநாயகத்தின் வெற்றிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பொதுசன அபிப்பிராயம் மிக முக்கியமான கருவியாகும். பெரும்பாலான நாடுகளின் ஜனநாயக முன்னேற்றத்துக்கு பொதுசன அபிப்பிராயம் பின்புலமாக காணப்படுகின்றது. ஜனநாயகம் வளர்ச்சியடையாத ஆரம்ப காலங்களில் மன்னனது கருத்து அல்லது கட்டளை மக்களது அபிப்பிராயமாக காணப்பட்டது. குறிப்பாக “தெய்வீக வழி உரிமைக் கோட்பாடு” வலியுறுத்தப்பட்ட மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் தெய்வத்தின் பிரதிநிதியாக மன்னன் கருதப்பட்டான். எனவே தெய்வத்தின் சார்பாக அல்லது பூலோக பிரதிநிதியாக மன்னன் கூறுகின்ற கருத்துக்கள் தெய்வத்தின் கருத்தா கவும் கட்டளையாகவும் காணப்பட்டதால் மக்கள் அதனை அவ்வாறே ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆரம்பகாலங்களில் காணப்பட்ட இத்தகைய நிலை ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் பின் மாற்றமுற்ற தொடங்கியது. இம் மாற்றமுற்ற தொடங்கியது. இம் மாற்றத்தின் காரணமாக எதிர்கருத்துக்கள் அல்லது மாற்றுக்கருத்துக்கள் தோன்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

பொதுசன அபிப்பிராயம் என்பது அரசாங்கமொன்றின் செயற்பாடுகள் அதில் பங்கு பெறும் நபர்கள் முக்கிய நிகழ்வுகள் போன்றவை பற்றிய மக்களிடம் காணப்படும் ஒருமித்த கருத்து நிலையை குறிப்பாக அமைகின்றது. அதாவது ஒரு நாட்டில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களின் ஒத்தகருத்தினை அல்லது இணக்கப்பாட்டை தெரிவிப்பதாக பொதுசன அபிப்பிராயம் வெளிப்படுத்தப் படுகிறது.

Sir. Henry Main என்பவர் பொதுசன அபிப்பிராயம் பற்றிக் கூறும் போது “பொதுசன அபிப்பிராயம் என்பது அபிப்பிராயக் கூட்டம் ஆகும். அபிப்பிராயம் என்பது பரிசீலனைக்கு எடுக்கும் விடயம் பற்றிய சரியான அறிவுடன் ஆழமான சிந்தனையின் பின்பு எடுத்துக்கொள்ளும் முடிவு ஆகும்.” என்கிறார்.

இங்கு முன்னடுக்கப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அறிவியல் ரீதியானதும் பரந்த நோக்குள்ளவையாகவும் நாட்டு வளர்ச்சிக்கு அல்லது மக்களது நலன் களிற்கு ஏற்படுத்தைகவும் அமைந்தால் மட்டுமே அது வெற்றிகரமான பொதுசன அபிப்பிராயமாக அமையும். மாறாக பிரதேச, இன, மத, மொழி, சாதி போன்ற குறுகிய கொள்கைகளினால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற கருத்துக்கள் அனுசல மான பொதுசன அபிப்பிராயமாக கருதமுடியாது. அது நாட்டிற்கும் மக்களிற்கும் தீவை விளைவிப்பதாகவே அமையும் சாதகமான பொதுசன அபிப்பிராயம் உருவாக்குவதற்கு தேவையான நிபுந்தனைகளாக பின்வருவனவற்றைக் கொள்ளலாம்.

- ஒருநாட்டில் உள்ள மக்கள் கல்வி அறிவுடையவர்களாகவும் பொது விடயங்களில் அக்கறை உடையவர்களாகவும் இருந்தல் வேண்டும்.
- மக்கள் யாவரும் சகல உரிமைகளும் பெற்றவர்களாகவும் தமது கருத்துக்களை பகிரவாக்கமாக வெளியிடும் துணிவு கொண்டவர்களாகவும் இருந்தல் வேண்டும்.
- பிரஜைகள் தேசிய உணர்வு உடையவர்களாகவும் பொதுநலன்களிற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பவர்களாகவும் இருந்தல் வேண்டும்.
- வெகுசன தொட்டுசாதனங்கள் சுயநலத்துக்கு இடம் கொடுக்காமலும் பக்கச்சார்பின்றியும் நடுநிலையாகவும் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றவர்களாகவும் காணப்பட வேண்டும்.
- மக்களது அரசியல் நடவடிக்கைகளை வெளியிடக்கூடிய கருத்துவெளியிடும் சுதந்திரம், சங்கங்களை அமைக்கும் சுதந்திரம், வேறு அமைப்புக்களை உருவாக்க கூடிய அரசியல் கூழல் என்பனவும் காணப்படுதல் வேண்டும்.
- பெரும்பால் மையினரது விருப்புகள் தெரிவிவானதாகவும் நீதியானதாகவும் இருக்கும் போது சிறுபான்மையினரது நலன்களும் பேணப்படல் வேண்டும்.

ஒரு ஜனநாயக அரசின் வெற்றி பலம் வாய்ந்த பொதுசன அபிப்பிராயத்தின் மீது கட்டியமைக்கும் போது மேலே விபரிக்கப்பட்ட நிபுந்தனைகள் அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். தூரநோக்கற்ற அரசியல் தலைமை, சுதந்திரமாக வெகுசன சாதனங்கள் இயங்குவதனை தடுக்கும் அரசியல் நடவடிக்கைகள் போன்றவை ஆரோக்கியமான பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குதல் தடையை ஏற்படுத்திவிடும்.

பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கும் சாதனங்கள்

இன்றைய உலகநாடுகள் பொதுசன அபிப்பிராயத்தின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து மக்களது சிந்தனைகளை வழிப்படுத்தி ஒழுங்கமைப்பதற்கு பெரும் பணம் செலவு செய்துவருகின்றன. இத்தகைய வழிப்படுத்தல் ஒவ்வொரு நாடுகளின் அரசியல் சமூக, பொருளாதார வள்ளுவமக்கு ஏற்றுப்படு அமைகின்றது. குடும்பம், கல்வி, சமயம், சமூக ஸ்தாபனங்கள், அபிப்பிராயத்தலைவர்கள் அரசியல் கட்சிகள் வெகுசனதொடர்பு சாதனங்கள் அமுக்கக்குழுக்கள் போன்ற பல்வேறுபட்ட காரணிகள் பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதில் முனைப்புப் பெறுகின்றன.

குடும்பம்

பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கும் சாதனங்களில் ஒன்றாக குடும்பம் காணப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனது பிறப்பில் இருந்து இறப்பு வரை அவனது குடும்பத்தினுடைய செல்வாக்கு மிகுந்த தாக்கம் செலுத்தும் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றது. குடும்பம் ஒன்றின் யன்னவின் ஊடாகவே ஒருமனிதன் முதலில் உலகை அவதானிக்கின்றான். எனவே குடும்பத்தில் காணப்படுகின்ற சிந்தனைகள் கொள்கைகள் என்பதை குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே பிரதிபலிக் கப்படுகின்றது. குடும்பத்தின் மூத்தநிலை உறுப்பினர்களிடையே காணப்படுகின்ற அபிப்பிராயங்கள் இளையவர்களிடமும் ஏற்படுவதுடன் அது நீடித்ததன்மையுடனும் காணப்படுகின்றது. பெரியவர்கள் வகுத்த வழியில் வளர்ந்த ஒரு பிரஜை, பெரியவர்களது சமூக அரசியல் கொள்கைகளையும் கருத்துக்களையும் கீயல்பாகவே பெற்று பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குகின்றமையதார்த்தமான ஒன்றாகவே அமையும். இருந்தபோதும் குடும்பத்தின் மூத்தநிலை உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு தூராம் யதார்த்தத்தை உணர்ந்து செயற்படுவார்கள் என்பது கேள்விக்குரியதானதே. அதேபோல முற்போக்கு சிந்தனையுடைய இளைஞர்கள் மத்தியில் பெரியவர்களால் தினைக்கப்படும் கருத்துக்கள் ஏற்படுத்துதலாக அமையும் எனவும் பூரணமாக கருத முடியாது. மேலும் குடும்ப சூழலில் இருந்து ஒரு பிரஜை நண்பர்கள் வட்டத்தினுள் நுழையும் போது குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட சில கருத்துக்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடிய கூழ்நிலையும் எனலாம்.

கல்வி நிலையங்கள்

பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதில் பங்களிப்பு செய்யும் ஒரு சாதனம் என்னும் வகையில் கல்வியின் பங்களிப்பும் மறுக்கப்பட முடியாத ஒன்று.

கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன பொதுசன அபிப்பிராய உருவாக்கத்தில் பங்களிப்பு செய்கின்றன. கல்லூரிகளது பாடத்திட்டங்கள் தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகள் போன்றன மாணவர் மத்தியில் ஓர் பதிவை ஏற்படுத்துகின்றன. அத்துடன் பல்கலைக்கழகங்களில் ஏற்படும் கட்சி சார் அமைப்புக்களும் அரசியல் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்படும் விவாதங்கள் கலந்துரையாடல்கள் என்பனவும் பொதுசன அபிப்பிராய உருவாக்கத்திற்கு ஏற்ற கழலை உருவாக்குகின்றது.

இங்கு உருவாக்கப்படும் பொதுசன அபிப்பிராயமானது இளமைதுடிப்படையை இளம் சமுதாயத்திடமிருந்து பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. எனவே இங்கு ஒரு அனுபவ அறிவோ அல்லது ஆழந்த நிலையிலான சிந்தனைகளோ பெருமளவில் இருக்குமென எதிர்பார்க்க முடியாது. கூடுதலாக உணர்ச்சியின் விளிம்பில் நின்றவாறே எக்கருத்துக்களையும் அல்லது சம்பவங்களையும் அலசபவர்களாக இவர்கள் காணப்படுவார்கள்.

சமூக நிறுவனங்கள்

சமூக நிறுவனங்களான மதம், கலாசாரம், சேவை போன்றவற்றான் தொடர்படையை அமைப்புக்களின் பங்களிப்பும் பொதுக்கருத்தொன்றினை உருவாக்குவதில் சிறந்த பங்களிப்பினை ஆற்றுபவையாக காணப்படுகின்றது. இவ்வமைப்புக்கள் அரசியல் நடவடிக்கைகளினால் பாதிக்கப்படும் போது விழிப்புணர்வு பெற்று செயலாற்றுகின்றன. குறிப்பாக அரசியல் தலைவர்களைப் பற்றியும் அரசியல் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் மக்கள் மத்தியில் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி அவர்களை ஒன்றுப்படுத்துகின்றன. கீழைத்தேய நாடுகளில் மத நிறுவனங்களது செல்வாக்கு பொதுக்கருத்தொன்றினை உருவாக்குவதில் தனியிடம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. மதம் சார்ந்த நிறுவனங்களது செயற்பாடுகளானது சில நாடுகளில் குறுகிய வட்டத்தில் நிலையெற்று விடுவதனால் தேசிய நலன் பாதிப்புறுகின்ற தன்மைகளும் காணப்படுகின்றது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பெற்ற மதத்தினால் செல்வாக்கு இனப்பிரச்சனைக்கான நீர்விடயத்தில் எதிர்மறையான ஓர் கருத்துருவாக்கத்தினை சித்திரிப்புதாக அமைந்து விடுகின்றது.

அரசியல் சாதனங்கள்

அரசியல் சார்ந்த நபர்கள் சார்பாகவோ நிகழ்வுகள் சார்பாகவோ பொதுக் கருத்தை ஏற்படுத்துகின்றனவாக அரசியல் சாதனங்கள் காணப்படு கின்றன. தேர்தல் காலங்களில் அரசியல் கட்சிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் பிரச்சாரங்கள், கொள்கை விளக்கவுரைகள் என்பவை மக்கள் மத்தியில் ஓர் கருத்து நிலையை உருவாக்குகின்றன. மேலும் இவ் அரசியல் கட்சிகளது வெளி வாரி அமைப்புக்கள் குறிப்பாக வேலைத்தலங்களில் உள்ள தொழிற்சங்கங்களினும் பல்கலைக் கழகங்களில் காணப்படும் இளைஞர் அமைப்புக்களினும் சில அரசியற் கட்சிகள் சார்பாக தொழிற்படுகின்றன. பாராளுமன்றத்தின் உள்ளே இப்ப் பெறும் கூட்டத் தொடர்கள் விவாதங்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே இப்பெறும் செய்தியாளர் மாநாடுகள் போன்றவற்றிலிருந்து மக்கள் முக்கிய விடயங்கள் தொடர்பான கருத்துக்களைப் பெறுவதுடன் அக்கருத்துக்கள் சார்பாகவோ அல்லது எதிராகவோ தமது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

வெகுசன தொடர்பு சாதனங்கள்

நவீன உலகில் மக்கள் மத்தியில் பொதுக்கருத்தை உருவாக்கி அதனை ஒன்றுதிரட்டி வெளியிடுவதில் வெகுசனதொடர்புசாதனங்களது பங்கு மக்கத் தானது. இத்தகைய சாதனங்களது பங்கு ஒவ்வொரு நாடுகளின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார தன்மைகளிற்கேற்ப மாறுபடுகின்றன. முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் தொலைக்காட்சி இணையத்தளம் என்பனவற்றுடன் இணைந்த செய்திப் பரிமாற்றமும், வளர்முகநாடுகளில் மேடைக்கூட்டாங்கள், பிரச்சாரங்கள், சுவரோப்பிகள், போன்றனவும் கருத்துப்பிரமாற்றத்தில் ஈடுபடுகின்றதனைக் காணலாம். ஒரு சம்பவம் அல்லது கருத்து தொடர்பாக சாதகமான அல்லது பாதகமான கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கி அக்கருத்தினை அரசாங்கம் மட்டத்தில் பிரதிபலிக்கசெய்வதில் வெகுசன தொடர்பு சாதனங்கள் திறன் வாய்ந்தவை. இவ்வகையில் ஒவ்வொரு வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களும் ஒவ்வொரு வகையில் அரசியல், சமூக; பொருளாதார நிலைகளில் கருத்துரு வாக்கம் செய்கின்றனவாக அமைகின்றன.

பந்திரிகை

வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களில் மிகச்சக்தி வாய்ந்த ஒரு சாதனமாக பத்திரிகை காணப்படுகின்றது. இலகுவில் மக்களை சென்றடையக் கூடிய சாதனமாக இருக்கும் இப்பத்திரிகையில் காணப்படும் முக்கிய விடயங்களைப்

பற்றிய செய்திகள், சிறப்புக் கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், உலகச் செய்திகள், ஆசிரியர் தலைப்புக்கள், கேலிச் சித்திரங்கள் என்பவை மக்கள் மத்தியில் மிக ஆர்வத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. இதன் மூலம் ஓர் பொதுக்கருத்து உருவாக்கப்படுகின்றது. இச்சாதனத்தினது பயன்பாடு அனைத்து மக்களிற்கும் கிடைக்கும் வகையிலேயே கிராமங்கள் தோறும் வாசிக்காலைகள் உருவாக்கப் படுகின்றன. இவ்வாறு கிராமிய மக்களிற்கு கிடைக்கவூடியவாறு இருப்பதால் உருவாக்கப்படும் பொதுக்கருத்தும் அனைத்துமக்களின் பிரதிபலிப்பாக காணப்படுகின்றது.

செய்திகளை சரியாகவும் பக்கசார்பின்றியும் வெளியிடும் போது பத்திரிகைகள் குழமக்களிற்கு அளவிடமுடியாத சேவையைச் செய்யும் ஒன்றாக விளங்கும். ஆனால் செய்திகளை தம்முடைய நலன்களிற்கேற்ற விதத்தில் பக்கச்சார்புடன் வெளியிடும் போது அங்கு உருவாக்கப்படுகின்ற அபிப்பிராயமும் தவறான வழியில் வழிநடாத்தப்பட்டுவிடும். எழுத வாசிக்கத் தெரியாத படிப்பறிவற்ற சமூகங்களிலும் பத்திரிகை மூலமான பொதுசன அபிப்பிராயத்தின் பங்கு என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்றே ஆகும். இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகள் மத்தியில் பத்திரிகை சுதந்திரம் என்பது கேள்விக்குரியதாகவே காணப்படுகிறது. செய்திகளை தணிக்கை செய்தல், செய்தியாளர் கொலை, மிரட்டல் என்பவை சர்வசாதாரண நிகழ்வுகளாகி விட்டன. இவற்றின் மத்தியில் இவர்களால் உருவாக்கப்படும் பொதுசன அபிப்பிராயம் ஆரோக்கியமானதாக அமையும் எனக்கருதுவது தவறாக அமையும்.

தொலைக்காட்சி

மாற்றமடைந்து வருகின்ற இன்றைய காலப்பகுதியில் தொலைக்காட்சிப் பயன்பாடு என்பது மிக உயர்ந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது. இத்தகையபயன்பாடுகள் பொதுக்கருத்தொன்றினை திரட்டுவதிலும் குறிப்பிடத் தக்க பங்களிப்புச் செய்கின்றன. முக்கியமான செய்திகளை கண்களால் பார்த்தும் காதால் கேட்டும் பயன்டையக்கூடியவாறான ஓர் சாதனமாக இது காணப்படுகின்றது. அரசியல் தலைவர்கள், பிரமுகர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் சமூகவியல் துறை சார்ந்தவர்கள் போன்றோரை அழைத்து பேட்டிகளை காணப்படுவது விவாதங்களையும் ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய அம்சங்கள் மக்களை கவர்ந்திமுப்பதுடன் ஒரு கருத்துருவாக்கத்திற்கும் வழியமைக்கப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக இலகுகையில் சுக்தி தொலைக்காட்சியில் இப்பெற்ற “மின்னல்” நிகழ்வினைக் குறிப்பிடமுடியும்.

இருப்பினும் இத் தொலைக்காட்சிப் பயன்பாடானது வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உள்ளதனைப் போல வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகளில் இல்லை யென்றே கற்றமுடியும். இதனைக்காள்வனவு செய்வதில் ஏற்படும் பொருட்செலவும் கூடுதலாக காணப்படுகின்றது. அத்துடன் அனைத்துப் பிரதேசங்களிற்கும் இதனது சேவைகள் சென்றடைவதுமில்லை.

வாணாலி

வளர்முக நாடுகளில் சாதாரணமாக எல்லோராலும் கொள்வனவு செய்து இடத்திற்கிடம் இலகுவில் எடுத்துச்செல்லக்கூடிய ஓர் சாதனமாக வாணாலி காணப்படுகிறது. கல்வியறிவு குறைந்தவர்களும் இதன் மூலம் செய்திகளைப் பெறக்கூடியதாகவிருக்கிறது. இதனால் அனைத்து மக்களும் வாணாலியில் ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்வுகள் பற்றிய கருத்துக்களைப் பெற்று பொதுசன அபிப் பிராயத்தை உருவாக்குவதற்கு வாணாலி அரிய பங்கினை வழங்குகின்றது. பிரமுகர்களது உரைகள், சமகால விவகாரங்கள், பிரதான செய்திகள், நேர் காணல்கள், விவாதங்கள் என்பனவற்றினாடாக ஒவ்வொரு அரசியல் தலைவர் களது கொள்கைகளையும் கருத்துக்களையும் புரிந்து கொண்டு சிறந்த பொதுசன அபிப்பிராயத்தை மக்களுக்கு உருவாக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

கிராமப்புற பகுதிகளிற்கும் இதனுடைய சேவைகள் பெருமளவில் விஸ்திக்கப்பட்டு காணப்படுவதால் கிராமப்புற மக்களையும் ஒன்றிணைப்பதில் இச் சாதனத்தினது பங்களிப்பு என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஆயினும் தற்போது நகரப்பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை இதனது பயன்பாடு சற்றுக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. மேலும் தனியார் கைகளிலும் ஒலிபரப்பு சுதந்திரம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

பொதுங்கீட்டாங்கள்

பொதுக்கீட்டாங்கள் மேடைப்பேச்சுக்கள் என்பனவற்றினாடாக அரசியல் தலைவர்கள் மக்களை ஒன்றுதிரட்டி தமது கொள்கை விளக்கவரைகளை நிகழ்த்துவதன் ஊடாக மக்களிடம் இருந்து ஒரு கருத்துநிலையை உருவாக்க முற்படுகின்றனர். வசீகரமான முறையில் உரைகளை நிகழ்த்துவதன் மூலம் மக்கள் இலகுவில் கருத்துருவாக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். மேடைப்பேச்சுக்கள் மூலமாக மக்களை கவர்ந்த அரசியல் தலைவர்களாக அறிஞர் அண்ணா, மு.கருணாநிதி, ரணசிங்க பிரேமதாச போன்றோர் காணப்படுகின்

ரனர். தேர்தல் காலங்களில் இச்செயற்பாடானது மிகவும் கூடுதலாக காணப்படும் இங்கு ஒரு தரப்பு நியாயமே முன்வைக்கப்படுகின்றது.

நூல்கள்

கல்விப்புலம் உடைய அறிஞர்களாலும் அரசியல் வல்லுனர்களாலும் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்படுகின்ற நூல்கள் மக்களை இலகுவில் ஈர்ப்பனவாக அமைகின்றன. நூல்களில் வெளிவருகின்ற கருத்துக்களுடன் மக்கள் பெரும் பாலும் ஒன்றிணைவுள்ளவர்களாக காணப்படுகின்றனர். மாக்சிச் சிந்தனையாளராக இருந்த சேகுவேரா கியூபா புர்சிக்கு வித்திட்டவராக விளங்குகின்றார். இவர் எழுதிய நூல்களைப் போலவே நெல்சன் மண்டேலா, காந்தி, நேரு போன்றோர்களது நூல்கள் இன்றும் மக்கள் மத்தியில் தாக்கமான பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றமையையும் நோக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும் படிப்பறிவுற்ற பாமர மக்கள் மத்தியில் இதனுடைய பங்களிப்பு என்பது பூச்சியமாகவே அமையும்.

துண்டுப்பிரசரங்கள்

ஜனநாயக செயற்பாடோன்றின் வெற்றிக்கு பின்புலமாக காணப்படும் பொதுக்கருத்துருவாக்கத்தில் மூன்றாம் உலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரை மக்கள் மயப்பட்ட ஒருமுகவராக துண்டுப்பிரசரங்கள் சுவரோட்டிகள் என்பவை காணப்படுகின்றன. வேண்டப்பட்ட பொதுக்கருத்திற்கிசைவாக கருத்துருக்களையோ அல்லது சித்திரங்களையோ மிக எளிய முறையில் இவ் சாதனத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தி மக்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பெறக்கூடியவாறுள்ளது. இத் துண்டுப்பிரசரங்கள் சுவரோட்டிகள் என்பவை இலகுவில் குழமக்களை சென்ற டையக் கூடிய ஒரு சாதனமாகவும் காணப்படுகின்றது. ஒருபக்க நியாயத்தையே கொண்டிருக்கும் இவற்றிடமிருந்து நடவடிக்கைமையையும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. தென்னிலங்கையைப் பொறுத்தவரை அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவாறான இனவாதக் கருத்துக்களை மிகுதியாக கொண்ட சுவரோட்டிகளை தாராளமாக காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஜ.தே.க ஆட்சிக்காலத்தில் ரணில் விக்கிரமசீங்க வடக்கு கிழக்குப் பகுதியைப் பிரித்து புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனிடம் ஒப்படைப்பது போலவும், புலி ஒன்றின் வாலை ரணில் விக்ரமசீங்க பிடித்துக் கொண்டு நிற்பது போலவும் பல்வேறான சுவரோட்டிகள் காணப்பட்டன. இத்தகைய போக்குகள் நாட்டினது வளர்ச்சியில் தடைக்கற்களை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதில் ஜயப்பாடில்லை.

சினிமா

சினிமா துற்காலத்தில் அனைத்து மக்களிடமும் செல்லக் கூடிய ஓர் வெகுசன தொடர்பு சாதனமாக எழுச்சி கண்டுள்ளது. சினிமாவில் வருகின்ற சில கதாநாயகர்கள் தமிழை மக்கள் தலைவர்களாக சித்தரிப்பதுடன் அரசியல் விடயங்கள் அம்புந்தமான காட்சிகளிலும் நடித்து பொதுசன உருவாக்கத்திற்கு வழி ஏற்படுத்துகின்றனர்.

மக்களை கவர்வதற்காக சமால அரசியல் பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கொட்ட அவற்றிலே கணப்படுகின்ற சீர்க்கேடுகளை அகற்றும் அல்லது சீபடுத்தும் பூர்த்திரமான செயற்பாடுகளை செய்கின்ற தலைவர்களாக தமிழை திரைப்பாங்களில் காட்சிப்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய தன்மையானது மக்கள் மத்தியில் ஒரு கருத்துருவாக்கத்திற்கு வழியேற்படுத்திக் கொடுப்பதுடன் அது பொதுசன அபிப்பிராயமாக மாறவும் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது. சினிமா மூலம் அரசியலில் செல்வாக்கு பெற்ற அரசியல் தலைவர்களாக M.G ராமச்சந்திரன், ஜெயலலிதா போன்றோரை குறிப்பிடலாம். இவர்கள் மட்டுமன்றி தென்னிந்திய திரைப்பா பிரபலங்கள் கவுதனாக ஏதோ ஓர் வகையில் அரசியலில் கால்வைப் பதற்கான முதல் படியாக சினிமாவை பயன்படுத்துவதனை நடைமுறையில் அவதானிக்க்கவுடியவாறு உள்ளது.

இது போலவே தென்னிலங்கையில் சினிமாவில் பிரபலமானவர்கள் அரசியலில் பிரவேசித்திருப்பதனையும் அவதானிக்க்கவுடியவாறு இருக்கிறது. தென்னிலங்கையில் பிரபலமான நடிகராக இருந்து பின் அரசியல் செல்வாக்கு பெற்ற ஒரு தலைவராக விஜயகுமாரதுங்க காணப்படுகின்றார். அரசியல் நோக்கிய பாலதூயில் வெற்றிக்கான ஓர் ஊடகமாக சினிமாவை பயன்படுத்தும் இருந்துகளிற்கு பழப்பறிவற்ற பாமர மக்களிடமும் இனைய தலைமுறையினரிடமும் பேராத்துவ காணப்படுகிறது. இக்குவில் உணர்ச்சி வசப்படக்கவுடிய இளம் சமுதாயம் திறையில் கதாபாத்திரங்கள் செய்யும் சாகசங்களை பார்த்து அவர்களை தம் நடிபாங்களாக கொண்டு தேர்தல் காலங்களில் அவர்கள் சார்பாக செயற்படுவதுடன் மக்கள்து பொதுக்கருத்தினையும் நடிகள்கள் சார்பாக பெற்றுக் கொடுக்க முற்படுகின்றனர். எவ்வாறிருப்பினும் பெருமளவில் பொதுசன அபிப்பிராயம் உருவாகுவதற்கு சிறந்த ஊடகமாக சினிமா காணப்படுகின்ற போதினும் கிவற்றினால் உருவாக்கப்படும் பொதுக்கருத்தானது எவ்வளவு தூரம் நாட்டு நலனிற்கும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் உகந்ததாக அமையும் என்பது கேள்விக்குறியாகும்.

சினிமாவைப் போலவே தென்னிந்தியாவில் பொதுசன உருவாக்கத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் ஓர் கருவியாக கட்டவுட்ஸ் காணப்படுகிறது. முக்கியமான அரசியல் தலைவர்கள் விளையாட்டு வீரர்கள் போன்றோரது பெருமைகளை எடுத்துக் கூறுவனவாக இவ் கட்டவுட்ஸ்கள் வைக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவில் ஜெயலலிதாவிற்கு 60 அடி கட்டவுட்ஸ் வைக்கப்பட்டது. மேலும் கைத்தொழில் வளர்ச்சியைப்பட்ட நாடுகளில் இணையத்தூப் பயன்பாடு மிகவும் தூரித் தகுதியில் வளர்ச்சி பெற்று பரவலாக காணப்படுகின்றது. இச்சாதனத்தை ஈட மக்கள் அபிப்பிராயம் பெற அரசியல் தலைவர்கள் கட்சிகள் பல்வேறான குழுக்கள் என்பவை பயன்படுத்தி வருகின்றமை கண்கூடு. நவீன வசதிகளைப் பயன் படுத்தும் மக்கள் மத்தியிலும் கல்வியில் உள்ளவர்கள் மத்தியிலும் மட்டுமே கிடைக்கக்கூடிய இச்சாதனமானது அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றது.

பொதுசன அபிப்பிராய உருவாக்கத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பு செய்கின்றனவாக காணப்படுகின்ற வெகுசாதன தொடர்பு சாதனங்கள் பக்க சார்பின்றியும் தனித்து அரசினுடைய கைகளில் மட்டுமன்றி தனியார் கைகளிலும் இயங்க கூடியதாக இருந்தல் வேண்டும். அத்துடன் சிறந்த ஜனநாயக கழுதும், பாடிப்பறிவுள்ள சமுதாயமும் காணப்படுகின்ற போதுதான் சிறந்த கருத்துக்கள் பறப்பட்டு அங்கு உருவாக்கப்படும் பொதுசன அபிப்பிராயமும் காத்திரமான தாக அமைவதுடன் தேசியநலனிற்கும் உகந்ததாக அமையும்.

தனிமனித கருத்துக்களது கூட்டு மட்டுமன்றி தனிமனித கருத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட வெறும் அபிப்பிராயமாக மட்டும் நின்றுவிடாது செயற்றிற்குக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் திகழ்கின்றது. பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கும் முகவர்களினுடாக ஒருவிடயம் தொட்பாக ஒருமித்த கருத்து பெறப்படுவதுடன் மக்கள் விழிப்புணர்வள்ளவராயும் மாற்றும் செய்யப்படுகின்றனர். இதேபோல் ஆட்சியாளரும் தலைவர்களும் மக்கள் குரலிற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டிய கழுதையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

முழுமையாக உருவாக்கப்பட்ட பொது மக்களினுடைய கருத்தானது சமூக கட்டுப்பாப்பற்கு ஒரு கிண்றியமையாத சாதனமாக இருக்கும். முன் எதிர் கொள்ளாத நிகழ்ச்சி ஒன்றை ஏற்று செயற்படவும் ஒரே கண்ணோட்டத்தை உடையவர்களிடம் பண்பாட்டு நெகிழ்வுத்திறன் ஏற்படவும் இது காரணமாக

அமைகின்றது. முன் வரையறுக்கப்படாத புதிய நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ளும் அனுபவத்தை கூலப்போக்கில் ஒரு சமுதாயம் பெற்றிருப்பின் அத்தகைய நிகழ்வுகள் மீள் ஏற்படும் போது அவற்றை கையாளவதற்கான வரைமறைகளையும் அனுசூழமறைகளையும் அது பெற்று விடும். எனவே அத்தகைய நிகழ்வுகள் அன்றாட வாழ்வின் உறுப்புகளாக மாறிவிடும். பொது மக்கள் கருத்தின் வரையறைகள் வழுப்பெற்று பண்பாட்டின் ஒருபகுதியாக மாறிவிடும். அவ்வகையில் பொதுமக்கள் கருத்து பண்பாட்டு நெகிழுவத்திற்கு குதுனைபுரிகின்றது. Cultural Adaptability ஆனது மாறுதல்கள் வேறுபட்ட நிகழ்வுகளை எதிர்கொண்டு அதற்கு ஏற்றவாறு இளகிப்போய் பெரிய நிலை மாற்றங்களை தன்னுள் அடக்கிவிடுகின்றது.

பொதுமக்களது அடிப்படை உரிமைகள் மதிக்கப்படுகின்ற சமூகங்களில் பொதுமக்கள் கருத்து சமூக கட்டுப்பாட்டு சாதனமாக இரு வழிகளில் செயற்படுகிறது. முதலாவதாக தலைவர்களின் நடவடிக்கைகள் பொதுமக்களின் கடுமையான விமர்சனத்திற்குட்பட்டு அத்தலைவர்களது வீழ்ச்சியை உண்டாக்கலாம். இரண்டாவதாக, பொதுமக்களது எதிர்ப்பிற்கு அஞ்சிய தலைவர்கள் தங்கள் திட்டங்களை, செயற்பாடுகளை மக்கள் நலனுக்கேற்ற மாதிரி முன்வைக்கலாம். தலைவர்களின் நடவடிக்கைகளை கண்காணிக்கும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் பரவலாக உள்ள சமூகங்களில் அத்தகைய தலைவர்கள் மீது சமூககட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

அதே போல எதிர்மறையான பொதுமக்கள் கருத்து (Negative Public Opinion) தனிமனிதகட்டுப்பாட்டு நிர்ணயிக்கும் சாதனமாக உள்ளது. சமுதாய பகைக்கு ஆளாக்கவோது என கருதி பலர் தம் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்திக் கொள்வர். இது தொடர்ச்சியாக நிகழ்வதாகும். வெளிப்படையான பிறழ்வு நடத்தை சமுதாய கவனத்தை கவர்ந்து பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்கிவிடும். இத்தகைய தன்மையானது பிறழ்வு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்ற அளவினைக் கட்டுப்படுத்தி சமூக கட்டுப்பாட்டு சாதனமாக அமையும் சில புறநடைகளைத் தவிர பொதுசனத்திப்பிராயமானது ஒன்றியதாயும் வலுவானதாயும் அமையுமானால் மக்களை பிளஜைக்கும் திறனை அது பெறும். புதிய உலகில் பல்கி திருக்கும் வேறுபாடுகளிலிருந்து மக்களை ஒருமித்த குறிக்கோள்களை நோக்கி நகர்த்த பொதுமக்கள் கருத்து பயன்படுகிறது. சான்றாக போர்க்காலங்களில் பொதுமக்கள் ஆதரவு திரட்டகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் வாயிலாக அரசாங்கம்

பொதுமக்கள் கருத்தை உருவாக்கும். மக்கள் உணர்வுகளை தொட்டு பகைவர் மீது வெறுப்பேற்றி ஆனால் அரசின் நிலையை வெளிப்படுத்தி நியாயப்படுத்தி மக்கள் ஆதரவைப்பெற முயற்சிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு திரட்டப்படும் பொதுமக்கள் கருத்து சமுதாயத்தில் சில நிகழ்வுகளை நியாயப்படுத்தவும் வேறு சிலவற்றிற்கு ஆதரவு பெறவும் பயன்பட்டு சமூக ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றனவாக பொதுசன அபிப்பிராயம் திகழ்கிறது.

Bibliography

வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி - 13, தமிழ்நாட்டு பாடநாலு் நிறுவனம்.

Khan (Ed), An Introduction to Political Science - 1977, Revised edition.

சுருகு பேர்தூர் தேடல்

கிரேக்கத்தின் பெரும் சிறையில் சிறைப்படுத்தப்பட்ட சோக்ராதஸ் தன் மரணத்தை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தார். அப்பொழுது அவருடன் அந்தச் சிறையில் இருந்த மற்றொரு கைதி ஒரு பாடலைப் பாடனான். உடனே சோக்ராதஸ் அந்தக் கைதியிடம் ஓடிச்சென்று அந்தப் பாடலைத் தனக்கு மீண்டும் ஒருமுறை பாடுக்காட்டுமாறு வேண்டினார்.

"மரண தண்டனைக் கைதியான உனக்குச் சாகப் போகும் நேரத்தில் இது எதற்கு!" என்று ஏனானமாகக் கேட்டான் அந்தக் கைதி. இதைக் கேட்டு விட்டு "சாவதற்குள் இன்னும் ஒரு புதிய விஷயத்தைக் கூடுதலாகத் தெரிந்து கொள்ளலாமே" என்று புதில் கூறினார் கிரேக்க ஞானி சோக்ராதஸ். எதையும் துருவித் துருவித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதில் தான் எத்தனை ஆர்வம் அந்தத் தத்துவ மேதைக்கு.

தென்னாசிய நாடுகள்

எதிர்நாக்கும் சவால்களும் இந்தியாவின் வளர்ச்சியும்

Challenges faced by South Asian Countries and the Growth of India

கே.ரி.கண்சலிக்கல்
சிரேஷ்ட விரிவுறையாளர்,
அரசுறவியல்துறை.

சுருக்கல் :

தென்னாசிய நாடுகளுக்குரிய சவால்களை மூன்று பிரதான பிரிப்புகளாக இனம் கண்டு அளவிடு செய்யமுடியும்.

- தென்னாசிய நாடுகளுக்குரித்தான சவால்கள்.
- வலுமிக்க தென்னாசிய அரசினால் எதிர்கொள்ளப்படும் சவால்கள்.
- தென்னாசியாவுக்கு வெளியேயிருந்து உருவாகும் சவால்கள்.

இம் மாதிரிகளின் அடிப்படையிலிருந்து ஆராயும் போது முழு உலகத்திலிருந்தும் மோசமான சூழலை நோக்கி தென்னாசியா பயணிக்கின்றதா? என்ற தொகுப்பினை எதிர்கொள்ளும் உலக அரசியலுக்குள் யதார்த்தம் காணப்படுகின்றது என்ற முடிவை பரிசீலிப்பதாக அமையும்.

அறிஞகல் :

ஒரு அரசியல் சமூகத்தினை (Polity) அடையாளப்படுத்துகின்ற அம்சமாக விளங்கிய இனம், மதம், மொழி, வாழ்விடம் என்பன காலம் காலமாக பேசப்பட்ட நிலை மாறி தற்காலத்தில் அல்லது பின் நவீனத்துவத்தின் பின் (After Post-Modernism) அறிவும் (Knowledge) நுட்பமும் (Skill) தேசியத்தின் அடையாளமாகினிட்டன. இவை இரண்டிலும் தேர்ச்சியுடைய சமூகமே நிலைத்து நிற்கும் வல்லமையைப் பெற்றுள்ளன. அத்தகைய வல்லமையுடைய சமூகமாக தென்னாசிய சமூகம் மாறுதல் அவசியமானது. ஏனைய ஏழு நாடுகளையும் விட ஆப்கானிஸ்தான் (2007), இலங்கை, நேபாளம், பூட்டான், பாகிஸ்தான், மாலைதீவு, வங்களாதேவு) இந்தியா அறிவிலும் நுட்பத்திலும் பேரேழுச்சி பெற்று வருகின்றது. உற்பத்திப்பண்டத்தின் முக்கியத்துவம் வளர்ச்சிப்பொருளாதாரத்தில் பலவீணமடைந்து விட்டது. காரணம் உலக உற்பத்தியின் திரட்சி அதிகரித்து விட்டதென்ற செய்தியை தந்துள்ளது. அத்துடன் உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு

வேகமாக ஒவ்வொரு நுகர்வோனையும் சென்றவைடந்து விடுகின்றது. போட்டித் தன்மை உலகமயமாகி (Globalization) விட்டதென்பதே முதன்மைக் காரணியாகும். அதனால் சேவைத்துறை வலுமிக்க பொருளாதார குறிகாட்டியாக முன்னுடைளர்ந்துள்ளது. (அட்டவணை-1ஜப்பார்க்க) இதில் இந்தியா மிகச் சிறப்பான வளர்ச்சியை தென்னாசியாவுக்குள் அடைந்து வருகிறது. தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் (IT) என்றுமில்லாத பாங்கு உலகப் பொருளாதாரத்தில் பெற்றி ரூப்பது போல் இந்தியாவும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் தென்னாசிய நாடுகளுக்குள் மட்டுமல்லாது உலகளாவிய மட்டத்திலும் மிகப்பெரும் சக்தியாக உருவெடுத்துள்ளது. இனமத மொழி, கலாசார அம்சங்களில் இந்தியாவை ஈர்ந்து தென்னாசியா விளங்கியது போல் பொருளாதாரத்திலும், அரசியலிலும், ஜிராணூவு ஒத்துழைப்புக்களிலும், தலையீடுகளிலும், தென்னாசியப் பிராந்தியம் இந்தியா சார்ந்து தங்கியிருக்கும் நிலை வலுவடைகிறது. இதனை முழுமையாகவும் தென்னாசியாவுக்கு புறம்பான சக்திகளின் செல்வாக்கினை பகுதியாகவும் உள்ளாக்கி நோக்குவதே இக்கட்டுரைக்கு பொருத்தமான அனுகுமிழுறையாக அமையும்.

தென்னாசிய நாடுகளுக்குரித்தான சவால்கள்

தென்னாசிய நாடுகளுக்குரித்தான சவால்கள் மிக நீண்ட காலமாகவே தீவினிற்கிளிக்கும் முரண்பாடுகளைக் குறிப்பதாகும். இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளும் அவை சார்ந்து நாடுகளுக்குள்ளே நிலவும் ஆயுதப் போராட்டங்களையும் குழப்பத்தினை ஏற்படுத்தும் வன்முறை அரசியல் கலாச்சாரத்தையும் பரிசீலிப்பதாகும். தென்னாசியாவின் அரசியல் சித்தாந்தத்தில் திலகர், மகாத்மா காந்தி, சுபாஸ்சந்திரபோஸ், ஜவர்க்கர்லால் நேரு ஆகியோர் கணிசமான பங்கினை வகித்திருந்தனர். அவர்களை அடியொற்றியே தென்னாசிய நாடுகள் குடியேற்ற வாதத்தினை எதிர்த்துப் போராடியமையும் சுதந்திரத்திற்குப்பின்பு அணி சேராமை, என்ற சிந்தனை வலுப்பெற்றதையும் காணலாம். ஆனால் அதனையே வலிமையாகக் கொண்டு அரசியல் அர்த்தம் கொடுக்காது பொருளாதார அர்த்தத்தில் மன்மோகன்சீவ் அரசாங்கம் அணி சேராமைக்கு புதிய வடிவம் கொடுக்க முயன்று வருகின்றது. இந்தியா, பிரேசில், தென்னாபிரிக்கா (IBSA Forum) என்பன ஒன்றியை நிறைவேண்டும் தென்னாசியாவும் நுட்பத்திலும் பேரேழுச்சி பெற்று வருகின்றது. உற்பத்திப்பண்டத்தின் முக்கியத்துவம் வளர்ச்சிப்பொருளாதாரத்தில் பலவீணமடைந்து விட்டது. காரணம் உலக உற்பத்தியின் திரட்சி அதிகரித்து விட்டதென்ற செய்தியை தந்துள்ளது. அத்துடன் உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு

பனிப்போர் காலத்தில் உதயமான தென்னாசிய அரசுகள் உலகத்தை ஆளும் சக்திகளால் வகைப்படுத்தப்பட்ட போதும் இந்நாடுகளுக்குரிய இயல்பான முரண்பாடுகள் தீர்வின்றி காணப்படுகின்றன.

நூற்றுக்கணக்கான இன, மத, மொழி கவறுக்களையும், சாதிப்பிரிவுகளையும், வட்டாரமொழிக்குடும்பங்களையும் கொண்டுள்ள இந்தியா குடியேற்ற வாதத்துக்கு முன்பு ஜந்நாறு இராட்சிய பிரிவுகளை கொண்டிருந்தது. பிரித்தானியரின் பொருளாதார சுரண்டலை இலகுவாக்கவும் நிர்வாக நடவடிக்கையை ஒன்றிணைக்கவும் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனி (EIC) இந்திய தேசியத்தை உருவாக்க மறைமுகமாக பங்களிப்பைச்செய்தது. ஆனால் வேறுபாடுகளை முரண்பாடுகளாக்கவும், முரண்பாடுகளை பகைமையாக்கவும் கைதேர்ந்த பிரித்தானிய ஆளுனர்கள் பிரித்தானும் தந்திரத்தின் மூலம் இந்திய உபகண்டத்தை இன, மத, மொழி பிளவுகளை தூண்டிவிட்டு ஆட்சி செய்தனர்.

ஜேரோப்பியரின் குடியேற்றம் 1496 இல் வாஸ் கொடகாமாவின் வருகையுடன் ஆரம்பிக்கும் போது மொகாலயப் பேரரசின் செல்வாக்கு நிலவிய காலம். இதில் மெளரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி மொகாலயப் பேரரசின் எழக்சிக்கு வித்திட்டது. முடியாட்சிகளும் அவை சார்ந்த மக்கள் வாழ்வியலுக்கும் மதத்தோடு அதிக நெருக்கமிருந்தது. இந்துமதத்தின் குழப்பம் பெளத்துமதத்தின் தோற்றும் இந்திய உபகண்டத்தில் தென்னாசியர் நிலவியது போல் பெளத்துமதத்தின் “அஹிம்சை” தத்துவம் இல்லாமியப் படையெடுப்புக்களுக்கும் மொகாலயப் பேரரசின் வளர்ச்சிக்கும் அடிகோவியது. அதனோடு இந்து பெளத்தும் என்பதில் ஈடுபட்ட மக்கள் இல்லாமிய மதத்தினை தளவு ஆரம்பித்தனர். இது ஜேரோப்பியரது வருகையோடு கிறிஸ்தவ மதத்தின் செல்வாக்கு தென்னாசியாவுக்குள் வேரூனர் ஆரம்பித்தது. மதம் என்பது அரசியலில் மங்காத புகழ் பெற்றதோடு தென்னாசிய அரசியல் கலாசாரத்தில் ஊறிப்போனதொன்றாகிவிட்டது. தென்னாசிய நாடுகளின் அரசியலை, கலையை, பண்பாட்டை புரிய வேண்டுமாயின் மதத்தினையும் அதன் மூலவேர்களையும் புரிதல் அவசியமானது.

வட்டார மொழிகளாலும் அவை சார்ந்த இனப்பிரிவுகளாலும் தும்மை அடையாளப்படுத்திய இந்திய மக்கள் குடியேற்றவாதத்துக்கு எதிராக முதலில் ஒன்றிணைந்தனர். நேரு, காந்தி போன்றவர்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இந்திய மக்கள் தும்மை ஒர் இந்திய தேசத்தவர் என்ற அடையாளத்தை

பெற்றதோடு சுதந்திர தேசத்தில் மதச்சார்பின்மை, மாநிலங்களுக்கிடையே அணிசேராமை, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்பவற்றை முதன்மைப்படுத்திய நேருவின் சித்தாந்தங்களால் இந்தியா வளர்ந்தது. ஆனால் இது சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தொடர்ச்சி நிலவிய முதல் இரண்டு தசாப்தங்களில் சாத்தியப்பட்ட போதும் பிராமணியத்தின் ஆதிக்கமே அரசியல் நிர்வாகத்திலும், பொருளாதாரத் திலும் இடம் பிடித்தது. இதனை முறியடிப்பது என்பது சோஸலிச சித்தாந்தத்தை பின்பற்றிய இந்திய மார்சிஸ்டுக்களால் கூட முடியாமல் போனது இந்திய மார்சிஸ்டுக்களாக காணப்பட்ட தென்னாசிய மார்க்ஸிஸம் உயர் குழாத்தின் அரசியல் அபிலாசையை நிறைவு செய்வதற்கான தளமாக மட்டுமே மேலெழுந்து மட்டுமென்றி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகவோ அல்லது பேராடுவதற்காகவோ உருவானதொன்றல்ல. தற்போது மார்க்ஸிஸம் மறுவகுப்புக்குள் முன்னேறினாலும் அரசியல் கோசமாகவன்றி நடைமுறைவலுவை இழுந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் மார்க்ஸிஸத்தை பின்பற்றிய சமூகத்திடமே அக்குறைபாடு காணப்படுகிறது. கேரளாவிலும் மேற்கு வங்களா மாநிலத்திலும் சோசலிச கட்டுமானம் எல்லைக்குப்பட்ட வளர்ச்சியை நோக்கியதுடன் உலகமயப்படுத்தலுக்குள் அதன் தனித்துவத்தினை அதனால் தக்கவைக்க முடியவில்லை. மேலும் நில மானியத்தின் எச்சங்களும் சாதி அரசியலின் பங்கும் இன, மத, மொழி சமூகத்தின் ஆதிக்கமும் இந்தியாவுக்குளி ருந்து அகற்றவே முடியாததென்பதனை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. வறுமைக்குள் சிக்குண்டுள்ள உலக நாடுகளில் பிரதான துடுத்தை இந்தியா பெற்றிருந்தபோதும் அத்தகைய அரசியல் சமூகத்திடம் மார்க்ஸிஸம் வளர்ச்சிபெற்றவறியது. அது மட்டுமல்ல ஒடுக்கப்பட்ட சமூக அடையாளங்களை நோக்கி எந்த மாற்றத்தினையும் அதிகமாக அதனால் ஏற்படுத்த முடியவில்லை.

வறுமை என்பது இந்தியாவுக்கு உரித்தான நீண்டதும் தீர்க்கப்படாதது. மான சவால் மிகக் ஒரு விடயமாகும். வறுமைக்கோட்டின் வாழ்வை முடிவுக்குக் கொண்டுவரபல திட்டங்களை முன்வைத்து நீண்டகாலமாக இந்தியா செய்ப்படுகிறது. மறைமுகமாக பொருளாதார அபிவிருத்தியைத் தூண்டுதல் விவசாய வளர்ச்சியை கிராமிய மட்டத்தில் ஏற்படுத்தல் பண்ணை முறைகளை கிராமிய உட்கட்டமைப்பு முறைகளை உருவாக்குதல் ஆட்சிமுறையை, வறுமையை ஒழிக்கும் பிரகடனங்களில் பண்ணக்களின் வேலைவாப்பு கல்வி மற்றும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை குறைத்தல். (PDS) சுயவேலை வாப்புத் திட்டங்களை உருவாக்குதல். (PDS) அரசாங்கப் பங்களிப்படுன் தனியார் பிரிவுகளை நிறுவுதல் பஞ்சாயத்து

முறைகள்) என்பனவற்றை நேரடியாக அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது. மேலும் அரசாங்கப்பற்ற அமைப்புகள் (NGO's) சுயஉதவிக்குமுக்கள் (SHG's) சமூகமட்ட அமைப்புக்கள் (CBOs) என்பனவற்றை ஏற்படுத்தி இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் வறுமையைக் கட்டுப்படுத்த முனைகிறது. இந்திய உள்ளாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி (GDP) 1997-2002 ஆண்டுவரை அதாவது ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 5.4 சதவீதத்தையும் 2002-2007 வரையான பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 6.0 சதவீத வளர்ச்சியையும் எட்டியுள்ளது. 2007 முதல் ஆறு மாதத்திலும் 7.4 சதவீத வளர்ச்சியை இந்தியா அடைந்துள்ளது. ஆனால் இந்தியாவின் வறுமைக்குரிய மக்களாக 260 மில்லியன் பேர் 2001ம் ஆண்டில் காணப்பட்டதுடன் 1.08 பில்லியன் போர் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்வர்களாகவும் உள்ளனர். (2001) கிராம மட்டத்தில் வறுமைக்குள் 193 மில்லியன் மக்கள் வாழ்கின்றனர். வறுமை ஒழிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1983-1993 இல் 7.2 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்ட நிலை 1994-2000 இடையில் 9.5 சதவீதத்தால் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பீகார், ஓரிசா, உத்தரப்பிரதேசம், மத்தியப்பிரதேசம் என்பன மிக அதிகளவிலான வறுமைக் குப்பட்டுள்ளன. அவை ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் தென் மாநிலங்களை விடவும் பஞ்சாப் ஹரியாணாவை விடவும் வறிய மாநிலங்களாக உள்ளன இந்தியாவின் 14 மாநிலங்களில் வறுமை 1990-2000 இற்கு இடையில் இரண்டு சதவீதத்தால் அதிகரிப்பு அடைந்துள்ளது. இதனாடிப்படையில் மனித உரிமைச்சுடி (HDI) 1960இல் 0.206, 1992 இல் 0.382, 2005இல் 0.602 ஆக அமைந்துள்ளது.

- ▲ இந்தியாவின் கிராமங்களில் 70% சதவீதமான மக்கள் இன்றும் வாழ்கின்றனர். அவர்களில் அதிகமானவர்கள் பாரம்பரிய விவசாயத்தில் தங்கியுள்ளனர். இது தென்னாசிய நாடுகளுக்கு பொதுவான பிரச்சினையாகவே உள்ளது.
- ▲ வேலைக்கு சிறார்களை அமர்த்துவதும் அவர்களது கல்வியில் ஏற்பட்டுவரும் வீழ்ச்சியும் வறுமையின் நீட்சிக்கு காரணமாகிறது.
- ▲ பெண்கள் சமத்துவம் மற்றும் தொழில் அரசியல் விடயங்களில் காட்டப்படும் பாரப்படச் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு தடையாகவுள்ளது.
- ▲ எயிட்ஸ் பரவலும் அதனை தடுப்பதற்கான அரசுகளின் பலவீனமான நடவடிக்கைகளும் மனித சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை அதிகரித்துள்ளது.
- ▲ அகதிகள் தொடர்பான பொருளாதார சமூக நடவடிக்கைகள் மட்டுமன்றி அரசியல் பிரச்சினை, ஆயுதப்போராட்டம் இந்திய அரசியலைப் பாரியாதிப்புக் குள்ளாக்கி வருகின்றது. காஷ்மீர், அஸாம், தெலுங்காணா ஆகிய மாநிலங்

களின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும் இந்திய அரசியலின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு சவாலாக உள்ளது. மேலும் இள்ளாமியத் தீவிரவாதம்/பயங்கரவாதம் அவ்வப் போது மேற்கொள்ளும் தாக்குதல்களால் இந்திய அரசியல் ஆட்டங்களுடு வருகிறது. மதத்தீவிரவாதமும் அதனால் ஏற்பட்டுவரும் மோதல்களும் இள்ளிருந்து அரசியலை உருவாக்க முயல்கிறது.

- ▲ பாகிஸ்தானிலும் பலவுஸ்தான் மாகாணம், சிந்து மற்றும் வடகிழக்கு புரண்டியர் மாகாணங்களின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைகள் அதன் இள்ளிருத்தைப் பாதித்து வருகிறது.
- ▲ பாகிஸ்தானில் ஹரானுவை ஆட்சி ஜனநாயக ஆட்சியை குழப்பவதுடன் அரசியல் உறுதிப்பாட்டுக்கும், பொருளாதார திட்டமிடுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் தடையாக விளங்குகிறது.
- ▲ சியா, சின்னி மூஸ்லீம் களிற்கிடையிலான வன்முறைகள் சமூக முரண் பாடுகள் அதிகமாக உள்ள நாடாக பாகிஸ்தான் விளங்குகின்றது.
- ▲ இலங்கையில் மிக நீண்ட இனப்பகுமையும், வடகிழக்கு தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும், ஆயுதப் போராட்டமும் பாரிய பிரச்சனையாக மாறியுள்ளது.
- ▲ சிங்கள தமிழ் பகுமை கடந்த மூப்பது வருடங்களாக தொடர் பிரச்சனையாக வள்ளது. பல உடன்பாடுகள் எட்டப்பட்டபோதும் தீவு தராது வன்முறையும், ஆயுதக்கலாசாரமும் பெரியளவில் வளர்ந்துள்ள நாடாக இலங்கை மாறியுள்ளது.
- ▲ நேபாளம், பூப்தான், மாலைதீவுகளில் மன்னராட்சி தொடர்ச்சியான ஆடிக்கம் செலுத்திவரும் அரசியல் சக்திகளின் செல்வாக்குகளால் மக்கள் வாழ்க்கையை பாதுகாக்கமுடியாதுள்ளனர்.
- ▲ நேபாளத்தில் மாவோயிஸ்கூளின் ஆயுதப் போராட்டமும் மலைவாழ் மக்களின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும் அதிக பிரச்சனையாகியுள்ளது.
- ▲ இயற்கையின் அழிவிலிருந்து தப்பிப்பதற்கான உபாயம் எதுவும் தென்னாசிய நாடுகளிடம் கிடையாது. அது பற்றிய அறிவுபூர்வமான சிந்தனை பூச்சியமாக வள்ளது.

பிராந்திய வண்ணமினால் ஏற்படுத் தடை

பிராந்திய வல்லரசு என்ற அடையாளத்தை புதிய உலக ஒழுங்கின் கீழ் இந்தியா மேலும் தனதாக்கிக் கொண்டது. பனிப்போர் முடிவு ஆசியாவுக்குள் பொருளாதார போட்டியை முதன்மைப்படுத்தியது. இந்தியாவின் எதிர்பார்க்கை 2020ம் ஆண்டில் உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றாக மாறுதல் சீனாவுக்கு சவாலாக

எழுச்சியடைதல் என்ற தாக்கத்துடன் வளர்ந்து வருகிறது. இதனை அமெரிக்கா ஊக்குவிப்பதோடு தென்னாசிய பிராந்தியத்தை மட்டுமல்லாது இந்து சமூகத்திற்கு தினையே ஆளும் வல்லமையை பெறுவதற்கு உரித்தான் தகைமைகளை உருவாக்க முயலுகின்றது. இந்தியாவின் சுய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அறிவுசார் சமூக உருவாக்கம் என்பதை உலக நாடுகள் மட்டத்தில் வளர்ந்து வரும் சக்தியாக்கி உள்ளது. அதற்கு உதவும் விதத்தில் மேற்குலக ஜனநாயகத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு இயங்கும் இந்தியா தென்னாசியாவைக் கடந்து ஆசியான், மற்றும் ஜி.ஐ நாடுகளிலும், உலக வர்த்தக மையத்திலும் (WTO) பங்கெடுத்து வரும் பொருளாதார சக்தியாகவும் ஏற்கனவே பிராந்திய நாடுகளின் பொருளாதார (IBSA) அமைப்பிலும் சங்காய் உடன்பாட்டிலும் பொருளாதார இலாபத்தை அடைவதில் கரிசனை செலுத்தி வருகிறது. இது மட்டுமல்லாது சார்க் (SAARC) அமைப்பின் எழுச்சியிலும் முழுமையான பங்கெடுப்பினை செலுத்தி வரும் இந்தியா தென்னாசிய நாடுகளை அரசியல் இராணுவம் சார்ந்த ஆக்கிரமிப்பினை கைவிட்டுவிட்டு பொருளாதாரத்தளத்தில் நேரடியாகவும், புலனாய்வு இராணுவ அரசியல் உபாயங்களுக்குள் மற்றுமுகமாகவும் ஈடுபட்டு வருகிறது. இதுவே தென்னாசிய நாடுகளுக்குள் ஏற்பட்டு வரும் பிரதான சவாலாகும்.

பொருளாதார ரீதியில் இந்திய பொருட்களின் சந்தையாகி விட்ட தென்னாசிய நாடுகளில் பாகிஸ்தானைத் தவிர மற்ற நாடுகள் அதீதமான நேரடி பொருளாதார உறவினை கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையின் பொருளாதார மட்டத்தில் நேரடியான முதலீடு (FDI) 2006ம் ஆண்டில் 200 மில்லியன் அமெரிக்க டொலராக உள்ளது. இலங்கைக்கு இந்தியாவானது மூன்றாவது மிகப்பெரிய வர்த்தக பங்காளியாக உருவெடுத்துள்ளது. இலங்கை இந்தியாவுக்கு 04 சதவீதமான ஏற்றுமதியையும் 15 சதவீதமான இறக்குமதியையும் செய்யும் நாடாக மாறியுள்ளது. குறிப்பாக Ceylon Biscuits LTD முதலீட்டாராக இந்தியாவை சேர்ந்தவர் விளங்குவது போல் உருக்கு. இரும்பு, தளபாட விரியோகத்தினை இந்தியக் கம்பனிகளே மேற்கொண்டு வருகின்றன. 2000 மார்ச் திற்கு பின்னர் சுதந்திர வர்த்தக உடன்பாடு (Free Trade Agreement) அதிகளவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதன்படி 2008ல் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பொருட்களுக்கு வரி தளர்த்தப்படுவதுடன் இலங்கைக்கு இந்தியா இறக்குமதி செய்ய முடியும். இந்தியாவுக்கு இலங்கை ஏற்றுமதி செய்யும் பொருட்கள் தென் மாநிலங்களான கேரளா, துமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கர்நாடகாவிலே 80-90 சதவீதமானவை சென்றடைகின்றன. ஏனைய பிரதான நகரங்களில் காட்சி அறைகளில் மட்டுமே இலங்கையின் ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்திய ஒயில் கம்பனிகளின் (IOC) பங்கு அதிக இலாபத்தை அடைவதோடு விலை நிர்ணயத்தின் கட்டுப்பாற்ற தன்மைக்கு காரணமாக IOC அமைந்துள்ளது. திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள எண்ணேயுக்குதாங்களுக்கான உரிமை நூறு வருடங்களுக்கு இந்தியாவுக்கு உரித்துடையது. அது மட்டுமல்லாது ரணில் விக்கிரமசிங்க அரசாங்கம் இந்தியாவுக்கு கொழும்பில் உயர் மின் பிறப்பாக்கியை அமைப்பதற்கு வழங்கிய நிலமும் அதிலிருந்து 300 மீ மின்வலுவை பெறுவதற்கான நடவடிக்கையையும் அடுத்து வரும் நூறு வருடத்திற்கு இந்தியாவுக்கு உரித்துடையதாகும். 2004 ஆகஸ்ட்டிலிருந்து 147 மீ மேற்பட்ட கருத்திட்டங்களை இலங்கையில் மேற்கொள்வதற்கு இலங்கை முதலீடு சபை ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதில் பிரதானமாக இரயில் பாதை அமைப்பு இம்பிடித்துள்ளது. சார்க் நாடுகளுக்குள் 50 சதவீதமான முதலீட்டை இலங்கையில் இந்தியா முதலீடு செய்துள்ளது. 450 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர் முதலீடு செய்ய இந்தியா முன்வந்துள்ளது. 23 மே 2005 இல் இலங்கை முதலீடு மையம் ஒன்று முதன் முதலில் கடல் கடந்து இந்தியாவின் 6 பங்களுகில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. 1997-98களில் 40 சதவீதம் மோட்டார் சைக்கிளின் இலங்கைக்கான சந்தையை தக்கவைத்திருந்த சீனாவிடமிருந்து 2005களில் இந்தியா கைப்பற்றியதோடு சீனா 10 சதவீதத்தினையே கொண்டிருக்க இந்தியா 60 சதவீதத்தை நிரப்பிடு செய்து வருகிறது.

இந்தியா இலங்கையடனையே அதிகமான வங்கக்கத்தைகளை இருக்கிறது. குறிப்பாக 2005ஆம் ஆண்டில் 1732 மில்லியன் அ.டொ வர்த்தகத்தை கொண்டிருக்கும்போது பாகிஸ்தானுடன் 245 மில்லியன் அ.டொ வர்த்தகத்தையும் வாங்களாதேஷ்கடன் 1.91 மில்லியன் வங்கத்தையுமே கொண்டிருக்கிறது. இதன்படி நோக்கும் போது இலங்கையின் முன்னாள் வர்த்தக அமைச்சர் ரவிக்கருணாயக்கா குறிப்பிட்டதே பொருத்தப்பாடாக அமையும். “We'd like to be the World's gateway to India, what Mexico is to the US and Hong Kong is to China.”

பாதுகாப்புவிடயத்தில் இந்தியா இலங்கையில் அதிகமான செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றது. தற்போதைய பாதுகாப்பு உறவைபின்வருமாறு அவதானிப்போம்.

* இரண்டாயிரம் ஆயுதப்படையினருக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் இந்தியா பயிற்சி வழங்குகிறது. இதில் பொலிஸோரும் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

* பலாலி விமானநிலையத்தை புனரமைப்பது பற்றிய உடன்பாட்டிற்கு 2004 ஒக்டோபர் இல் இரு அரசாங்கங்களும் இணக்கமான முடிவுக்கு வந்துள்ளன.

- * இருநாடுகளுக்குமான பாதுகாப்பு உடன்படிக்கைக்குரிய முன்னாயத் தங்களைக் குழுமம் ஆய்வுகளும் ஆய்வாராட்சிகளும் களப்பரிசோதனைகளும் புலனாய்வு நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.
- * இரு நாடுகளும் இணைந்து இராணுவப்பிரசிகளை மேற்கொள்ளுதல், கடல், தரை புலனாய்வுத்தகவல்களைப் பரிமாற்றும் செய்தல் என்பன பாதுகாப்பு உடன்படிக்கையில் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பாகிஸ்தானுடனான உறவில் கால்மீர் பரஸ்பரம் இரண்டு நாடுகளிற்குமே குழப்பத்தை விளைவிக்கும் பிரதேசமாக உள்ளது. இருந்தபோதும் இந்தியா கால்மீரை முன்னிறுத்தி பாகிஸ்தானின் அரசியல் தலைமையில் பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை தீர்மானிக்கின்றது. எல்லைதாண்டிய பயங்கரவாதத்தின் பெயரால் இந்தியா, பாகிஸ்தான் மீதான அமுதத்தத்தினை பிராந்திய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் ஏற்படுத்தி வருகின்றது. முடிவாரப் 2005 ஏப்ரலில் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது வர்த்தகம், போக்குவரத்து என்பன பற்றி உரையாடப் பட்டது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை பாகிஸ்தான் பாரிய இராணுவ வலுவைப் பெற்றுவிடக்கூடாதென்பதில் சமாதானத்தைப்பற்றி உரையாடலை தூண்டும் கொண்கைகளை அவ்வாவ்போது கொண்டிருக்கிறது.

15,000 கிலோமீற்றர் நீளமாக இந்தியாவுடனான எல்லையைக் கொண்டுள்ள நேபாளம் முடியாட்சி முறையிலிருந்து பாராளுமன்ற நிறைவேற்றுத்தறை ஆட்சிக்கு தயாராகி வருகின்றது. அதேநேரம் மாவோயிஸ்டுக்கள் என நேபாளியர்கள் 1995இல் இந்திய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக போராட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளனர். இந்தியாவின் ஒத்துழைப்புடன் 1950 களிலிருந்து செயற்பட்டுவரும் நேபாளிய முடியாட்சி இராணுவ, பொருளாதார உதவிகளை இந்தியாவிடமிருந்து பெற்று வருகின்றது. மன்னராட்சியை வீழ்ச்சியடையவிடாது அதே நேரத்தில் பாராளுமன்ற நிர்வாக ஆட்சியை தமக்கு ஈர்பாக மாற்ற இந்தியா முயன்றுவருகின்றது. இந்தியாவின் வர்த்தகம், பொருளாதார உதவிகள் மற்றும் முதலீடுகள் பலமாக அமைந்த போதும் மாவோயிஸ்டுக்களின் இந்திய எதிர்ப்பு அதிக நெருக்கடியை தோற்றுவிக்குத்துள்ளது.

பூட்டான் இன்னோர் இமாலய அரசாகும். இந்திய எதிர்ப்பு வாதத்தை கொண்டிருக்கும் மன்னன் நேபாளத்துடனான உறவை பலமானதாக கொண்டிருக்கின்றார். இந்தியா பூட்டானின் ஜனநாயக ஆட்சி பற்றி அதிக கரிசனை கொண்டு இயங்குகின்றது. தென்னாசியாவுக்குள் அதிக தலை வருமானத்தைக்

கொண்ட நாடு என்பதனையும் (12000 அமெரிக்க டோலர் மாத வருமானமாக வள்ளது) குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சக்தி மற்றும் நீர் தொப்பான ஒத்துழைப்புக்களை இந்தியாவுடன் கொண்டிருக்கும் பூட்டான் பாதுகாப்பு இராணுவ உதவிகளை தற்போதும் காலப்பகுதிகளில் தவிர்ப்பதுடன் இந்தியாவுடன் கசப்பான உறவையே கொண்டு இயங்குகின்றதெனலாம். பூட்டானைப் போன்றே மாலைதீவின் ஆட்சியும் இந்தியாவுடன் அதிக புரிந்துணர்வற்ற உறவை கொண்டுள்ளது. வேறு சக்திகளுடனான உறவில் அதிக ஈடுபாட்டைக் காட்டும் மாலைதீவு இந்தியாவின் வற்புறுத்தலினால் பாதுகாப்பு உறவை கொண்டிருக்கின்றது.

வங்களாதேஷ் அதிக நெருக்கடியை இந்தியாவினால் சந்தித்து வரும் அமைவிடத்தில் காணப்படுகின்றது. பீகார், மேற்கு வங்கம், அஸாம் ஆகிய இந்திய மாநிலங்களை எல்லையாக கொண்டுள்ள வங்களாதேஷ் இந்தியாவுக்கு எதிரான இல்லாமிய ஊட்டுவலையும் தீவிரவாதத்தை தூண்டும் நாடாகவும் காணப்படுகின்றது. (ISI) உளவுப் பிரிவின் ஊட்டுவுல் வங்களாதேஷ் எல்லையூபாகவே நிகழ்கிறது என நம்பப்படுகிறது. வர்த்தக பொருளாதார ஒத்துழைப்பு நிலவிய போதும் எல்லாக் காலத்திலும் சமநிலையான வர்த்தக உறவு நிலவு தில்லை. இயற்கை எரிவாயுவே இருநாட்டு வர்த்தகத்திலும் இடம்பிடித்துள்ள பிரதான அம்சமாகும்.

தென்னாசியாவுக்கு எவ்வளவே ஒருங்கு ஏற்படும் சவால்கள்
இரண்டு பிரதான சவால்கள் வெளிப்படையாக எதிர்கொள்ளப்படுகின்றது.

1. உலகமயப்படுத்தல் என்ற அமெரிக்க ஆதிக்கம்
2. பயங்கரவாதம் என்ற போர்வையில் எழுந்துள்ள ஆதிக்கம்

உலகமயப்படுத்தல் என்பது மிகத்தீவிரமாக ஒவ்வொரு தென்னாசிய மக்களையும் சௌன்ஹடையும் வல்லமையைக்கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் எட்டியுள்ளது. விழுப்பியமற்ற இறையாண்மை இல்லாத சயசார்புப் பொருளாதார வலுவற்ற சமூகமாக மாறுவதில் உலகமயவாக்கம் வெற்றியை எட்டியுள்ளது. ஆனால் அத்தகைய அடைவுகள் தென்னாசிய நாடுகளிலுள்ள உயர்வர்க்க மிதவாத ஆட்சி அதிகார சக்திகளுக்கோ, தொழிலுப்ப, விஞ்ஞான வளர்ச்சியை எட்டிய பிரஜைகளுக்கோ பாதிப்பு எதனையும் நிகழ்த்தவில்லை. அவ்வாறே பொருளாதார விருத்தியை நோக்கிய இந்தியாவுக்கு இலாபகரமான விளைவாகவே உலகமயமாக்கம் உள்ளது. இந்தியாவிலும் வறிய பின்தங்கிய கிராமிய வாழ்வைக் கொண்டுள்ள மக்களையே அதிகம் பாதித்துள்ளது.

உலகமயப்படுத்தவில் பொருளாக்கு பதில் சேவைத்துறையின் பங்கு பொருளாதாரத்தில் அதிகரித்துள்ளது. தென்னாசியாவுக்கு சந்தையாக இந்தியாவே சேவைத்துறையில் மாறியதுடன் முன்னோடியாக திகழ்கிறது. தகவல் தொழில்நுட்பமே (IT) சேவைத்துறையிலும் முதல்நிலை வளமாக உள்ளது. உலக சந்தையில் கண்ணி மென்பொருட்களில் இந்தியா ஆண்டுக்கு 20-25 சதவீத பங்கினை கொண்டிருக்கின்றது. இதில் Infosys, Tes, Wipro ஆகிய கம்பனிகள் பிரபல்யமாக உலக மட்டத்தில் இடம் வகிப்பதோடு 40,000 மக்கள் இதில் வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்று வருகின்றனர். உலக சந்தையில் 18.5 சதவீதத்தை இந்திய கண்ணி உற்பத்தி கைப்பற்றியுள்ளன. இதனால் இந்திய பொருளாதாரத்துக்கு கிடைத்த வருமானம் மிகமிக அதிகமானது. 2000ம் ஆண்டில் 50பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் வருமானம் 2008ல் 1000 பில்லியன் அமெரிக்க டொலராக அதிகரிக்க உள்ளது. (குற்போது அதை எட்டி விட்டது 2007) உலக வங்கியின் கணிப்பின் படி இந்தியா 2020ல் நான்காவது பாரிய பொருளாதார சக்தியாக விளங்கும் என்பதாகவுள்ளது.

மணித்தியாலத்திற்கு மென்கண்ணி உற்பத்தியில் இந்தியா எட்டினை உற்பத்தி செய்கிறது. இந்தியா ஆண்டுக்கு 120,000 பட்டதாரிகளை கண்ணி தொழில்நுட்பத்தில் உருவாக்குகின்றது. ஜேர்மனி 25,000 மட்டுமே சீனா 250,000 பட்டதாரிகளை உருவாக்குகின்றது. 2008 சீனாவில் 2.2 மில்லியன் தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுவார்கள் என Ckinsey அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழில்நுட்ப புரட்சியில் இன்னோர் மைக்கல்லாக இந்திய அமெரிக்க அணுவாயது உடன்பாடு அமையவுள்ளது. சிவில் சமூகத்தின் பாவனைக்கு உதவும் வகையில் அணுவாயது தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்த அமெரிக்கா முன்வந்துள்ளது. 2005 டிசெம்பரில் வில்லியம் புஷ் ஒப்பமிட்ட இவ்வுடன் பாக்கை அமெரிக்க காங்கிரஸ்னோல் ஒட்டுதலஸ்கிக்பட்டு அமுனுக்கு தயாராக உள்ளது. இதில் இந்தியா அடையவுள்ள இலாபங்கள் அதிகமாகவுள்ளது.

1. சக்தி வளத்தினைப் பெறுவதற்கு உதவக்கூடியது 2014 இல் இந்தியாவுக்கு 4000mW மின்சக்தி அவசியமானது
2. பொருளாதார உற்பத்திகளிற்கும் வாய்ப்புக்களிற்கும் 90 சதவீதமான பாதுகாப்பினை தரவல்லது.
3. சீனாவை எதிர்கொள்ளும் வலுவை இந்தியா பெற்றுக்கொள்ளும் என கருதப்படுகின்றது.

4. மருத்துவம், விண்வெளித்தொழில் நுட்பம், தகவல் தொழில்நுட்பம் என்பன வற்றுக்கு பெரும் பங்காற்றக்கூடியது.

ஆனால் சாமுவேல் ஹன்ரிங்டன் குறிப்பிடுவது போல் “இது ஒரு சமயோசிதமான ஆரம்பம் தான். ஆனால் இதன் பொதுவிருப்பானது சீனாவுக்கு எதிராக இந்தியாவை நிறுத்துவதற்கான ஏற்பாடு என்பதுடன் பாரிய முரண்பாடு எதிர்காலத்தில் ஏற்படக்கூடியதாகவுள்ளது. தென்னாசியாவுக்குள் அமெரிக்காவுக்கு சிறந்த சேவகனாக இந்தியா விளங்குகிறது” என்றார். இந்தியா போன்று வேறு எந்த தென்னாசிய நாடும் பொருளாதாரத்தில் பாரிய பங்காற்றவில்லை. இந்திய தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கு சந்தையாக மட்டுமே தென்னாசிய நாடுகள் விளங்குகின்றன.

பயங்கரவாதும் இன்னோர் அடிப்படைப் பிரச்சனையாக உள்ளது. 9/11 தாக்குதலுக்கு பின்பாக உலகத்தில் இல்லாமய தீவிரவாதும் வெகுவேகமாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தையும் அதனுடன் ஒத்துழைக்கும் நாடுகளையும் அழிவுக்குள்ளாக்கி வருகிறது. இந்தியாவின் எதிரத்தை குலைப்பதற்கு பல பிரயத்தனத்தில் இல்லாமய தீவிரவாதும் ஈடுபட்டு வருகின்றது. இலங்கையிலும் அழிவுக்குள்ளாக்கி வருகிறது. இந்தியாவின் எதிரத்தை குலைப்பதற்கு பல கிழக்கு மாகாணத்தில் இதன் செல்வாக்கு வளர்வதாகவும் மூதார் மீதான விடுதலைப்புலிகளின் தாக்குதலின் இலக்கு அதுவென்றும் தினமணி தனது ஆசிரியர் தலையாங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது. அது தற்போது மீளவும் வளர்ந்து வருவதாகவும் இந்தியாவுக்குள் அது ஊடுருவ வாய்ப்பு கிருப்பதாகவும் தெரிய வருகின்றது.

தென்னாசியாவை கற்றல் என்பது பறந்துபட்ட பரப்பை புரிந்து கொள்வதன் வாயிலாக சாத்தியப்படுவதாகும். புராதன வரலாற்றில் இருந்து நவீன் தொழில்நுட்பயுகம் வரையும் ஆராய்தல் அவசியமானது. அரசியலின் ஆணிவேறை தென்னாசிய மதப்பிரிவுகளிலிருந்தும், அதன் பரவலாகிய மாதிரியிலிருந்துமே புரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். இந்து, பெளத்தம், இல்லாம், கிரிஸ்தவ மதத்தின் வேர்களிலேயே தென்னாசிய அரசியல் சித்தாந்தம் உருவெடுத்தது. இத்தகைய புரிதலின் மூலமே தென்னாசிய நாடுகளின் சவாலை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

Bibliography

Abdul Naye; IBSA Forum, The Rise of New Non- Alignment, Vol. LXI No1, January- March 2005, India Quarterly: New Delhi.

B.C. Upreti; Contemporary South Asia Kalinga Publication Delhi- 2004

Farzana Begum; Growing maturity in India- Srilanka Relations, Ibid

Hemavathi Sekar; Globalization of Service Activities: Opportunities and Challenges For India, Vol. LXII No.3, July- September India Quarterly: New Delhi.

Nalini Kantha; Dynamics of India's Security and Foreign Policy; Responding to Challenges of South Asia; Vol. LXI No.4, October- December 2005 India Quarterly, New Delhi

P.M. Kamath; Civil Nuclear Deal: Turning Point in Indous Relation Ibid.

Rudra Prakash Pradhan; Rural Poverty Alleviaton India's Experiences and Needed Strategy; Ibid

APPENDICES

Indian Software and Serviecs Sector
Knowledge workers.

Year	Percentage (1000%)
1997	200
2000	300
2001	400
2002	500
2003	600
2004	800
2005	900

1.1

Indian Software and Services Exports

Year	Exports (%)
2000	5.0
2001	7.0
2002	9.0
2003	10.0
2004	14.0
2005	16.0
2006	20.0
2007	24.0
2008	35.0

1.2

Source : India Quatery VOL. LXII No.3
July September 2006.

Table II

Output and Employment Shares in Selected Developed Countries (2002)

Country	Shares in Output (%)			Shares in Employment (%)		
	Agriculture	Industry	Services	Agriculture	Industry	Services
United Kingdom	1	26	73	1	25	74
United States	2	23	75	2	24	74
France	2	22	76	3	25	72
Japan	1	31	68	5	31	64
Germany	1	30	69	3	33	64
Italy	3	29	69	5	32	63
Australia	4	26	69	5	21	74

Source :- The Indian Economic Journal - Vol.54, Number, April - June 2006

Table III

Changes in Sectoral Shares (%) in GDP in Some Asian Countries (1960,2002)

Country	Agriculture		Industry		Services	
	1960	2002	1960	2002	1960	2002
China	30(1980)	15	49	51	21	34
Indonesia	50	18	25	45	25	38
Thailand	40	09	19	43	41	48
Malasia	36	09	18	47	46	44
Philippines	26	14	28	33	46	53
Republic of Korea	34	04	20	41	43	55
Pakistan	46	23	16	23	38	54
India	55	24	16	25	29	51

Table IV

Indo - Srilankan Bilateral Trade in us \$ millions

Year	Exports	Imports	Total
1999	512	49	561
2000	600	58	658

(Post FTA- Free Trade Agreements)

2001	602	72	674
2002	835	171	1006
2003	1093	245	1338
2005	1350	382	1732

உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறைமை : ஒரு மீள் நோக்கு

Local Government System : A Review

பேராசிரியர்

அ. ஜெ. மணிஷாசகர்

அற்முகமும் பன்னர்யும்

உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் என்ற புதும் பொதுவாக உள்ளுநர்விடயங்களை ஒழுங்குபடுத்தி நிர்வகிக்கின்ற சுயாதீனமான, ஆனால் இறைமையற்ற, ஜனநாயக ரீதியான சிறிய நிறுவனங்களைக் குறிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் அதிகாரப் படிமுறையில் உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் மூன்றாவதாக இடம் பெறுகிறது. உயர்மட்த்தில் கேசிய அல்லது முத்திய அரசும், இடமட்த்தில் உள்ளுராட்சி அரசாங்கமும் அமைகின்றன. பிரதேச ரீதியிலான அதிகாரப் பரவலாக்கத்துக்கும், உயிர்ப்புள்ள ஜனநாயகத்துக்கும், சுயசார்பான அபிவிருத்திக்கும் ஏற்றதோர் ஊடகமாகவும், உபாயமாகவும் உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறை இருந்து வந்துள்ளது. ஒன்றையாட்சி - கூட்டாட்சி என்றோ, சித்தாந்த - கலாசார முரண்பாடுகள் என்றோ, அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் - அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் என்றோ இல்லாமல், எல்லா அரசுகளிலும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான அம்சமாக உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறைமை முக்கியம் பெறுகிறது.

நவீன உள்ளுராட்சி அரசாங்கமானது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஜரோப்பிய - அமெரிக்கத் தூராண்மைவாதத்தின் பக்கவிளைவுகளில் ஒன்றாக உருவாகிப் பின்னர் அந்தியர் ஆஸ்சிக் காலத்தில் குடியேற்ற நாடுகளிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும். இருப்பினும் உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்துக்கு நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் உண்டு. நாகரிகம் அடைந்த மக்கள் உள்ளுநர்புறங்களில் கவிதவாழ முற்பட்ட போதே அவர்கள் நலன் பேணும் உள்ளுநர் அமைப்புக்களும் தோன்றிவிட்டன. முடியாட்சி நிலவியப் பூராதன காலத்தில் கூட, ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளிலும், கிராமியமட்ட அமைப்புக்கள் மக்கள் பங்கு பற்றிவையும், ஜனநாயகப் பெறுமானங்களையும் கணிசமான அளவில் பேணி வந்துள்ளன. உதாரணமாக, இலங்கையின் கம்பாக்கள், இந்தியாவின், பஞ்சாயத்துக்கள், சீனாவின் கிஷ்ணாவாவ் என்ற குழுமங்கள், கிழக்கிந்தியத் தீவுகளின் முத்தோர் கழகங்கள், ஆபிரிக்காவின் குலமரபுக் குழுக்கள் முதலான வற்றைக் கவுலாம். குடியேற்ற நாடுகளின் சுதந்திரிப் போராட்ட காலத்திலிரும்,

சுதந்திரத்தின் பின்பும் பண்டைய கிராமிய அமைப்புக்களுக்குப் புத்துயிர் உட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வலுப்பெற்றது. அதனால், பல மூன்றாம் உலக நாடுகளில், நவீன உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறையில் மறபு ரீதியான பண்புகளும் குறிப்பிட்டளவு உட்டுருவிடுவதன்.

பிறைல் என்ற அறிஞர் வரலாற்று ரீதியாகத் தேசிய அரசுக்கு முன்னோடியாக உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறையின் வடிவங்களே, இருந்தன என்று கருதுகின்றார். ஆரம்பகால உள்ளூர் அமைப்புக்கள் நாளைதெவில் விரிவடைந்தோ அல்லது ஒன்றிணைந்தோதான் தேசிய அரசுகள் உருவாகின என்றும், பாதுகாப்பு, வெளிவிவகாரம், நிதி போன்ற முக்கிய விடயங்கள் தேசிய அரசுகளின் கைக்கு மாறியதைத் தொடர்ந்து உள்ளூர் நிறுவனங்கள் தமது அதிகாரங்களையும், முக்கியத்துவத்தையும் பெருமளவுக்கு இழக்க வேண்டிய தாயிற்று என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

இவ்வாரு நாட்டின் உள்ளூர் அரசாங்க முறையிலும் தனித்துவ மான இயல்புகளை நாம் அவதானிக்க முடியும். பிரான்ஸின் உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் அங்கு நிலவும் மத்தியமயமாக்கப் போக்கிற்கு இயைபுடையதாகவும், பிரித்தானியாவின் உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் சுதந்திரமாக இயங்கும் போதும் மத்திய அரசால் அதிகம் கண்காணிக்கப்படும் ஒன்றாகவும், அமெரிக்காவின் உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் பெருமளவுக்குச் சுதந்திரம் கொண்ட ஒன்றாகவும் இருப்பதை நாம் காணலாம். ஓப்பிட்டு ரீதியாகப் பார்க்கும்போது மூன்றாம் உலக நாடுகளில் உள்ளுராட்சி அரசாங்கப் பரிசோதனை வெற்றிபெறவில்லை என்றே கூறவேண்டும். மேலும், உள்ளுராட்சி அரசாங்க நிறுவனங்களின் பெயர், நோக்கம், அமைப்பு, இயக்கம் போன்றவற்றில் நாடு வேறுபாடுகள் தென்படுகின்றன. நாடுகளின் அரசியல் சமூக, கலாசார, பொருளாதார, வரலாற்றுப்பின்னணிகளும், தேவைகளும், மக்களின் மனோபாவங்களும் உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. இப்பண்பானது உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் பற்றிய ஓப்பிட்டாய்வைச் சிறமமாக்கியுள்ளது.

அந்தநங்களும் எடுகோள்களும்

உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் (Local Government) உள்ளூர் தன்னாட்சி அரசாங்கம் (Local Self-Government) என்ற இரு பதங்களுக்குமிடையே நுழைக்கமான வேறுபாடுகள் இருப்பினும், பொதுவாக அவை ஒரே பொருளில்

பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தற்போது அடிமட்ட ஜனநாயகம் (Grass-root Democracy) என்ற பதத்தாலும் உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் சிறப்பு அதன் சுயாதீனமான நிலையிலேயே பெருமளவு தாங்கியுள்ளது ஆனால் சுயாதீனமான உள்ளுராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் மிகவும் அடிப்பாகவே காணப்படுகின்றன. அனேகமானவை ஒன்றில் கணிசமான சுயாதீனம் கொண்டவையாகவோ, அல்லது அற்பான சுயாதீனத்தைக் கொண்டவையாகவோ, அல்லது சுயாதீனத்தையே பூரணமாக இழந்து மத்திய நிர்வாக இயந்திரத்தின் அலகுகள் போலவோதான் தொழிற்படு கின்றன.

உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தை உள்ளூர் மட்டத்தில் இயங்கும் களாரிவாக அலகுகள், தொண்டர் நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து பிரித்து அறிய வேண்டும். உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்துக்கென்று சில விசேட இயல்புகள் உண்டு. அவை அரசின் சட்டங்களினால் உருவாக்கப்படுவையாகவும், ஜனநாயக ரீதியில் தெரிவசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டவையாகவும், தமது அதிகார வரம்புக்குள் சட்டம் இயற்றவும், நிதி திரட்டவும் இயலக்கஷல்யவையாகவும், குறித்த ஒரு நோக்கு இன்றி பரந்த பொதுநோக்கு உடையவையாகவும், தமது பிரசேதத்தில் சுதந்திரமாக இயங்குபவையாகவும் இருக்கின்றன.

“மிதுமிஞ்சிய மத்தியமயமாக்கமானது மத்தியில் இருக்க அழுகத்ததையும், ஓரத்தில் இராத்தச் சோகக்கையையும் ஏற்படுத்துகிறது” என்று இந்தியாவில் சர்க்காரியா ஆணைக்கும் அறிக்கை சுட்டிக்காட்டியது. மத்திய அரசு உள்ளூர்ப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் போதிய அறிவையும், புரிந்துணர்வையும் பெற்றிருக்க முடியாது என்றும், அதன் நடவடிக்கைகள் தாமதம், தலையீடு, ஆதிக்கம் போன்ற வற்றுக்கே அநாவசியமாக வழிகோலும் என்றும் வாதிடப்படுகிறது. எனவே, அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் மூலம் மக்களின் ஜனநாயகப் பங்குபற்றலையும், அதன் மூலம் மத்தியில் தங்கியிருக்கும் நிலையைத் தவிர்த்து, சுயசார்பான அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவதுமே உள்ளுராட்சி அரசாங்க முறைமையின் முக்கிய எடுகோளாக அமைகிறது. மக்களின் அறிவு, அருபவும், ஆற்றல் என்பவற்றில் அது உறுதியான நம்பிக்கை வைக்கிறது. வெகுஜனங்களை உரிமையும் சுதந்திரமும் கொண்ட ஜனநாயக சமூகத்தின் கௌரவ பிரசேகளாகவே அது காண்கிறது. உள்ளூர்ப் பிரச்சினைகளுக்கு, உள்ளூர் மூலவளங்களைப்

பயன்படுத்தி உள்ளூர் மக்களுடாக, உள்ளூர் மட்டத்திலேயே தீர்வைக்காண அது முற்படுகிறது. “சகல பிரச்சினைகளும் அவை இடம்பெறுகின்ற களத்திலே, அவற்றால் பாதிக்கப்படும் மக்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் தீர்மானங்களையே வேண்டி நிற்கின்றன என்ற உண்மையை உணரும் வரை நாம் ஜனநாயக சமூகத்தின் முழு நன்மையையும் அனுபவிக்க முடியாது” என்று ஸ்ரீ குறிப்பிட உள்ளைமை கவனிக்கத்தக்கது. “மக்களின் ஆட்சி என்பது மக்கள் தவறு செய்யும் உரிமையையும் உள்ளடக்குகிறது என்றும், உள்ளூர் மக்கள் மேற்கொள்ளும் தீர்மானங்கள் நிபுணர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்களின் கண்ணோட்டத்தில் தவறாக இருக்கலாம் என்றும், ஆணால் மக்கள் நாளாடைவில் சரியானவற்றை உய்த்துணர்வார்கள்” என்றும் பிறைட்டிச் சூறியுள்ளார். இத்தகைய அடிமட்ட ஜனநாயகத்தை டியோ என்பவர் “மக்களினால் மக்களுக்காக நடத்தப்படும் மக்களின் முகாமைத்துவம்” என்று வர்ணிக்கிறார்.

அமைப்பொழுங்கும் தொழிற்பாடும்

ஒற்றையாட்சி முறைமையில் தேசிய அரசின் சட்டங்களினாலும் கூட்டாட்சி முறைமையில் மாநில அரசின் சட்டங்களினாலும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் உருவாக்கப்படுகிறது. ஒன்றையாட்சி முறைமையில் மாகாணங்களின் சுதந்திரமும், தனித்துவமும் கருத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை. அவை தேசிய அரசின் பிரிக்க முடியாத அங்கங்களாகவே இயங்குகின்றன. இப்போக்கே உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறைமையிலும் பிரதிபலிக்கிறது. ஆணால் கூட்டாட்சி முறைமையில் மாநிலங்களின் சுதந்திரமும், தனித்துவமும் மதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறே மாநில அரசுகளின் கீழ் இயங்கும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் நோக்கப்படுகிறது.

பொதுவாக, கூட்டாட்சி நிலைமீ ஜனநாயக முறைகளிலேயே உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் சிறப்பாக அமைய முடிகிறது. சில கூட்டாட்சிகளில் உதாரணமாக அமெரிக்க கூட்டாட்சியில் மாநிலங்கள் தம் கீழ் இயங்கும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தின் அமைப்பொழுங்கு, தொழிற்பாடு போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பதில் மிகக் குறைவான தலையீட்டையே செய்கின்றன. இதனால் அமெரிக்காவின் நகரங்களும், உள்ளூர்ப்பட்டினங்களும் அரசுக்குள் அரசாக சுதந்திரமான குழியரசுகள் போலவே இயங்கி வருகின்றன. கம்யூனிச அரசாங்க முறைகளில், அவை ஒற்றையாட்சியாகவோ அல்லது கூட்டாட்சியாகவோ இருந்தாலும் கம்யூனிசுக் கட்சியின் சித்தாந்த ரீதியான அம்சங்களை விளம்பரப்படுத்துவதும், நடைமுறைப் படுத்துவதும், பலப்படுத்துவதுமே உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் தேசிய அல்லது மாநில அரசுகளின் சட்டங்களினால் உருவாக்கப்பட்டும், அவற்றால் கண்காணிக்கப்பட்டும் வந்தாலும், தமது பிரதேசத்தில் சுதந்திரமாக இயங்கி பல்வேறு பணிகளையும் ஆற்றுகின்றன. அதன்பொருட்டு உபவிதிகளை உருவாக்கி அமுல் படுத்துவதும், கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்கவும், வரிகள் மூலம் நிதி வகுவிக்கவும் அதிகாரமும் பெற்றுள்ளன. உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் சமூக, கலாசார, பொருளாதாரத்துறைகளில் ஏற்ததாழ எல்லாப் பணிகளையுமே ஆற்றுகின்றது. நகரத்தைத் திட்டமிட்டு அபிவிருத்தி செய்தல், வீதிகள், வடிகால்கள் போன்ற வற்றை அமைத்துப் பராமரித்தல், நீர், மின்சார விநியோகத்தை மேற்கொள்ளல், நோய்த்தடுப்பு - நிவாரண நடவடிக்கைகளையும், சுற்றுப்புறச் சூழலை சுத்தமாகவும் அழகாகவும் வைத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தல், கலைக்கூடங்கள், நூலகங்கள், தொல்பொருள் நிலையங்கள் போன்ற வற்றையும், மருத்துவமனைகள், வர்த்தகமையங்கள், பூங்காக்கள் போன்ற வற்றையும் நிறுவிப் பராமரித்தல் போன்ற பல்வேறு பணிகளையும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் மேற்கொள்கிறது. வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து, உள்ளூர் பாதுகாப்பு என்பன தொடர்பாக விரிவான பல்வேறு நலன்பேணும் நுவடிக்கைகளையும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் மேற்கொள்கிறது.

உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் மீதான அரசின் கட்டுப்பாடுகள் சட்ட, நிர்வாக, நிதித்துறைகள் வாய்பலாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தின் அமைப்பு, தொழிற்பாடு பற்றிய சட்டங்களை இயற்றுவதுடன் சட்டத்துறையின் கட்டுப்பாடு மட்டுப்பட்டுவிடுகிறது. உள்ளூராட்சி அரசாங்கமானது தனது அதிகார வரம்பை மீறாமல் கண்காணிப்பதுடன் நீதித்துறையின் கட்டுப்பாடும் சருங்கி விடுகிறது. உண்மையில் நிர்வாகத்துறையின் கட்டுப்பாடுகளே அதிகமானவை யாகவும், தாக்கமானவையாகவும் இருக்கின்றன. உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைச்சோ, அது ஜில்லாத்தட்சத்தில் பொது நிர்வாக அல்லது உள்ளாட்சு அமைச்சோதான் நிர்வாகத்துறைக் கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்கிறது. உள்ளாட்சு அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பான பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்தும், தேவைப்படும்பொது விசாரணைகளை மேற்கொண்டும், ஆலோசனைகள், அறிவிவருத்தல்கள், உதவிகள் என்பவற்றை வழங்கியும், அதிகாரதுவற்பிரயோகம், ஊழல் போன்றவற்றில் ஈடுபடும் அமைப்புக்களின் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தும், அல்லது அவற்றைக் கலைத்துவம் பல்வேறு வழிகளில் நிர்வாகத்துறைக் கட்டுப்பாடு அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

ஒன்றியமையாமையும் அனுசலவுகளும்

நவீன நலன்புரி அரசுகளின் நோக்கங்களை நிறைவேற்ற வாய்ப்பான ஒரு சாதனமாக உள்ளூராட்சி அரசாங்கமுறைமை அமைகிறது. பல்கிப்பொருளி வளர்ந்துவிட்ட அரசுகளின் பணிகளைப் பகிள்ந்து கொள்வதன்மூலம் உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் அரசின் பொறுப்பையும், சுமையையும் நியாயமான அளவுக்குக் குறைக்கின்றன. மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்கள் குவியும்போது ஏற்படும் தாமதம், திறமையின்மை, செலவீஸம் போன்ற தீமைகள் உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களுக்கு அதிகாரம் பன்முகப்படுத்துவதன்மூலம் தடுக்கப்படுகின்றன. அதிகார பலத்தைக் குறிப்பிட்டால் செறிவு நீக்கம் செய்வதன்மூலம் மத்திய அரசின் சர்வாதிகாரப் போக்கையும் மட்டுப்படுத்த உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறைமை அனுசலமாக அமைகிறது.

அரசின் பாரிய அமைப்புக்கள் பணித்துறையாட்சிக்கும், உயர்குழாம் எழக்சிக்கும் வழிவகுத்து மக்களை வெறும் பார்வையாளர்களாக மாற்றி விடுகின்றன. ஆனால் சிறிய உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்களில் மக்கள் பங்கு பற்றவும், அதன் மூலம் அவர்கள் ஜனநாயகத்தின் நன்மைகளை அறியவும், அனுபவிக்கவும் வாய்ப்பு உண்டாகிறது. மேலும் உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் தமது கூழல்பற்றிய பரிசீலனையும் காரணமாக மூலவளர்களைச் சிறப்பாக இனங்கண்டு தொழிற்படுவதும், தேவையான நிதியினைத் தமது பிரதேசங்களிலேயே வசூலிப்பதும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் பொறுப்புன் அதனைக் கையாள்வதும் பொருளாதாரச் சிக்கங்களுக்கு ஏற்படுத்தி மத்திய அரசின் நிதி - நிர்வாக முகாமைத்துவத்தை இலகுபடுத்துகின்றன.

மத்திய அரசின் போக்கு ஒருமுகத்தன்மையும், இறுக்கத்தையும், கொண்டிருக்கும்போது உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்தின் போக்கு பன்முகத்தன்மையையும், நெகிழிச்சியையும் வெளிக்காட்டுகின்றது. மத்திய அரசின்கீழ் இயங்கினாலும், இடம், காலம், சூழல் போன்றவற்றால் வேறுபடும் தனித்துவமான உள்ளாப் பிரச்சினைகளுக்குத் பொருத்தமான தீவுகளை முன்வைக்கும் ஒரு பொறிமுறையாக உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் அமைகிறது. இவ்வகையில் கீழ் நோக்கிய அதிகாரப் பரவலாக்கத்துக்கு இடம் வழங்கி வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் அரசியல் யதார்த்தத்தை உள்ளூராட்சி அரசாங்கமுறைமை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

விராக்வில், பிழைஸ், ஸ்ல்கி, ல்ராஸ்கன், அரண்ட், மக்ஸன்ரயர், காந்தி போன்ற தாராண்மைவாத சிந்தனையாளர்கள் எல்லாம் அடிமட்டத்தில் ஜனநாயகம் உட்டமளிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால் உயர்மட்டத்தில் அது ஆரோக்கிய மானதாக இருக்க முடியாது என்ற கருத்தையே ஏகோபித்துத் தெரிவிக்கின் நார்கள். ஜனநாயக அரசியல் பயிற்சிக்கான சிறந்த கல்விக்கூடமாக உள்ள ராட்சி அரசாங்கம் விளங்குவதாகக் கருதப்படுகின்றது. தேசிய மட்டத்தில் புகழ் பெற்ற அரசியல் தலைவர்கள் பலர் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமட்டத்தில் அநுபவமும் பயிற்சியும் பெற்றவர்களாக இருந்தமை சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்களில் மக்களின் பங்குபற்றலானது ஜனநாயக அரசியல் பயிற்சியை வழங்குவதுடன் மட்டுமென்றி, அவர்களின் சமூக உணர்வையும், தூர்மீக சிந்தனையையும் வளர்த்து. ஆனாலும் வளர்ச்சியை மேலும் பூரணப் படுத்துகின்றது என்றும் தாராண்மைவாத அறிஞர்களால் வாதிடப்படுகின்றது. “பலமான உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் உள்ள ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி, மந்துமான தாகத் தென்பட்டாலும், அது நிதானமான முன்னேற்றத்தையும். அரசியல் நோர்மை, ஸ்திரம் போன்றவற்றையும் கொண்டதாக இருக்கும்” என்று ஜெங்ஸ் என்ற அறிஞர் இங்கிலாந்தின் அநுபவங்களை ஆய்வு செய்து குறிப்பிடுகின்றார்.

நாடுகள் அந்திய ஆக்கிரமிப்புக்குள்ளாகியபோது, உள்ளூராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் மக்களுக்கு ஆர்றியபணி விதந்து பேசப்படுகின்றது. உதாரணமாக இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தில் ஹிட்லரின் படைகள் பிரான்சைக் கைப்பற்றியபோது, பிரான்சியமக்கள், படையெடுப்பாளர்களிடமிருந்து தப்பி வாழவும், தமது பாரம்பரியங்களைப் பேணவும், அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவேற்றவும் உள்ளூராட்சி அரசாங்க நிறுவனங்களே பெரிதும் துணையாக இருந்தன. பின்னர் நேசநாட்டுப்படைகள் ஜேர்மனியைக் கைப்பற்றியபோதும் மக்களுக்குப் பல்வேறு விதமான பராமரிப்பு உதவிகளை வழங்கித் தஞ்சமளிப்பு வையாக உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் காணப்பட்டது.

பரச்சனைகளும் எதிர்காலமும்

புதுதொன்பதாம் நூற்றாண்டு மூலங்களைக் கொண்டிருந்த உள்ளூராட்சி அரசாங்கமுறைமை இருபதும், இருபத்தொராம் நூற்றாண்டுகளின் நிலைமை களுக்கேற்ப பல வழிகளில் தன்னை கீழைப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. இந்த கீழை பாக்கத்தில் அது தனது சுதந்திரத்தையும், தனித்துவத்தையும், கௌரவத்தையும் பெருமளவுக்கு இழக்க வேண்டியதாயிற்று.

விஞ்ஞான - தொழில்நுட்பத்துறைகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிகளால் போக்கு வரத்து, தொடர்பு சாதனங்களில் உருவாகியுள்ள விரைவும், சுலபமும், செனக்கியமும் மத்திய-உள்ளுராட்சி அரசாங்கங்களின் இடைவெளியையும், அந்தியத்தையும் பெருமளவு அகற்றினிட்டன. தேசிய நிதியிலான பொருளாதாரத் திட்டமிடலும், பிரதேச வேறுபாடுகளைத் தாண்டிய கட்சிமுறை ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சியும், உள்ளுர்ப் பிரச்சினைகள், தேசிய பிரச்சினைகள் என்ற மறுபு நிதியான கருத்தை பலவீனப்படுத்தினிட்டது. நவீன நலன்புரி அரசுகளின் பலம் மிக்க நிர்வாக இயந்திரமானது உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் பலபணிகளைக் கையேற்றுள்ளது. மேலும் உள்ளுர்ப் பகுதிகளில் பலவேறு பணிகளையும் நிறைவேற்றும் நோக்கில் பெருகிவரும் மத்திய அரசின் கலாநிர்வாக அலகுகளும், ஏனைய நிறுவனங்களும் உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், தனித்துவத்தையும் மழுங்கடித்துவிட்டன. மத்திய அரசாங்கத்தையும் உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தையும் முன்னர் பிரித்த கோடுகள் பல இன்று அவற்றைத் தொடுத்து நிற்கின்றன.

உள்ளுராட்சி அரசாங்கமானது மூலமாங்கள் பிடிணாத்துவம், தலைமைத்துவம் போன்ற அம்சங்களில் நவீவடைந்து காணப்படுதல் தவிர்க்கமுடியாதபடி அவற்றை மத்திய அரசில் தங்கிவாழ வைத்துள்ளது. மத்திய அரசாங்கமும் சில சமயங்களில் தனது பலம் மிக்க நிலையைத் துஷ்டிரயோகம் செய்து நிலைமையை மோசமாக்குகின்றது. அரசியல் நோக்கங்களுக்காக அது உள்ளுராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்களை ஆதரிக்கவோ அல்லது பழிவாங்கவோ முற்படுகின்ற நிலைமைகள் இல்லாமல் இல்லை. அதன் அலட்சிய மனப்பான்மையையும், ஆதிக்கப் போக்கையும் உள்ளுராட்சி அரசாங்க அமைப்புக்கள் குறைச்சறுவது வழமையாக உள்ளது. மறுபுறமாக உள்ளுராட்சி அரசாங்க அமைப்புகளும் குறுகிய உள்ளுர்வாத்தை வளர்க்கும் விதத்தில் செயற்பட முற்படுவதும் உண்டு.

அமெரிக்காவில் கூட உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் பலமானநிலை இன்று பழைய கதையாகி வருகிறது. இந்நாற்றாண்டின் ஆரம்பம்வரை அமெரிக்க அரசாங்கமுறையில் அன்றைப்பங்குக்கு மேற்பட்டாக உள்ளுராட்சி அரசாங்க இயல்புகள் காணப்பட்டன. முதலாம் உலகயுத்தம் வரை மத்திய - மாநில அரசுகளின் வரவு - செலவுகளைவிட உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் வரவு - செலவுகள் அதிகமாக இருந்தன. ஆனால் பின்னர் நிலைமை மாற்றமாட்டது வந்துள்ளது. மேலும், அமெரிக்காவிலும், இங்கிலாந்திலும், உள்ளுராட்சி

அரசாங்கத்தின் மீதான வெளித்தலையீடுகளும், படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளன. ஏனைய நாடுகளில் இப்போக்குத் தீவிரமாக உள்ளது. சில அறிஞர்கள் உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் சுதந்திரமும், தனித்துவமும், மீண்டும் நிலைநாட்டப்படல் வேண்டும் என்கின்றனர். வேறுசில அறிஞர்கள் அதற்குப் பல சீர்திருத்தங்களைச் சிபார்சு செய்கின்றனர். இன்னும் சில அறிஞர்கள் புதிய மாதிரிகளை முன்மொழிவோராக உள்ளனர்.

இன்றைய காலப்பகுதியிலும் தேசநிர்மாணத்தில் உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் பங்கை நிராகரிக்க முடியாது. உள்ளுராட்சி அரசாங்கம் வழங்கும் அடிப்படை இல்லாமல் ஜனநாயகம் உறுதிபெற்றுமிடயாது. ஸ்ராப்சனின் அபிப் பிராயப்படி முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் இப்போதுதான் உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் அவசியம் உணரப்படுகின்றது. இங்கிலாந்தின் புகழ்மிக்க மோட் ஆணைக்குமுவும் (1967), இந்தியாவில் புதிய சிற்தனையைத் தூண்டிய பல்பந்தேரமேத்தா ஆணைக்குமுவும் (1957) அடிமட்ட ஜனநாயக அமைப்புக் களின் முக்கியத்துவத்தை இனங்கண்டு வலியுறுத்தியுள்ளன. சமூகநீதியை வலியுறுத்தும் நவீன தேசநிர்மாணக் கோட்பாடுகள் அதிகாரப் பரவலாக்கத்து டனும், வெகுஜன நலன்களுடனும் இணைந்தே ஜனநாயகத்தையும், அபிவிருத்தி யையும், நோக்குகின்றன. உள்ளுராட்சி அரசாங்கத்தின் உள்வாரியான குறைபாடுகளும், வெளிவாரியான தலையீடுகளும் மறையும் பட்சத்தில் அது மீண்டும் உன்னத நிலையை அடைய முடியும் எனலாம்.

Bibliography

Bennet, R. J. Central Grants to Local Governments, Cambridge : Cambridge, University Press, 1982.

Community Participation in Development Projects, Washington D. C. : World Bank Discussion Paper, No. 6, 1983.

Decentralization for National and Local Development, New York: United Nations, 1962.

Mawhood, P. (ed), Local Government in the Third World, Chichester : John Willy & Sons, 1983.

Montagu, H. G. Comparative Local Government, (3rd ed), London: Hutchinson & Co., 1966.

Muttalib, M. A. & Alikhan, M. A. Theory of Local Government, New Delhi : Sterling Publishers, 1982.

Pepper, C. R. "The Place of Local Social Realities in Developmental Work", Public Administration and Development, Vol. 2, 1982, pp. 195 – 205.

U. S. Advisory Commission on Intergovernmental Relations, Local Government Autonomy : Needs for Statutory, Constitutional and Judicial Clarification, Washington D. C. : US Government Printing office, 1993.

Wunsch, J. & Olowu, J. (ed), The Failure of Centralized State, Colarado : West view Press, 1990.

இறுதி வருட மாசுவீலியல் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள்

01. T.பாலமுருகன்	2002/A/13
02. J.கவிதா	2002/A/59
03. S.கிருஜா	2002/A/63
04. R.பிரமாலட்சுமி	2002/A/111
05. T.ரஜனிகாந்	2002/A/120
06. S.செந்தூரன்	2002/A/148
07. T.சிவதர்ஜுனி	2002/A/163
08. T.சுதாகர்	2002/A/181
09. T.தயாபரன்	2002/A/201
10. S.வினோதினி	2002/A/222
11. N.யசோதினி	2002/A/123
12. V.அரவிந்தன்	2003/A/12
13. L.பேடனன் ஜெறால்டின்	2003/A/35
14. T.நாகநந்தினி	2003/A/73
15. R.இராஜரஜிதினி	2003/A/90
16. Y.சாமினி	2003/A/117
17. P.சிவகலா	2003/A/129
18. V.கதர்சனா	2003/A/147
19. T.தவகர்ணன்	2003/A/159
20. S.துவாலினி	2003/A/167

முன்றாம் வருட அரசுறவியல் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள்

01. C.சந்திரிக்கா	2004/A/23
02. A.யான்சிலோகு	2004/A/35
03. R.கலைவாணி	2004/A/48
04. P.லில்லியான் குறுஸ்	2004/A/75
05. J.மேரிளன் ஆனந்தஜோதி	2004/A/84
06. T.நிடோஜினி	2004/A/101
07. S.நிமலன்	2004/A/102
08. S.புஸ்பலதா	2004/A/124
09. N.நமீனா	2004/A/131
10. S.நிபீன்சி	2004/A/138
11. T.சிவப்ரோஜினி	2004/A/165
12. N.கஜீவன்	2004/A/178
13. S.குணேஸ்	2004/A/180
14. S.தீபராசா	2004/A/202
15. V.சில்வியோசப்	2003/A/373

இரண்டாம் வருட அரசுறவியல் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள்

01. S.ரேவதி	2005/A/162
02. T.பிருந்தா	2005/A/144
03. T.விக்னேஸ்வரன்	2005/A/264
04. R.காசிநாதன்	2005/A/066
05. V.தார்சன்	2005/A/236
06. K.செந்தூர்ச்செல்வன்	2005/A/188
07. K.சபேசன்	2005/A/167
08. B.தயாளன்	2005/A/241
09. A.ஞானகரன்	2005/A/030
10. S.திருச்செந்தூரன்	2005/A/246
11. S.சங்கீதா	2005/A/170

ஊர்திவியல் ஒன்றியத்தின் பதிவுகள் - 2007

- 13.07.2007 எமது விரிவுரையாளர் அமரர் சந்தாம்பிள்ளை சகாபசீலனின் அவர்களுக்கான அஞ்சலி நிகழ்வு.
- 22.08.2007 சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கே.ரி.கணேசலிங்கம் அவர்களினால் “தென்னாசிய நாடுகள் எதிர்லாக்கும் சூல்கள்” எனும் கருத்துரங்கு நிகழ்வு.
- 21.09.2007 உலக சமாதான தினத்தன்று பார்வதி பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தில் போங்கல் நிகழ்வு.
- 03.10.2007 சர்வதேச செஞ்சிலுகைச் சங்கத்தின் யாழ்.கிளளையினரின் “சர்வதேச செஞ்சிலுகைச் சங்கத்தின் உறைஞாவிய பணியில் எதிர்லாக்கும் பிரச்சினைகள்” என்ற தலைப்பிலான கருத்துரங்கு நிகழ்வு.
- 31.12.2007 புதிய துணைவேந்தருக்கான வரவேற்பும், இறுதி வருட மாணவர்களின் பிரியாவிடை நிகழ்வும்.

